

كەشكۆلە شىعەرىكى كوردىي "گۆرانى"

كۆكردنەۋەي

شىخ عەبدولمۇئىنى مەردۇخى

(۱۷۳۹ – ۱۷۹۷)

ساغكردنەۋە و سەرەتاۋ پەراۋىز نوۋوسىنى

نەنۋەرى سولتانى

چاپى سېئەم، ۲۰۱۷

شىنخ عەبدولمۇئىن مەردۇخى (كۆكردنەۋە)

"كەشكۈلە شىئەرىكى كوردىي گۇرانى"

ساغكردنەۋە سەرەتاۋ پەراۋىز نوۋسىنى ئەنۋەرى سولتانى

چاپى يەككەم، ۱۹۹۸، تەرەستى سۆن بۇ كوردستان، لەندەن

چاپى دوۋھەم، ۲۰۱۰، بىكەي ژىن، سلىمانى

چاپى سىھەم، ۲۰۱۷، مالىپەرى رۇژھەلات- بۇكان، ئالمانيا

وا، ئاۋرى نوپۇزىكى پېرۇزم دايەۋە
نوپۇزى، كە بانگى لە منارەى سەۋزى مندالىمدا دراۋە و
ئىستە، دۋاى پەنجا سأل،
لە مىحرابى ئىقامەيدا دەۋەستەم.

يەكەم شىعەرى "ھەۋرامى"
دايىكم — ئامىنەى مەمەدىيان
فەيرى كەردەم:
"قەتارنى ئاما، گەۋھەر بارشەن
خورشید خاۋەر، سەرقەتارشەن"

مەنیش، بەر ھەمى دە سأل ۋەنجم
لە نوپۇزگەى خۇشەۋىستىدا
پېشكەش بە ۋوۋگەى ۋازاۋەى
مامۇستاكەم دەكەم،
قەۋۋل بىت!

ئەنۋەر

له چاپکردنی ئهم كهشكۆله‌دا، ئهركى من ساغکردنه‌وه‌ى شيعرەكان،
 ڤوونکردنه‌وه‌ى هه‌ندى لايه‌نى زمانه‌وانى و پيگه‌ينانى ژبننامه‌ى شاعيره‌كان بووه،
 نه‌ك ليكدانه‌وه‌ى شيعر و وه‌رگيرانيان بۆ سه‌ر شيوه‌ زمانى كرمانجى خواروو —
 واته‌ سووك كردنى بارى سه‌رشانى خوڤنه‌ر!

من به‌ توندپى دژ به‌و بۆچوونه‌ ده‌هستم كه شيعرى كرمانجى ژووروو يا هه‌مراى
 وه‌ر بگه‌ر ڤته‌ سه‌ر شيوه‌ زارى كرمانجى خواروو. بۆ چوونيكى وه‌ها، يه‌كپارچه‌پى
 گه‌ل و يه‌كڤتى زمانى نه‌ه‌وايه‌تبيمان دمخاته‌ پرسيارى جىددىيه‌وه. با ڤووناكبيرى
 به‌رپرسى كورد خۆى له‌گه‌ل زاراوه‌كانى زمانى كورديدا ڤاڤينا ء بىروكه‌ى
 (زمانى يه‌كگرتووى كوردى)، مه‌فه‌ووميكى به‌رته‌سكى ناوچه‌گه‌رانه
 وه‌ر نه‌گريت.

سیاسنامە

کاری ئامادەکردنی ئەم کتێبە، ماوەیەکى زۆرى خایاند، لەو ماوەیدا، یارمەتیم لە گەلێک مامۇستاو شارەزاو دۆست و برادەر و مرگرت. بە ئەركى سەر شانى دەزانم سیاسى ھەموو ئەو زاتانە بکەم وا بە ناردنی کتێب ، وتار، ناساندنی سەرچاوە، رێنموونی، ساغکردنەو و تاپ و چاپ، ئەركیان لە کارەكەى من كەمتر نەبوو.

مامۇستا محەمەدى مەلا عەبدولكەرىم، بۆ رێنموونی و ناردنی نوسخەى (ع)و نووسینی پێشەكی، كاك محەمەد عەلى سولتانى، بۆ ناردنی نوسخەى (س)، د. ئەمیری حەسەن پوور، بۆ نووسینی سەرەتا، مامۇستا كەمال محەمود فەرەج و كاك ئەسەمەدى سراج الدینی و كاك جاسم ھەورامى بۆ پێدا چوونەوێى سەرەتاو دەقى شیعەرەكان، كاكەم — عومەرى سولتانى (وەفا) بۆ گەلێك یارمەتیی ئەدەبى، كاك رەسوولى قادری بۆ گەلێك یارمەتیی ئەدەبى، خیزانم — نەسرین برنا، بۆ یارمەتیی زۆر و ساغکردنەوێى دەقەكان، خاتوو شیرى لەیزەرو ئەندامانى بەرپەرەیانەتى "تەرەستى سۆن بۆ كوردستان" بۆ ئامادە كردنى بەشى ئینگلیزى و چاپى كتێبەكە، د. م. عیسا وەلى و بەشى تورك و ئێرانى لە كتێبخانەى بریتانیا، بۆ نووسینی سەرەتاو ئىجازەى چاپى دەستنوسەكە وچاوپۆشكردنیا لە مافى كۆپى رايتس، كتێبخانەى "بودلیان" (ئوكسفۆرد) بۆ ئىجازەى چاپى وێنە رەنگیەكانى شەرەفنامە، كتێبخانەى ئەنجومەنى ئاسیایى پادشایى، چاپەمەنى زانستگەى ئوكسفۆردو گۆفارى مەدرەسەى توێژینەوێى رۆژھەلاتى و ئەفریقیەكانى زانستگەى لەندەن بۆ ئىجازەى چاپى پاشكۆى ۱ و ۲ و ۳، دوكتۆر د. ن. مەكەزى بۆ ئىجازەى مېھرەبانانەى لەمەر چاپى وتارەكەى خۆى (پاشكۆى سێیەم)، د. نەبەزو كاك توانا كەمال محەمود، خوالێخۆشبوو خاتوو سوبحیە نادر و كاك مستەفا كەرىم بۆ تاپیی كتێبەكە، كاك سالار فەخرى، كاك سامان جاف، خاتوو میراندا واتسۆن، كاك مەجید حەقى و كاك عەتا موفتى بۆ دیزاینى كتێبەكە، مەلەبەندى رۆشنبیریى كوردو بنكەى راگەپاندنى كوردی لە لەندەن بۆ "سكەن"ى لاپەرەكان و گەلێك یارمەتیی دیکە.

بهریزان: مامۆستا محمەد عەلى قەرەداغى، مامۆستا محمەد رەسول ھاوار، مامۆستا عوسمان ھەورامى، ھونەرمەند ناسرى قازى زادە، كاك ھەزار، كاك ھەسنى قازى، خوالىخۆشبوو د. عابد سراج الدىنى، كاك ئەنوەر قادر محمەد، كاك فەرھاد پېرىال، كاك محمەد ھەمەياقى، كاك ھەكیم مەلا سالىح، كاك سەربەست كەركووكى، كاك ئەحمەدى شەرىفى، كاك ئەحمەد نەژاد، كاك ستار ھەلەبجەيى، كاك ئەمىرى شاھسواری بۆ ناردنى كىتیب و وتار، ناساندنى سەرچاھو گەلنىك یارمەتى تر، سەرنووسەرانى بەرئىزى گۆفارو رۆژنامە كوردیپەكان: مامۆستای كورد، گزىنگ، بەكگرتن، پەيڤ، پەيام، مەلەبەند، ھەنگاو ژىنى نوئ، بۆ چاپى راگەياندن و ھەوال لەسەر كەشكۆلەكە، ھەروەھا گەلنىك رۆحى گەورەى تر، كە بەداخو ھە ناویانم لەبیر نەماو.

ھەموو ئەركىكى نامادەكارى و بلاوكرەنەوى چاپى سێھەمیش لە ئەستوى براى بەرئىز كاك نادر فەتھى- سەرنووسەرى مالىپەرى رۆژھەلات- بۆكان بوو. سپاسى زۆرى دڵسۆزىپەكەى دەكەم.

ھەموو لاىەك لە خزمەتكرەنى ئەدەبى كوردیدا سەركەوتوو بن.

ئەنوەرى سولتانى

روونکردنه‌وه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌م چاپه‌ی به‌رده‌ست

ئهم ده‌قه‌ی ئێستا، دوا‌ی چاپی یه‌که‌م و دوو‌هه‌می کتێبه‌که ئاماده کراوه که تره‌ستی سۆن یۆ کوردستان و پاشانیش بنکه‌ی ژین له سا‌لانی ۱۹۹۸ و ۲۰۱۰ دا له‌لنده‌ن و سلێمانی ب‌لاویان کرده‌وه. زیادکراوه‌کانی بنکه‌ی ژین و پرێ‌دار محهم‌هد ره‌شید ئه‌مینی پاوه‌یی له‌م چاپه‌ی ئێستادا به‌ ته‌واوه‌تی پارێزراون و ده‌ستیان لێ نه‌دراوه. له‌ عه‌ینی کاتدا ئه‌و ناته‌واویانه‌ی چاپه‌که، بۆ نمونه، لا‌بردنی شه‌ش لاپه‌ره‌ په‌راویز مه‌کانی سه‌ره‌تا، هه‌روه‌ها گۆرینی خ‌البه‌ندییه‌کانی چاپی یه‌که‌م، لێره‌دا سا‌غ کراونه‌ته‌وه و سه‌رله‌نوێ دراونته‌وه ده‌م ده‌قه‌که.

پیرست

پیشہ کی: ماموستا محمدی مہلا کریم

سہرہ تا: نؤمہر سولتانی

- ہندی پیناس بؤ شیعہ مکان

- بیسارانی یا مہزونی؟

- شاعیران، ژیان و بہرہ میان

۱. ناغہ کور

۲. شیخ نحمہدی تہختی

۳. میرزا ئیبراہیم

۴. نطیاس بہگ

۵. ئوہیس بہگ

۶. پەشیو

۷. شیخ جمالہدینی یہکمی مہردوخی

۸. مہلا حافف فہرہاد

۹. شیخ حسینی دہرہ ہمدی

۱۰. خانای قوبادی

۱۱. لالو خسرو

۱۲. دہردین

۱۳. رمزا بہگ

۱۴. مہولانا زمینہ لعابدین

۱۵. شکاه
۱۶. شیخ شمس‌الدین دهره‌هردی
۱۷. مه‌لا تاهیر نهرامی (نهرامانی)
۱۸. عهبدی
۱۹. عومهر نهججاری
۲۰. سوفی عهلی کتونانی
۲۱. شیخ عهبدولمونهینی دووممی مهردوخی
۲۲. (حاجی عهلی محمهد بهگی تیله‌کو
۲۳. مهولانا فهرروخ پالنگانی
۲۴. مه‌لا فزولولا
۲۵. مهولانا قاسم
- ۲۶ و ۲۷. نه‌ناسراو (لا‌علم)
۲۸. شیخ لوتفوللا
۲۹. مه‌حزرونی "بیسارانی"
۳۰. محمهدنهمین بهگی نهرامی
۳۱. محمهد قولی سولهیمان
۳۲. شیخ مسته‌فای تهختی
۳۳. ئوستاد میکائیل
۳۴. نازر بستی
- ۳۵ و ۳۶. یاسکه و یوسف یاسکه
۳۷. مه‌لا یوسف، برای مه‌لا حبیبی گلان

۳۸. مەلايۇسەف رۇيسە/ دۇيسە

۳۹. شېخ يەعقوب جان

دەقى شىعر مەكان

دەقى شىعر مەكان بە رېنۇسى نويى كوردى

وينەي ئوريجىنالى لاپەر مەكانى دەستتۇوسەكە

سى پاشكۆ:

- "كەشكۈلىكى بچووكى شىعرى گۇرانى"، ئى. بى. سۇن

- بەشېك لە وتارى "گۇران": ف. مېنۇرسكى

- "ھەندى شىعرى لېرىكى گۇرانى"، د. ن. مەكەنزى

بەشى ئىنگلىزى:

پېشەكى

تقريبۇ، كىتېخانەي برىتانىيا

سەرەتا، دوكتۇر ئەمىر ھەسەنپوور

له پښتوای ساغر د نه و و ټیگه پښتنی

شیرعی کوردی به دیالیکتی

محامدی مه لا

کمریم

"گورانی" دا

بایه خی دیالیکتی گورانی له زماڼی کور دیدا، له ئاستی بایه خی هیچ دیالیکتیکی تری ئم زمانه دا نییو له هیی گشتیان زیاتره. راسته هر کام له دیالیکته سر مکیه کانی زماڼی کوردی پروویکی همیه بایه خیکی تاییمتی ئه داتی، به لام که بهروردی ئم پروانه ئم بایه خانه ئمکین بومان دهر ئمکوی هیی دیالیکتی گورانی له هیی ئوانیتر گهل زیاتره. ئه ونده همیه، به داخوه، له ئنجامی ئم بارودوخه ټیگرای نهموی کوردی ټیا ئمزی و ئم و مزعهی بو هر کام له دیالیکته کانی زمانه کهی هلمکو توه، دیالیکتی گورانی له هر کام له دیالیکتانه که متر بایه خی دراوتی، بهلمکو ئه شتوانین بلین هر هیچ نه بی له ناو خومانا هیچکی وای بو نه کراوه، با وجوی ئموی چمند سده زماڼی ئه دمی دیوانی میر نشینی ئه رده لان بووه، وک زمانیکی ئه دمی، به شیکی زوری کوردستانی گرتو و توه. با، له پښا، بهروردیکی بایه خی دیالیکته سر مکیه کانی زمانه که مان به کین، بزاین هیی هر کام له چ پروویکه ویه:

دیالیکتی گورانی

- دیالیکتی گورانی هاو سنووری بهی بهر بلوی له گهل ناوچهی گهل له دیالیکته کانی زمانه ئیرانی یه کان همیه که ئه مپش بو ساغر د نه و ی رهگ وریشهی ئم دیالیکته پیوهندی له گهل ئم دیالیکتانهی تر زور پر بایه خه.

- کونترین شیرعی کوردی که بو پتر له هزارو دوسه د سال ئه گریته و، به دیالیکتی گورانیی (شیرعی بالوولی ماهی).

- ده و له مندرین ئه دمی له ناو ټیگرای دیالیکته کوردیه کاندا همیه (شیرعی یارسان = ئه هلی حق و شاعیرانی تری ئم چوار — پینج سده می دواپی).

- بهرهمی ئایینیکی له هیی هر گهلکیکی تری دراوسنی زیاتر هیی کورد — که ئاینی یارسانه، به دیالیکتی گورانیی (شیرعه ئایینی یه کانی یارسان).

دیالیکتی کرمانجی سهروو:

- نوژی کوردانی ئیزیدی که بهشیکن له کورد به یهکی له ورده دیالیکتهکانی کرمانجیی سەروو.

- کتییی ئایینی ئیزیدیان که "جیلوه" و "مەسحەفی رەش"ن، به یهکی له ورده دیالیکتهکانی کرمانجیی سەروو.

- کۆمەڵی بەرهممی تری ئایینی ئیزیدی به شیعر، به ورده دیالیکتی ئەم دیالیکته هەن.

- بەرهممی شیعری کوردیی لەسەر رێ وەرهممی شیعری عەرەبی، بەر له هەر دیالیکتیکی کوردی، له دیالیکتی کرمانجیی سەروو داهاووه، وەک شیعری "فەقێ تەبران" و "مەلا جەزیری" و "نەحمەدی خانی" و "مەلا باتەیی" و هێی گەلێکی تر.

دیالیکتی کرمانجیی خواروو:

- بەرهممی شیعری بەم دیالیکته له چاو دیالیکتهکانی ترا نوویه، بهلام له هەر کامیکی تریان زیاتر گەشەیی کردووه و پێگەیشتووه.

- به هۆی ئەو باروودۆخه سیاسییەوه که بۆ ناوچهی به کرمانجیی خواروو — دووی کوردستان هەڵکەوتووه، ئەم دیالیکته له هەر دیالیکتیکی تری کوردی زیاتر پەڕەیی سەندووه و گەشەیی کردووه و خزمەتی کراوه و کتیب و گوڤار و رۆژنامەیی پێی بلۆ کراوەتەوه و لێی کۆلراوەتەوه و گراماتیکا و فەرھەنگی بۆ نووسراوه.

دیالیکتی لوڕی:

-هاوسنوری گەلێ له دیالیکتهکانی زمانه ئێرانی یهکانه.

- لەو رۆژەوه شیعهیەتی بووه به مەزەبی بەشی زۆری خەلکی ئێران، به هۆی نزیکبونەوهی ئایینی کورده لوڕەکانەوه له فارسەکان، هەستی کوردایەتییان زۆر کەم بووەتەوه و ئێتر نه تیکرا خۆیان به کورد زانیوه و نه بەشی زۆری ئەوانیش وا لێیان کۆلیۆنەتەوه وەک کورد مامەڵەیان لەگەڵ کردوون. بۆیه تا ئەم سالانەیی دوایی پال پێوەنەریکیان بۆ بایەخدان به دیالیکتەکیان و ژياندهوی بەرهممی شیعری نووسراو و سەرزارمکیان نەبووه.

* * *

من تهنهها وەك خۆیندهوارێکی كوردی ناپسیۆر، كه نیمچه شارەزاییەكم له
 مەسەلەكە هەیە بە هەڵسەنگاندنێکی سەر پێی كه بۆ كورتە وتاریکی وەك ئەم
 وتارە دەس بداو له كەسیكی وەك من بووەشیتەوه كه بایەخی پتری دیالێكتی
 گۆرانیم لهچاو دیالێكتەكانی تری زمانی كوردی، بە بۆچوونی خۆم، له چەند
 خالێكا، دەربربو ئێستا دێمە سەر بابەتی نووسینەكم كه پیشاندانی چەند پیشانیایەكە
 بۆ رەمخساندنی شارەزابوونێکی باشی خۆیندهواری كورد له دیالێكتی گۆرانی و
 ساغکردنەمو لێكدانەمو شیعرێ گۆرانی و رزگارکردنی ئەم كەلهپورە زۆرو
 زەبەند و بەرفراوان و بەتام و چێژە، له مانەمو بێ سوود لێ وەرگیران له
 دووتوویی بەیاز و كەشكۆلە كۆن و لەسەر پارچە قاقەزی رزبۆ و پەرپووت و زەرد
 هەلگەراو له ناو كێتیی ئەم و ئەو و له ژێر باری تۆز و خۆلی كەلەكەكردووی
 گەردوون و لەژێر پێی مشك و مۆرانەدا، پاش ئەمو بە درێژیی سەدەها سأل
 چەندی لێ فەمۆتاوه وەك بە ناوی ئەم شاعیرانەم ئەم بەرەمانەدا بۆمان
 دەرئەكەوت كە نە پاشماوەی شاعیرەكان دیارە و نە له هیچ كۆنیەكەوه سۆراخیكی
 ئەو بەرەمانە مان بۆ ئەكەوت. لەم رۆژەدا كه هەموو گەلێ چیی له توانا بێ بۆ
 زبندوو كردنەمو بچووكترین نیشانیەكی شارستانیەتی خۆی ئەكا، ئێمەش
 شوورەیی یە بۆمان چیمان لێ بووەشیتەوه بۆ ژيانندنەمو پاشماوەی پشنگوێ
 خراوی ئەدەبمان، ئەيكەین، تا دەموری خۆی له زاخاو دانەمو دال و مێشكی
 خۆیندهوارانی كوردا ببینی و بێتە مەیدانی خۆواندنەمو و چەند تائێستا توانی
 شانازیکردنمان بە كەسانێكی وەك بێسارانی و خانای قوبادی و مەهلەویی
 تاوگۆزبێهه، بۆ رەمخساوه، ئەوەندەشمان بۆ شاعیرانی تری دیالێكتی گۆرانی و
 هەموو دیالێكتەكانی تری زمانە نازیزەكەمان بۆ بەرەمخسێ.

من كه ئێستا ئەم چەند لاپەرەیه لەسەر پێشنیای دۆستی نازیزم كاك ئەنومری
 سولتانی ئەنوووسم تا لەپال بەرەمیی رەنجی چەند سألەیا بە ساغکردنەمو
 كەشكۆلێكی گۆرانیههه له گەل چەند پێشبیندو پاشبەندی تری كۆمەلەي رۆشنبیری
 كوردا بڵاوی بكاتەوه، تا ئەم ساتەهیش كارەكەي ئەوم بەرچاو نەكەوتوو. راستە
 ئەو چابوكانەو چالاكانە فوتوێكی ئەو كارەي خۆی بۆ ناردووم چاویكی پیا بگێرم
 و باری سەرئەنجی خۆم، ئەگەر بووم، بۆ دەربرم، بەلام بە هۆی ئەو بارودۆخەوه
 كه ئەمەرو ئێمە تیا ئەژین، هێشتا ئەو نێرراوەي ئەوم پێ نەگەیشتوو، لەمەش
 دلنایام كه هەر هیچ نەبێ تا ئەم چەند لاپەرەي بۆ ئەنوووسم و بۆ ئەنیزم دەرئەفەتی
 ئەوم بۆ نالوێ ببینی و بزانم چیی كردوو و چۆنی كردوو. ئەوەندە هەیە له
 رێگای ئەو ئاگادارییههه كه چوار — پینچ سألە بە هۆی نامەو نامەكاریههه لهتوان
 من و كاك ئەنومردا هەیە بە هۆی دوو — سێ وتارەوه كه له دەمور و بەری كارەكەیا
 له گۆفاره كوردیهههكانی هەندەراننا بڵاو كراوەتەمو له سەفەری سالی رابوردووما

به هیوای تیمار بۆ ئەلمانیا دەستم پیاپانا راگەیشت و خوێندمنهوه، ئەزانم لای کەمی له ڕووی ساغکردنەوهی تێکست و بەراوردی نوسخەو راست خوێندنەوهی وشەیی شیعەرەکانی کەشکۆلەکه، لەگەڵ ئەوەیش کە خۆی خەڵکی ناوچەیەکی کوردەواری نییه به دیالێکتی گۆرانی بدوین، کاریکی فره و فرمگەورە کردووه. خۆ ئەگەر به کەلک وەرگرتن لەو هەموو کوردە ڕۆشنبیرانەیش بووه به ولاتانی ئوروپادا ئاوارەو پەرەوازه بوون، توانیبێتی فەرھەنگیکی ڕەسا بۆ وشەکانی کەشکۆلەکه ساز بکاو پوختەیکە واتای شیعەرەکان لێک بداتەوه، ئەوه کاریکی کردووه سەردەستەیی هەر کاری بێ لەم مەیدانەدا بکەن، هەرچەند ئەزانم ئەوهی هەر بۆ ئەکراوه کە بۆنەیی وتنی زۆرتەری پارچە شیعەرەکان بدۆزێتەوه، چونکە ئەوه بەندە لەسەر و دەسپەڕانی نوسخەیکە بڕواپێکراو — ئەگەر بێت — کە ئەو بۆنەیی تیا نووسرابێت، ئەوەیش بۆ هیچ شاعیریکی کۆن و نوێی کورد به باشی هەڵنەگەوتووه.

* * *

من ڕای خۆم له بارەیی دیالێکتی گۆرانییهوه بەم جۆرە دارشت کە بایەخی ئەم دیالێکتە له زمانی کوردیدا له ناستی بایەخی هیچ دیالێکتیکی تری ئەم زمانەدا نییه و له هێی گشتیان زیاترە. بەلگەیشم بۆ ئەم ڕایە خۆم، به خەیاڵی خۆم هێنایەوه، جا ئەگەر خوێندەوارانی ئازیز و ئەوانەیی خۆیان به سەنگۆسووک کردنی دیالێکتەکانی زمانی کوردییەوه خەریک کردووه ئەم بۆچوونەم لێ بسەلمێنن، دیارە ئەوانیش، وەک من، بکەونه پەنجۆری ئەو چارە سەرانی ئەبێ بۆ هەق دانەوه دەستی ئەم دیالێکتەو پارمەتیدانی، کە جێگای شایانی خۆی له ناو دیالێکتەکانی زمانی کوردیدا بگرن — جێبەجێ بکەین.

ئێمە کورد، ئەمڕۆ دوو ئەرکی کولتووریی گەوره له پێش چاوی خۆمانا بەزەقی ئەبینن. ئەرکیکیان هەموو زمانی کوردی، به هەموو دیالێکتەکانییهوه، ئەمگرتەوهوه، ئەرکیکیان تابیەتە به دیالێکتی گۆرانییهوه. ئەو ئەرکیان کە هەموو زمانی کوردی ئەمگرتەوه، ئەرکی نامادە کردنی فەرھەنگیکی گەورەیی کوردی — کوردییە کە چی له وشە بەرکارو له کارکەوتووەکانی گشت دیالێکتەکانی زمانی کوردی دەسگیر بێت، هەمووی بگرتەوه. ئەم وتارە من بۆ دووان لەم مەبەستە نەنووسراوه. له بەر ئەوه لێزەدا هەر ئەوەندە ئەلێم، وەک یەک دوو جاری تریش، با بەناوی راستەوخۆی خۆیشمەوه نەبووبێت، ڕوونم کردووتەوه، هێنانەدیی ئەم ئەرکە، بەر له هەرچی، پێویستی به نامادە کردنی کۆمەڵی فەرھەنگی گەورەو مامناوەندی و بچووکە هەموو دیالێکت و ورده دیالێکتەکانی زمانی کوردییە

به‌جایا که پاشان له ئه‌نجامی به‌راوردکردن و لێکدانی هه‌موو‌ی‌اندا فهره‌نگه‌یکه‌ی گه‌ره‌ی سه‌رانه‌ری هه‌موو دیاله‌کته کوردی یه‌کان ئاماده بکړئ.

ئه‌رکه‌که‌ی تریشیان ئه‌رکی ساغکردنه‌وه‌ی که‌له‌پووری شیعری و ئایینی به دیاله‌کتی گۆرانی یه که ئه‌ده‌بی ئایینی یارسان، که هه‌موو هه‌ر شیعره، به‌شیکه‌ی زووری ئه‌و که‌له‌پووره ئه‌گرێته‌وه. هه‌نانه‌دی ئه‌م ئه‌رکه، له به‌ر ئه‌و پایه‌و پله گه‌ره‌یه‌ی ئه‌م که‌له‌پووره له چوارچێوه‌ی دیاله‌کتی گۆرانیاندا هه‌یه‌تی و له‌به‌ر ئه‌و شوێنه‌ی، وەک وتمان، دیاله‌کتی گۆرانی له چوارچێوه‌ی زمانی کوردیدا داگیری کردوه، مه‌زنه‌یکه‌ی درێژخایه‌ن به‌رێگای جێ به‌جێکردنی ئه‌رکی یه‌که‌مه‌وه ئه‌به‌رێته‌وه. بۆ هه‌نانه‌دی ئه‌م ئه‌رکه‌ی دووم ئاماده‌کردنی فهره‌نگه‌یکه‌ی گۆرانی-کرمانجی خوارو و یان گۆرانی-فارسی، که لام وایه ئه‌مه‌یان بۆ روژی ئه‌مه‌رو ئاسانه‌رو که‌رده‌نێتر و سوو‌ده‌خشته‌وه، پێویسته‌یه‌کی ئه‌و توپه‌ و ئه‌زانم دواخستن هه‌لناکړئ. ئاماده‌کردنی فهره‌نگه‌یکه‌ی و خزمه‌تیکه‌ی له‌به‌ر چاوه به‌ زمانی کوردی چونکه دیاله‌کتی گۆرانی هه‌زاران وشه‌ی کۆنی وای هه‌یه هه‌شتا له تێکسته ئه‌ده‌بی و ئایینه‌کانی یارسانا پارێزراون و وەک ئه‌و دیاله‌کته کوردیانه‌ی تر نییه که پاشماوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی زوور کۆنیان نییه وشه‌ی وایان بۆ تێدا هه‌لگیرابن، له‌لایه‌کی تریشه‌وه راسته‌ری ره‌خساندنێ توانی ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌و گشته که‌له‌پووره ئه‌ده‌بی-ئایینه‌یه‌ی زیاری یارسان بۆ به‌جێ هه‌شتووین و هه‌شتا به‌شی هه‌ره‌زوری هه‌ر به‌ده‌س لێنه‌راوی ماوه‌ته‌وه. بێگومان ئه‌رکی ئاماده‌کردنی فهره‌نگه‌یکه‌ی و ئه‌رکی نییه به‌ که‌سێک و دوان جێبه‌جێ بکړئ. ئه‌رکه‌که ته‌رخان کردنی پاره‌یه‌کی مۆل و کادره‌یکه‌ی زوور و کارامه‌ی ئه‌و. به‌ حوکمه ئه‌مه‌ش که ناوچه‌ی گۆرانه‌شین، به‌ هه‌موو له‌که‌انی دیاله‌کتی گۆرانییه‌وه، به‌شی هه‌ره‌زوری ئه‌که‌وته کوردستانی نێرانه‌وه، ئه‌بێ ئه‌م کاره له‌وێه ده‌ست پێ بکا.

من ناگادار نیم ئیستا له هه‌یج لایه‌کی کوردستانی نێرانا زانکویه‌ک، یا هه‌یج نه‌بێ کۆلێژیکه ئه‌ده‌بیات هه‌یه یا نییه. ئه‌گه‌ر نه‌بێ ئه‌وه باره‌که باره‌ها گرانه‌تر نه‌بێ و پێویست ئه‌کا هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌وێ به‌ ته‌نگ زمان و فهره‌نگ و کۆلتووری کورده‌من ده‌س به‌خه‌نه ناو ده‌سی یه‌ک و تێیکۆشن کۆلێژیکه ئه‌ده‌بیات له شوێنیکه‌ی له‌باری وەک کرماشان بکړته‌وه. جێ به‌جێ کردنی ئه‌رکه‌یکه‌ی و زوور گران و زه‌حممه‌ت نایه‌ته پێش چاوم. جا ئه‌گه‌ر کۆلێژیکه‌ی واکرایه‌وه ئه‌بێ کورسی به‌کیشه‌ی بۆ (لێکۆلنه‌وه‌ی دیاله‌کتی گۆرانی) تیا دامه‌زرێنێ. ئه‌گه‌ر شتیکه‌ی واکرا، ئه‌رکه‌یکه‌ی سه‌ره‌مکی سه‌رشانی ئه‌و کورسییه ته‌رخانکردنی کادری کارامه و پێویست ئه‌بێ بۆ ئاماده‌کردنی فهره‌نگه‌ی گۆرانی - کرمانجی خوارو و یان گۆرانی - فارسی که پێشتر لێی دوام و ئه‌بێ ئه‌و فهره‌نگه هه‌موو ئه‌و ورده

دیالیکتانه بگرێتهوه که بهر گۆرانی و همووامی و زهنگهنبیی و شهیهکی و تارپادهیک زازایی ئەکمون که ههموویان له بنهمالهی دیالیکتی گۆرانین. نووسین و بلاوکردنهوهی فهرههنگیکی وا بهردی بنهمای ساغکردنهوهی ههموو ئەو کەلهپووره کوردیییه به دیالیکتی گۆرانی به هەر کام له ورده لقهکانیهوه- نووسراون. که کورسیی ناوبراو بوو توانیی ئەو فهرههنگهی وتمان ناماده بکا، ههقی ئەومان ئەبێ دلی خۆمان خۆش بکهین که ئەوانین له مهیدانی لیکۆلینهوهی دیالیکتی گۆرانیدا گهلی کاری تریش بکهین. جا بۆ ئەوه من ئەم پیشنیامانهم ئەخهمه پیش چاو به هیوای ئەوهی رۆژی له رۆژان که کورسیی ناوبراو هاتهیدی، بیر له جیههچیکردنیان بکاتهوه:

۱ - دانانی بهرنامهیک بۆ کۆکردنهوه و وینهگرتنهوهی کەشکۆل و بهیاز و پارچه دهستتووسی کوردی کۆن و لهپیش ههموومه هیی دیالیکتی گۆرانی و نایینی یارسان لای هەر کەس و له هەر دەرگایهکی ئەکادیمی و رۆشنییری هەر ولاتیکیدا ههبن. ئیستا کتییخانه تاییهتهکانی دهسنوس له ئیران و عیراق و تورکیا و شام و میسرو گهلی ولاتی تری نیسلام و گهلی له شارانی ئەورووپا گهلی دهسنووسی کۆنی شیعری کوردی یان تیایه که تهناهت زۆریشیان له بهر ناشارهزاییی کارهکانی ئەو شوینانه، به فارسی یا تورکی دراونهته قهلم. ههروا هیشتا له کوردستان خویا له کتییخانهکانی ئەم و ئەو و لهناو پاشماوهی ههندێ بنهمالهی مهلا و ناغا و خویندهواران و تهناهت لای کەسانی تریش ئەم جۆره دهسنوسانه دهسگیر نهبن. ئەگەر ئەو کۆلێژی ئەدەبیات و کورسیی لیکدانیهوهی دیالیکتی گۆرانییهی پیشنیامان کردن دامهزرن، ئەوانیش و بهلکۆو بهشه کوردی یهکانی ئیستای کۆلێژی پەرهرشی زانکۆی بهغدا و نادابی زانکۆی سهلاحهیدینی ههولێر و زانکۆی سولهیمانی و دهوکیش، ئەتوانن سه مهرجی وەک کۆلێژی ولاتانی خواپیداویان لی بێ و وەک ئیستا هەر ناوی زل و دیی ویران نهبن- بهرنامه بۆ خۆیان دانین بۆ کڕین و کۆکردنهوهی ئەو دهسنوسانهی لهوانه بێ بکەرین و بۆ وینه لهروو گرتنهوهی ئەوهی بووه به مولکی دهولەتان و نافروشری .

۲ - هەر لایهنی لهم لایهناوه دهسنووسیکی لهم بابتهتی دس کهوت، ئەبێ لایهههکانی له جۆری خۆی لی ناگادار کاو وینهی بۆ لی بگرێتهوه، بۆ ئەوهی وینهی ئەم دهسنوسانه له ههموو لایێ له بهر دهستی لیکۆلهرهوه و توێهرهوهی کوردی ئەو ولاتانایی و یهکتری له هەر دهسکهوتیکی خۆیان لهم مهیداندا ناگادار بکهن بۆ ئەوهی ورده ورده توانی ئەوه برهههسی بکهینه بلاوکردنهوهی کەلهپووری هیشتا بلاونهکراوهی شیعری کوردی.

۳ - گهران به دواى ناسينهوى شاعيرانى به ديالىكتى گورانى — دوودا تا بتوانين شيعر مكانيان به راستى ساغ بكهينهوه. نهميش له ريگاي نهموه كه به ليكوآينهوه و خستنه سمر شريتي دهنگى خهلكى رهسمنى ناوچهى همر كام لهو شاعيرانه، بزائين وشه چون گو نهمكن، همر چهند لهوانميشه به هوى تپپهر بوونى سآلهواهو لهسهردهمى نهمو شاعيرانهوه تا نهمرو ههندئ گوران و له چونهيتى گوكردنى ههندئ وشهءا له ناو نهمو خهلكانهءا پيدا بووبئ، تا له نهنجامى نهموهو بتوانين شيعر مكانيان لهرووى چونهيتى گوكردنى وشه مكانيانهوه بهراستى بخوينهوه و به شيوه نووسينى نهمروى كوردى بهراستيان بنووسينهوه. بۆ نمونه ئاخو له حالى نيزافى وشهيهكدا (ى) نيزافه لهدوايهوه دانئين يا تنها ژيرميهكى ژير ليو (كسره مختلسه) يك گو نهمكن. له دهسنووسهكانى تا سى چل سالى لهمموپيشى شيعرى ديالىكتى گورانى، بهلكوو هبى ههموو شيعرى كورديدا، كه به شيوه نووسينى فارسى كۆن نووسراونهوه، له كهه شوينى حالى نيزافدا (ى) نيزافه نووسراوه. جا ئاخو نهم (ى) نيزافيه نهنووسراوه بهلام گوكراوه و نهمكړئ، يا وهك نهنووسراوه، گوښ نهمكراوهو ناكړئ. ئيمه ئيستا له ريگاي ورد بوونهوه له سهنگى بهيته شيعر مكانهوه كه شوينى نهم جوړه (ى) يهيان تيايه و نهنووسراون، نهنوانين ههندئ شوينيان ساغ كهينهوه و دلنيا ببين نهم جوړه (ى) يهيان تيا گو ناكړئ چونكه نهمگړ گو بكرئ بهيتهكه لهنگ نهمئ. بهلام حالى وايش زوره كه (ى) كه نهنووسراوه كهچى نهمگړ گوښ بكرئ و بيشنووسرئ بهيتهكه لهنگ نابئ. بۆ حالى وا پيوستمان به گهرانهوه بۆ سمر ورده ديالىكتى خهلكى ناوچهى ژبانى شاعيرى خوى هميه تا بزائين لهو ورده ديالىكتهءا، نهمو (ى) يه گو نهمكړئ يا ناكړئ تا ئيمميش ئيستا له خوښندنهوهو نووسينهوهءا پيرهوى لهوانه بكهين و شيعرى شاعيرمهكه بهوجوره بنووسينهوه و بخوينهوه كه نهمو خوى وتويهتى و خوښندويهتیهوه .

همروهءا له ههندئ ورده ديالىكتى گورانيدا بۆ حالى ئيسبات — بۆ نمونه — نهموترئ (كرو = كهروو) و بۆ حالى نهفى نهموترئ (مكرو = مكهروو). له ههندئ ديالىكتى تريشدا بۆ حالى ئيسبات نهموترئ "مكرو = مكهروو" و بۆ حالى نهفى نهموترئ (مكرو = مكهروو). ورده ديالىكتى ترى وايش هميه بۆ حالى ئيسبات تيا نهموترئ (مكرو = مكهروو) و بۆ حالى نهفى تيا نهموترئ (نمكرو = نهمكهروو). جا نهمگړ له پارچه شيعرىكا ئيسباتيش و نهفيش بۆ يهكى لهه سى جوړه پيكهوه ههبوو، جوړكردنهوى نهفى و ئيسبات ئاسان نهمئ. همروهءا شوينى وايش هميه مهعناى رستهى نهفى و ئيسباتمان بۆ تيا دهسنيشان نهمك. بهلام نهمگړ تنها حالى له دوو حالىتهكه ههبوو و لهوانهبوو سمرمان لى بشوينئ، بۆ نمونه همر وشهى (مكرو) ههبوو، بۆ زائينى نهمو ئاخو "مكهروو" (ى نهفى) (كهروو) ه

یا (مکەروو)ی ئیساتی (مەکەروو یا نەمەکەروو)، ئەبێ بە مەعنای شوێنەکەدا ساغی کەینەوه. لە هەموو شوێنیکیشا تەنها (شوێن) مەعنامان نادا بە دەستەوه و ئەوەمان بۆ ساغ ناکاتەوه کە وشەکە نەفیه یان ئیساتەوه، کێومالمان بە شیعەرەکانی تری ئەو شاعیرەدا پێویست ئەبێ تا بزانی (نەمەکەروو)یەکمان دەسگیر ئەبێ تەکلێفی ئەم (مکرو)یە یی ساغ بکەینەوه و بەهۆیەوه بزانی ئیساتە و (مکەروو یان مەکەروو). زۆرجاریش یا هەر یەک پارچە شیعری ئەم شاعیرەمان لە بەردەستا ئەبێ، یا لە پارچەکانی تریا - ئەگەر هەببوو - بە مرزەمکەیی خۆمان ناگەین. بۆیە ئەگەر زانیان شاعیرەکە کێیه و خەلکی کوێیه و، خەلکی ئەو ناوچەی نیشیمەنی ئەو چۆن وشەیی ئیسات و نەفی لێک جوێ ئەکەنەوه، ئەوا هەر لە بەردەستەوه ئەم گیروگرتەمان نایەتەری و، بە دیتتی وشەکە راستورەوان ئەزانین (مەکەروو)ی نەفیهی ئیساتەکە (کەروو)ە یان (مکەروو) یان (مەکەروو)ی ئیساتە و نەفیهکە (نەمەکەروو)یە. ئەمەیی هێنامانەوه بە نمونە تەنها وشەیک بوو، وشەیی ئالۆزی تری وا گەلێ زۆرە کە شیوه نووسینی فارسی ئامیزی کۆن تیا دەستەوهستان ماوه و ناتوانی راستیمان پێشان بدا چۆنی بێ هەڵەو بێ گرتوگۆل بخوێننەوه.

٤ - دانانی دەرزیکی شیوه نووسینی کۆن و نووسینی شکستە و شتی وا. هەرچی شیعری کوردیی بە دیالێکتی گۆرانی هەیه، بەلکوو هەرچی شیعری کوردی هەیه کە هێشتا هەر دەستەوه بێ و بلۆ نەکرانیتەوه یا ئامادە نەکرابێ بۆ بلۆکردنەوه، هەموو بە شیوه نووسینی فارسی ئامیزی کۆن نووسراوەتەوه و زۆر کەمی لە هەندێ شوێنیدا ورده دەسکارییهکی شیوه نووسینهکەیی کراوه. زۆریشی بە شیوهی شکستە نووسراوەتەوه کە خوێندەواری کوردی ئیستا، مەگەر لە کوردستانی ئێران، ئەویش زۆر کەم، ئەگینا بەراستی بۆی ناخوێنرێتەوه. لە بەر ئەو ساغکردنەوهی تێکرای دەسختی کوردیی کۆن کە بەشی هەرزۆری شیعەر، ئەمرکیکی گەوریه و تەنها بۆ ئەو کەسانە جێهەچێ ئەکرێ کە شارەزایییهکی باشیان لە شیوه نووسینی فارسی کۆن و بە تاییهتی خەتی شکستەدا بێ. لە بەر ئەو دانانی دەرزیکی فێربوونی نووسین و خوێندنەوهی ئەم شیوه نووسینه کارێکی پێویست و مەرجێکی رەخساندنی دەرەفتی ساغکردنەوهی پاشماوهی شیعری دەسنووسیی کوردیی کۆنە.

٥ - دیالێکتی گۆرانی لە بەر ئەوهی ماوهیهکی دوورودرێژه بەر هەمی ئایینی و ئەدەبیی پێ ئەنوسرێ و باری کۆمەلایهتی و روشنبیری بە دیالێکتی گۆرانی - دووانیش هەرگیز ئەوەندە پێشکەوتوو نەبوه بێر لە نووسینی فەرهنگ و لێکدانەوهی کەلهپووری ئایینی و ئەدەبیی خۆیان بکەنەوه، بە تێپهرینی زمان،

وشه‌گه‌لێکی فره‌بان له به کاره‌بنانی رۆژانه کهوتوون و وایان لێ هاتوه که ئیستا به‌شی زۆری خه‌ڵکه‌که واتایان نازان. جا له بهر ئه‌وه‌ی زۆر لهم وشه‌گه‌له چوارچینه‌ی شیعری گۆرانیدا ماونه‌ته‌وه، ئیستا ئیمه به هۆی ئهم وشه واتا نه‌زانراوه‌وه له ناستی ساغکردنه‌وه‌ی زۆر لهم شیعراوه‌دا ده‌سته‌مستان ماوین. بۆیه، نووسینی فهره‌نگی بۆ ئهو جوړه وشانه ئه‌رکێکی پێویستی ئه‌مه‌روێ سهرشانمانه‌و، ئه‌بێ له‌گه‌ڵ ههر وشه‌یه‌که‌دا ئهو تاقه به‌یته یا ئهو به‌یتانه‌یش بلاو بکړینه‌وه که ئهو وشانه‌یان تێدا هاتوه‌و، داوا له شاره‌زیان بکړی که ههر ئاگادارییه‌کی به به‌لگه‌وه‌یان له باره‌ی واتای ئهو وشانه‌وه هه‌بێ، به‌و لایه‌نه‌ی راگه‌یه‌ن که فهره‌نگه‌که‌ی بلاو کردووته‌وه، و ئه‌گه‌ر کرا خه‌لاتیکی باشیش بۆ یارمه‌تیده‌رانی ئهم مه‌یدانه تهرخان بکړی.

٦ - دانانی فهره‌نگی بۆ ئیستیلحه ئایینییه‌کانی یارسان، له‌گه‌ڵ لێکدانه‌وه‌یه‌کی تێڕوته‌سملی ئهو ئیستیلحانه، چونکه فهره‌نگیکی وا رۆلێکی گه‌وره له ساغکردنه‌وه‌ی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی - ئایینی یارسانا نه‌بینی. ئه‌یشی سهرمایه‌ی یه‌که‌م که لهم مه‌یدانه دا به‌خړیته کار زانایانی ئایینی یارسان خۆیان واتا پیرو مه‌لاکانیان بێ چونکه له ههر کس باشتري لێ نه‌زان.

٧ - ههر لهم باره‌وه با‌وکردنه‌وه‌ی که‌مه‌سته‌یه‌کی باش دهرباره‌ی زانستی سۆفییه‌تی و رێبازمه‌کانی سۆفی و دهرویشی و فهره‌نگیکی ده‌وله‌مندی ئیستیلحه‌کانی ئه‌هلی ته‌سه‌وف، ده‌ورێکی باش له لێکدانه‌وه‌ی واتای شیعری کۆنی کوردی تێکراو شیعری به‌دیالیکتی گۆرانی به‌تایبه‌تیدا - ئه‌بێ، چونکه زۆر لهو شیعراوه شیعری سۆفییه‌تین و پێن له هیمای سهر به‌مه‌به‌ته.

٨ - له بهر ئه‌وه‌یش که شیعری کۆنی کوردی تێکراو هه‌ی دیالیکتی گۆرانی به‌تایبه‌تی که داستانی زۆری کۆنی کوردی و له فارسی یه‌وه وهرگیراوی تیا کراوه به‌شیر، پیره له بابته‌ی ئه‌فسانه‌ی کۆن، پێویستی یه‌کی زۆرمان به‌ فهره‌نگیکی ئه‌فسانه‌ی کۆنی کوردی و فارسی و ئیسلامی هه‌یه که پوخته‌ی ههر کام لهو ئه‌فسانه‌ی له‌چهند دێژیکا تیا باس بکړی. ئه‌مه یارمه‌تییه‌کی زۆرمان ئه‌دا بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ئهو شیعراوه‌ی لهم بابته‌دا نووسراون یا هیمایه‌کیان بۆ یه‌کێ لهم ئه‌فسانه‌یه‌ تیاپه.

٩ - هه‌رچهند من لهو با‌وه‌ردام ساغکردنه‌وه‌ی شوپنه ئالۆزه‌کانی بابته‌مه‌ میژووبی و رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژبانی کوردیه‌وای ئه‌بێ به‌ر له ههر کس به‌ره‌نجی شانی زانایانی کورد خۆیان و به‌که‌لک وهرگرتن له که‌له‌پووری خۆمان جێ به‌جێ بکړی، نایشکړی رۆلی رۆژه‌لاتناسانی ئه‌وروپایی و بێگانه‌ی تریش

له مهیدانی کوردۆلۆگیدا تێکراو به تایبهتی له باره ی یارسان و دیالیکتی گۆرانی بهیه به هیچ کلۆجی پشتگوێ بخرئ. له بهر ئهوه بوونی بهرنامهیهکی بهربلّو بۆ کۆکردنهوه و وهرگیرانه سهركوردیی بهرهممی ئهو کوردۆلۆگانه کاریکی زۆر سوود بهخش ئهبن و یارمهتیهکی زۆرمان له مهیدانی زمانهوانی و فهرههنگ نووسینی کوردی و به تایبهتی له باره ی یارسان و دیالیکتی گۆرانیشهوه ئهدا.

۱۰ - دوا پینشیايش لهم مهیدانهدا دانانی سنووقیکی چاکه خوازییه بۆ یارمهتیدانی کرپنهوهی دهسنووسی کۆنی کوردی و دهکۆمینتهکانی یارسان و ئیزیدی و ههر دهکۆمینتیکێ تری کوردی و ههر کههستهیهکی رۆشنیری که پێوهندی به زمان و میژوو وباری کۆمهلایهتی کورد و کوردستانهوه ههبن و وینهگرتنهویان و خستنه بهردهستی توێژمهوانی کورد-یان.

* * *

رهنگ بێ ئامادهکردنی ئهم وتاره خالی نهبن له گهلی ناتهواوی و کهموکورتیی زانستی و بهرنامهیی. عوزرم بۆ پاساودانی ههر ناتهواوی و کهموکورتیهکی لهم چهشنه ئهوهیه مهسهلمکه ههر ئهوهندهی لی ئهزانم و لایشم وایه کهم له هیچ ههر باشتره و ئهم چارهسهرانیش که لێرمدا پینشیام کردون، بهرهممی زهممهتکیشان و ئازارچهشتنم به گهلی کاری ساغکردنهوهی شیعری دیالیکتی گۆرانیهوه، وەک دیوانی مهولهوی و خوسروهو شیرینی خانای قوبادی و کهشکۆلی مهحمود پاشای جاف و کۆمهلی پارچه شیعری پرژو بلاوی تر. ههرچهند ئهزانم هینانهیدی ئهم پینشیاپانهم کاریکی ناسان نییه بۆ کولتوریکێ باکس و باچاودیریکهری و مک کولتوری کورد، بهلام لهوه دلنیا که ئهگهر رۆژێ ههلهکوت لایهنی بوو لایێ به لای ئهم کولتورهدا بکاتهوه، ئهم پینشیاپانهی من دهسهچیلهمک ئهین بهدهستهیهوه بهر پیتی تاریکی بۆ روون بکهنهوه. بۆیه ئومیدهوارم خواناپانی ئازیز، ئهگهر چهردهیهکی کهمیش بووه، سوود لهم چهند لاپهه نووسینه ببینن، ههر ناتهواوی یهکیان تیا دی بۆمی راست بکهنهوه، بهوه کاریک بکهن ئهم پینشیاپانه له تهقهلای پیرۆزی رێ خوشکردنا بۆ ساغکردنهوه و تێگهیشتنی شیعری دیالیکتی گۆرانی دهوریکیان بێ.

بهغدا، ۱۹۹۶ / ۸ / ۴

سەرھتا

ئەنوەر سولتانی

ئەم كەشكۆلە شیعەرەى ئىستى دەكموئتە بەردەستى خوئەنەرى كورد، بەشكە لە "بەياز"ىكى كۆن كە كئىبخانەى برىتانىا — بەشى ھىند و رۆژھەلات^۱ پاراستوویە و ژمارەى MS. Or. ۶۴۴۴ى پى داوہ. سەرجمەى بەيازەكە، ۱۶۸ لاپەرە (۸۴ پەرە)یە و بریتىە لە تەجويدى قورئان، ھەندى دۆعا و پارانەو بە زمانى عەرەبى، چەند شیعەرىكى فارسى بۆ ستایشى خوا و پێغەمبەر و "خولەفاى راشدىن"و، بەشى شیعەرە كوردییەكان. ئەم بەشەى دواى، زیاد لە نیوہى قەبارەى بەيازەكە دەگرێتە بەر (۴۶ پەرە لەسەرجمەى ۸۴ پەرە = ۹۲ لاپەرە لە ۱۶۸ لاپەرە).

^۱ The British Library, Oriental and India Office Collection.

نووسەر و کۆکهروهی شیعرمکان، شیخ عبدولمؤمنی دووهمی مهردۆخی کوری شیخ جهمالهدینی بهکم، بهیازمکی له سالانی نیوان ۱۱۹۶ و ۱۱۹۸ ی مانگی بهرانبری ۲/ ۱۷۸۱ و ۴/ ۱۷۸۳ ی زاینیدا نووسیوتهوه. دهستنوسهکه، "میرزا سهید" ناویک له مانگی نوکتوبری سالی ۱۲۰۲ د، به (موزمخانهی بریتانیا) ی فرۆشتوه.^۲ (لهو سردهماندا، هیشتا کتبخانهی بریتانیا پیک نههاتبوو و بهشی کتبخانهی ههربه ناوی موزمخانهی بریتانیاوه دهناسرا.

ماوهیک دواي ئهوهی دهستنوسهکه گهیشتهوهته لهندن، بهشی شیعره کوردیهکان سهرنجی کوردناسانی بهره و خۆی راکیشاوه و کسانێ وک "میجر سن" ۳، "میژورسکی" ۴ و "مهکنزی" ۵، (به تهرتیب، له سالانی ۱۹۲۱، ۱۹۴۳ و ۱۹۶۵ د)، و تاربان لهسهر نووسیوه.

له ههموو ئهوه ماوهیدا، جگه له چهند تاقهکس، کورد خۆی به ههوالی کهشکۆلهکی نهزانیوه و ههولیکی بۆ بلۆکردنهوهی دهقی شیعرمکان نهاده. من له سالی ۱۹۸۶ به دواوه، خهریکی خویندنهوه و ساغکردنهوهی شیعرمکان و نامادهکردنی دهستنوسهکه بووم بۆ چاپ و بلۆبونوه. لهوماوهیدا به هۆی چهند وتاریکهوه، ناوهوکی کهشکۆلهکم به خوینهری کورد ناساندوه.^۶ بهلام بلۆکردنهوهی دهقی شیعرمکان به هۆی ههندی تهنگ و چلهمهه عینی، وهک دروایی و ههلهروایی، یاخود، ئالۆزی و پاش و پێشی لاپهرمکان و ههروهها شیوخهتی شیخ عبدولمؤمنهوه، که ئامیتهیهک له عهرمیی و فارسی کۆنه، لهژوور ههموانهوه، مهسهلهی دارایی، له گونجان نههاتوه.

۱. تاییهتمهنبیهکانی دهستنوسهکه:

کاتالۆگی کتبخانهی بریتانیا- بهشی هیندورۆژههلات، به ناوی "دهستنوسی کوردی" یهوه، تاقه چوار دهستنوسی تۆمار کردوه، که ئهم بهیازه، یهکیانه.^۷

^۲ The British Museum

^۳ Major E B Soanne

^۴ Prof. V Minorsky

^۵ Dr D N MacKenzie

^۶ بڕوانه، ئهنوهر سوئانی،

- "دهستنوسه کوردیهکانی کتبخانهی بریتانیا"، گوڤاری پەیف، ژماره ۱۶، ئوگوستی

۱۹۹۲، لهندن، ل.ل. ۱۵۴۶ تا ۵۷

- "شهش دهستنوسی کوردیی گۆرانی له کتبخانهکانی ئینگلستان"، گوڤاری یهکگرتن،

ژماره ۱۶، ۱۹۹۳، دانیمارک، ل.ل. ۱۰۵ تا ۱۱۶

^۷ Oriental Manuscripts, Vol. A-L, (Kurdish).

دهستنوسه کوردیه‌کانی تر- که ئه‌وانیش وه‌ک که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولمومین به شیوه‌زمانی "گۆرانی" نووسراون، له‌گه‌ڵ دهستنوسه فارسییه‌کاندا تۆمار ده‌کری‌ن.

به‌گه‌شتی، زۆربه‌ی کتێبخانه ئه‌ورووپیه‌کان، دهستنوسی گۆرانی به فارسی له قه‌لم ده‌ده‌ن و له‌گه‌ڵ دهستنوسی فارسیدا تۆماریان ده‌که‌ن. ئهم نه‌ریته چه‌وته، به‌رواڵت، له "چارلز ریو" وه^۸ دا‌که‌وتوو‌ه که له ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، به‌رپرسی به‌شی دهستنوسه‌ رۆژه‌لاتیه‌کان^۹ بووه له مۆزمخانه‌ی بریتانیا.

کاتالوگی کتێبخانه‌که، زانیارییه‌کی که‌می له‌سه‌ر ئهم دهستنوسه به‌دهسته‌وه داوه :

"شیعری به فارسی و زاراوه‌ی سنه‌یی زمانی کوردی، سالی ۹۸- ۱۱۹۷ ک. ۱۰ به‌یازیه‌که له شیعری فارسی زاراوه‌ی گۆرانی و شیعری ستایش له‌سه‌ر ئیمام و خوله‌فای راش‌دین (۱ نا تا ۸ نا)، سه‌ره‌تا‌که‌ی نا‌ته‌واوه، به‌ شوێنیدا شیعری گۆرانی دیت که مادده‌ی تاریخ و "مقطعات" ن و هه‌ندیکیان "شیخ ئهممه‌دی کوری مسته‌فا هۆنیویه‌ته‌وه" (۸ ب تا ۵۴ ب)، شیعری شه‌ر و ئازایه‌تی (۵۵ نا تا ۵۷ نا) ژماره‌یه‌ک هه‌زلی "حه‌سه‌ن" (۵۷ ب تا ۷۳ نا) و هه‌ندئێ شیعری عه‌ره‌بی (۷۳ ب تا ۸۴ نا). له‌ سالی ۸ — ۱۱۹۷ ی کۆچی دا نووسراوه، ۸۴ په‌ڕیه، قه‌باره‌ی په‌ڕه‌کان (۲,۸۳۸) سانتیمه‌تره"^{۱۱}

زیاد له‌و زانیاریانه‌ی کاتالوگه‌که، پێویسته‌ به‌گوترێن شوێنی جو‌ر به‌ جو‌ری ده‌سنوسه‌که، ناو و مۆری نووسه‌ر و هه‌ندئێ که‌سی دیکه‌ی پێوه‌ دیاره‌ که به‌ دابی کۆن، ناوی خۆیان له‌سه‌ر نووسیوه: "احمد بن محمه‌د رشید"، "محمد وسیم"،

سیانه‌که‌ی تر بریتین له‌ نوسخه‌ی:

- مه‌م و زینی ئهممه‌دی خانی؛
- چه‌ڕۆکه‌ شیعری "سیف الملوک و بدیع الجمال" ی محمه‌د جه‌وادێ ئێرانی (سیاپۆش)؛
- نو‌بار و عه‌قایدی ئهممه‌دی خانی.

^۸ چارلز ریو له‌ باسی شیوه‌ زمانی گۆرانییدا ده‌نووس: "گه‌رچی له‌ کوردستان قسه‌ی پێده‌که‌ری‌ت، به‌‌لام له‌ به‌نه‌رمندا فارسییه‌. به‌روانه‌ په‌راویزی ژماره‌ ۹

Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. ۲, ۱۸۸۱, P. ۷۲۸.

^۹ Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. ۲, ۱۸۸۱, P. ۷۲۸.

^{۱۰} The Oriental Manuscripts, Vol. M-Z, P ۲۴۹, Persian

^{۱۱} Handlist of Persian Manuscripts, ۱۸۹۵-۱۹۶۶

"ابو الفتح خان کریم خان [زند؟]" ، "ابن مجد الدین شیخ ابو الحسن الاردلانی المردوخی الباقل ابادی" و... .

۲. تاییه تمه ندیبه کانی که شکو له شیعر مکه:

شیعره گورانیه کانی، بهشی هره گرنگی به یازمه پیک دینن. ثم بهشه سهر جهم ۴۶ پهره واته ۹۲ لاپهره به (۸ ب تا ۵۴ ئا) به خمتی نهسخ و له سهر موه بو خوار نووسراونه تهوه. شیعر مکان به شیوهیه کی بابته دیابش کران. واته شیخ عبدولمومنین، بی نهوهی مهسهله مکه رابگه یه نیت، یا عینوانیکی تاییه تیان بو دابنیت ههمو شیعره غهرامیه کانی له سهر متادا هیناوه، نینجا شیعر ی نایینی و فلسفه ی به شوین نهواندا نووسیو تهوه. تا قمی دووه می شیعر مکان له دهوروو بهری لاپهره ۴۴ موه دهست پی دمکن و به کوتای هاتنی که شکو له مکه، نهوانیش کوتای بیان دیت. شیعره غهرامیه کانی، که بهشی سهر مکی که شکو لی شیخ پیک دینن، له به کم لاپهره موه تا دهوروو بهری لاپهره ۴۴ در ژیهان هیه. ههر لاپهره مکه له سی یا چوار ستون پیک هاتوه. ههولی نووسهر بو که لک وهر گرتن له ههمو شوینی کاغزه مکه، کاریکی وای کردوه ههندی جار فرده شیعر مکان تووشی تیکه لاوییه کی نهوتو هاتون که جیا کردنهوه و خویندنهویان له گونجان نابیت. نهو مهسهله مکه و ههندی هوکاری تر، بوونه ته هو ی پهیدا بوونی تهنگوچه له مکه له مهسهله ی ساغر کردنهوهی شیعر مکان و دیاری کردنی شاعیر مکیان. نهو باسه به دور و درژی، له پاشماوهی ثم وتارمدا دیت و ژماره ی هونه ر و هونه ر مکان له لاپهره مکی دواتر دا روون دهرینهوه.

۳. نووسهر موهی که شکو له مکه:

کۆکه موه و نووسهر ی شیعر مکان، "شیخ عبدولمومنین" ی دووه می مهر دخی (۱۲۱۱-۱۱۵۲ ک/ ۱۷۹۶-۱۷۳۹ ز) کوری شیخ جهماله مدینی به کم (۱۱۶۹-۱۱۰۸ ک/ ۱۷۵۶-۱۷۹۶ ز) ه.

شیخ عبدولمومنین، خهتیب و نیمامی جومعه ی شاری سنه- پیتهختی خانانی نه رده لان بووه له سهر دمی نهمارتی "خوسرمو خانی گهره" کوری نه محمد خانی موهاجیردا. خوسرمو خان له نیوان سالانی ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴ ی کچی (۹۰/ ۱۷۸۹-۱۷۵۴) والی نه رده لان بووه، به لام له موامیده جار یک له لایین که ریم خانی زنده موه له سهر کار لاپراوه و بو ماوهی سی سال (۹-۱۱۷۶) به دهست به سهر ی له "شیراز" پیتهختی زنده ییه کانی راگیراوه. فهرمانی حکومته ی نه رده لان له موامیده بو "سولهیمان پاشا"، "محمد پاشا" و "علی خانی کوری

محمد پاشا" دەرچوو، که هەرسێکیان لە بابانەکان بوون و بە بەرتیلی زۆر، دلی "خانی زەند"یان نەرم کردوو. ١٢ لە کوتایی سالی ١١٧٩ ١١ سەرلەنوێ ئەمارەتی ئەردەلان دراوەتە دەستی خوسروخان و گەراوەتەو بۆ کوردستان (تاریخ مشاهیر کرد، ٣، ٢٥٨) ١٣.

لە سالانی دەست بە سەری خوسروخاندا، جەغفرخانی زەند ١٤ بۆ لاواندەو و گیرانەو "رەزاقولی خان"ی برا و "خان ئەحمەد خان"ی کۆری خوسروخان، شیخ عەبدولمۆئینی ناردوو بۆ شارەزور.

ئەو دوو کەسە و پاشماوەی خیزانی خوسرو خان — دواي ئەوێ "عەلی موراو خان"ی زەند ١٥، خوسرو خانێ لەسەر کار وەلانا و ئەمجارە داوای لێ کرد بچیتە نیسەفەهان- چووبوون بۆ شارەزور. مەئموورییەتیکی ئەوتۆ، پلەپایەیی کۆمەڵایەتی شیخ عەبدولمۆئین لە دیوێخانی ئەردەلانەکان دەرەخات. گیرسانەوێ شیخ لە شارەزور و نەهاتنەوێ بۆ "سەنە" ش، پەمپەندیی نزیکي ئەو زاتە و وەفا و بەینەتی بە نیسبەت خوسرو خان دەخاتە ڕوو. ئەو پراستییش بە هوی پارچە شیرەیکۆمە دەسەلمی که شیخ، بە بونەیی عەزەلکەری خوسرو

١٢ لە میژووی بنەمەلی ئەردەلاندا سێ کەس یەو ناو هەبوون که سێهەمیان باوکی نایەتوڵا شیخ محەممەدی مەردۆخی بوو و لە نیوان سالانی ١٣١٤ - ١٢٤١ ی کۆچیدا ژیاو.

١٣ بێروانە، آیت الله شیخ محەممەد مەردۆخ کوردستانی، "تاریخ کوردستان و توابە"، ج ١ ل ٢

١٤ بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شیخ عەبدولمۆئین بێروانە،

- مەلا عەبدولکەریم مەرس، "بنەمەلی زانیاران"، نامادە کردنی محەممەد علی قەمەغی، ج ١، بەغدا ١٩٨٤، لاپەرە ١٢٥

- بابا مەردۆخ روخانی، "مشاهیر کرد"، ج ١، سەروش، تەهران ١٣٥٤، ل ٢٧١

لە پەمپەندی کارەکانی شیخ عەبدولمۆئیندا پێویستە ئاماژە بە دەستەووسێک بکەیت که لە کتێبخانەیی مەجلیسی شۆرای نێزان پارێزرەو. دەستەووسەکی ناوی "مەلا شەتێخ کرد"ە که لە سەر کتێبی "الزوراء" ی محەممەد بن اسعد جلال الدین دوانی (٨٣٠ تا ٨٠ ی کۆچی / ١٤٢٧ تا ١٥٠١ ی زانیی) نووسراو و پێشکەش بە امیر شەرفخان حاکمی جزیرە [ابن] عمری کوردستان کراو. شیخ عەبدولمۆئین نوێسەرەکی بە شۆو خەتی نەسخی تەحریری لە سالی ١١٩٢ ک/ ١٧٧٨ ز دا لە مەزگەوتی حاجی رەحیم بۆ مامۆستای خۆی "محەممەد قەسیمی کۆری شیخ ئەحمەدی تەختەیی نووسبووە (بێروانە کاتالوگی دەستەووسەکانی کتێبخانەیی مەجلیسی شۆرای نێزان).

سەبارەت بە شەرفخان حاکمی جزیرە پێویستە بگوترێ یەو ناو سێ کەس لە "حاکمانی عەزیزان" هەبوون که لە جزیرەیی ابن عمر حکومەتێان کردوو. یەکمەیان کۆری ئەمیر ابراهیم بوو (٨٥٠ ک/ ٤٤٦ ز). دوو هەمیان کۆری ئەمیر بەدر بوو و لە سالی ٩٢٥ ک/ ١٥١٩ دا مەردوو. سێهەمیان، که مەن لام وایە دەبێ دەستەووسەکی پێشکەش بۆ کراپێت، کۆری خان ئەبدال و هاوچەرخێ شەرفخانێ بێلیسی نووسەری شەرفنامە بوو. بۆ زانیاری لەسەر حاکمانی عەزیزان (بەدرخانێان) بێروانە شەرفنامەیی بەلیسی، هەروەها بابا مەردۆخ رۆخانی، هەمان، ب ٣، ل ٣٠٧.

١٥ کۆری سادق خانی زەند (استەپهار الدولە)، که حکومەتی کوردستانی بە دەست بوو و لە سالی ١٢٠٢ ک/ ١٨٨٧ ز دا دەرمانداو کراو.

خانمە ھۆندوو يەتەمە و لە كەشكۆلەكەى خۆيدا تۆمارى كردووه. بىروانه: وتارى ژماره ٢١ لە بەشى (شاعيرەكان، ژيان و بەرھەميان)دا.

"شېخ محەمەد مەردۆخى كوردستانى"دەنووسى: "شېخ عەبدولمۆئمىنى دووھەم زاتىكى بەريز و لە خوداترس بوو، ھەموو زانستە باوەكانى سەردەمى خۆى زانیو ھۆ ھاتووتە دنيا و لە [مانگى سەفەرى] سالى ١٢١١ (ئۆگۆستى ١٧٩٦ز) كۆچى دوایى كردووه. پارچە شیعەريكى فارسى لە پشت كۆتیبى درالنظيم نووسراو ەتەو ە كە ئەم مێژوو ە دەسەلمێنى و ئەو، تەرجەمە كوردییەكەیتى: "شېخ مۆمىن كۆتایى بەم كۆتیبە ھىنا، تەمەنیشى ھەر بە چاكە كۆتایی ھات. لە مانگى سەفەردا بەرھو جەنەت سەفەرى كرد و مەزراى جیھانى بى بەقاي بەجیھەشت. چەند رۆژێك بە نیش و نازار ەو [لەم جیھانەدا] مایەو، ئىنجا، لە دونیای پر خەم و خەفەت كۆچى كرد. ئەى جوامیز! بە ھۆى ئەو ەو، كە [شېخ]، خۆى بە "ئوخەرەتا" بانگ دەكرد، [مادە] تارىخى مردنەكەشى بوو بە (اخرتى) - ١٢١١ ی كۆچى".^{١٦}

مەردۆخ ھەروەھا دەنووسى: "شېخ دوو كۆرى لى بەجى ماو: جەمالەددىنى دووھەم و شېخ حەسەن كە ئەمیان خۆشخەت بوو و كۆتیبە دەسنوسەكانى مەزگەوتى دار الاحسانى سنە، بە خەتى ئەو نووسراو".^{١٧}

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەررىس لە بنەمالەى زانیاران، ب، ١، ل ١٢٥ دا ھەر ئەو شیعەرە فارسىیانەى ھىناون و نووسىو: "لە پشتى كۆتیبى 'درالنظم' دا، ئەم شیعەرەئەى نووسىو". كە دوور نىبە ھەلەپكەى چاپى بێت، دەنا مامۆستا زانیوئەتى شیعەرەكان ھى ئەو نین و كەسێكى دىكە لە باسى مردنى شىخدا ھۆنیوئەتەو.^{١٨}

٤. چوارچێوەى مێژوویى:

كەشكۆلەكە، لەسەردەمى خوسرو خانى گەورە - لووتكەى دەسەلاتدارى ئەرەلانىكان-دا نووسراو ەتەو. مێژووى ئەرەلانى دەگەرێننەو بۆ سەردەمى

^{١٦} يەك لە حاكمانى بنەمالەى زەند، كە لە سالى ١١٩٩ ك / ١٧٨٤ ز دا كۆچى دوایى كردووه.

^{١٧} شېخ مۆمىن كرد ختم این كتاب ختم عمرش نیز شد پس بالصواب

در صفر گردش سفر سوى بهشت مزرع دنیای فانی را بهشت

چند روزی ماند با درد و الم کرد رحلت زین جهان پر ز غم

چون به خود میزد ندای اخرتی "اخرتی" تاریخ فوتش ای فتی

اخرتى = ١٢١١ ک. بىرانبەر لەگەڵ ١٧٩٦ ز.

^{١٨} مەلا عەبدولكەرىمى مودەررىس، "بنەمالەى زانیاران"، ب، ١، ل ١٢٥

نهمردشیری بابیه‌کان و سهره‌تای حوکی ساسانیان (میژووی مه‌ستوره، حدیقه ناسری، میژووی خوسرمو کوری محمهد، شهره‌فنامه‌ی به‌دلیسی). به‌لام میژووی نووسراوی بنه‌ماله‌که، له‌سهرده‌می چنگیزخان (میژووی خوسرمو کوری محمهد کوری منووجیهر) یا سالی ۵۶۴ی کۆچی ۹-۱۱۶۸ی زاینیه‌وه (تاریخ مردوخ، حدیقه ناسری، تحفه ناسری) ده‌ست پی ده‌کات و به‌مردنی ئهمانول‌لاخانی دووه‌هم "غول‌مشاخان" له‌نوه‌می جمادی الثانی سالی ۱۲۸۴/ هه‌شته‌می سپته‌مبه‌ری ۱۸۶۷ له‌هه‌لومهرجینکا کۆتایی دیت که ناسره‌دینشای قاجار فه‌رمانی حکومه‌تی بو "خانان" کوره‌گه‌ره‌ی غول‌مشاخانی نهمرده‌لان دهر نه‌کرد و مامی خوی واته "فه‌هاد میرزای موخته‌مه‌دودمه‌له"ی کرده والیی کوردستان^{۱۹}.

له‌میژووی نووسراوی بنه‌ماله‌ی نهمرده‌لاندا، ئیمه‌ پروبه‌رووی ناوی چهند "خوسرمو" ده‌بینیه‌وه: یه‌که‌میان "خوسرمو ئاشه‌وان" له‌ (۴/ک ۳۱۱- ۴/ز ۹۲۳)، که گوایه "یه‌ز‌دیگر دی‌سیه‌هم" - دوایین شاه‌ی ساسانی کوشتووه (تاریخ مردوخ، ۲، ۹۱) و به‌یارمه‌تی "ابومسلم مروزی" له‌سهرده‌می "ابوالعباس احمد عباس (سفاح)‌دا، ده‌ستی به‌سهر کوردستاندا گرتووه.^{۲۰} دووه‌میان، ئه‌و "خوسرمو"‌یه‌ و له‌دیاربهرموه‌هاتووه و قه‌لای "زلم" ی له‌شاره‌زوور بنیات ناوه، چل و دوو سالتیک له‌ری حوکی کردووه و له‌سالی ۶۰۶ی کۆچی (۱۰- ۱۲۰۹ز)‌دا، مردووه (تحفه ناسری، ههمان لاپه‌ره). سیه‌هم، خوسرمو کوری سوله‌یمان خان (۱۰۹۳-۱۰۹۰ک = ۲/ ۱۶۸۱- ۸۰/ ۱۶۷۹ز).^{۲۱} چوارم، خوسرمو خانی گه‌وره کوری ئه‌حمده‌ خانی موهاجیر (۱۲۰۴- ۱۱۶۸ ک - ۹- ۱۷۸۹/ ۵- ۱۷۵۴ز) و پینجهم، خوسرمو خانی ناکام کوری ئهمانول‌لاخان (۱۲۶۲- ۱۲۵۰ = ۶/ ۱۸۴۵- ۵/

^{۱۹} له‌و سهرده‌مه‌دا (۱۸۵۱)، عوسمانیه‌کان حوکی بابانیانیه‌کان هه‌لو‌ه‌شان‌دبووه‌وه. ئه‌گه‌ر که‌سێکی وه‌ک عزیز به‌گی بابان هه‌ولی دا‌بین کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی خوی دا و سهر نه‌که‌وت. نهمرده‌لانییه‌کانیش دره‌نگه‌ر له‌سهرده‌می عه‌باس خانی سهر‌دار ره‌شیدی نهمرده‌لاندا هه‌ولێکی بی نه‌نجامی هاو‌شویه‌یان دا.

^{۲۰} میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب)، "تحفه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان"، مقابله، تصحیح، حواشی و تعلیقات از دکتر حشمت الله طیبی، امیرکبیر، تهران ۱۳۶۶ [۱۰۸۷]، ص ۹

^{۲۱} بو به‌راوردی سالانی کۆچی له‌گه‌ل زاینی کهلکم له‌م سهر‌چاومه‌وه‌رگرتووه: فریدناند ووسته‌نفلد و ادوارد ماهر، "تقویم تطبیقی هزار و پانصد ساله هجری و قمری و میلادی"، مقومه و تجدید نظر از دکتر حکیم الدین قریشی، فرهنگسرای نیاوران، تهران ۱۹۸۲. هه‌وکاری هه‌نانه‌وه‌ی هه‌ردوو ته‌نزیه‌کان ئه‌و راستیه‌یه‌ که له‌روژه‌له‌اتی کوردستان له‌روژه‌میری کۆچی کهلک و مردم‌گرن.

۱۸۳۴ز) ه. جگه له‌وانه، دووسێ كه‌سی دیکه له خانانی ئه‌رده‌لانیښ هه‌ر ناویان خوسرو بووه به‌لام گرنایه‌تی ئه‌مانیان ئه‌بووه.^{۲۲}

خوسرو خانی جیی باسی ئیمه، خوسروخانی گه‌وره، کوری ئه‌حمه‌د خانی موهاجیره، که له مانگی محهممی سالی ۱۱۶۸ (= ۱۷۵۴ز)، له لایه‌ن محهمه‌د حه‌سه‌ن خانی قاجار - بناغه‌دانهری زنجیره‌ی شاهانی قاجار مه‌^{۲۳} کراوته حاکی ئه‌رده‌لان و له جیگه‌ی سه‌لیم پاشای بابان دانیشتووه، که نازاد خانی ئه‌فغان^{۲۴} کردبوویه حاکم.

خوسرو خان له سالی ۱۱۷۶ (= ۳ - ۱۷۶۲ز) له لایه‌ن که‌ریم خانی زه‌نده‌وه، عه‌زێ کراوه و سه‌رله‌نوێ سالی ۱۱۷۹ (= ۶ - ۱۷۶۵ز) گه‌ڕێراوته‌وه سه‌ر حوکم، ئینجا سالی ۱۲۰۴ (= ۹۰ / ۱۷۸۹ز) ناغا محهمه‌د خانی قاجار بانگی کردوته تاران و وه‌ک ده‌گوتری، ده‌رمان خواری کردووه تا له سالی ۱۲۰۶ (= ۲ - ۱۷۹۱ز) دا، به نه‌خوشی "فی" (په‌رکه‌م) مردووه.

خوسرو خان، له هه‌ل و مه‌رجیکی تایبه‌تی میژووی ئێراندا گه‌یشتوته سه‌ر حوکمی ئه‌رده‌لان: ئالوژی باری سیاسی و پاشا گه‌ردانی و که‌م ده‌سه‌لاتیی حوکمی مه‌رگه‌زی ئێران، روخساری تایبه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ن. له کاتی‌که‌دا باشووری ئێران به ده‌ست زه‌ندیه‌کانه‌وه بوو، که باکووری رۆژه‌لات "زولفه‌قارخانی ئه‌فشار" به هه‌یوای زیندوو کردنه‌وی ده‌سه‌لاتی نادرشا بوو. هه‌زی نازاد خانی ئه‌فغان هه‌یشتا له ناوچه‌ی نازمه‌ربایجان و ئیسه‌فه‌هان به ته‌واوه‌تی نه‌فه‌وتابوو. قاجارکه‌انیښ له باکووری ئێران خه‌ریکی ده‌سه‌لات سه‌ندن و پته‌و کردنی بناغه‌ی حوکماتی خویان بوون - ئه‌و حوکمه‌ته‌ی که ده‌رنگتر، به به‌رچاوی خوسرو خانه‌وه و به یارمه‌تی ئه‌و، دامه‌زراو هه‌موو ئێرانی گرته‌وه!

^{۲۲} خوسروخانی گورجی نه ئه‌رده‌لانی بووه نه کورد. ناوبراو له سالی ئێوان ۱۲۶۳ و ۴ = ۱۸۴۷ و ۴۸ دا بوو به حاکی کوردستان.

^{۲۳} زنجیره‌ی شاهانی قاجار دوا ئه‌فشارییه و زه‌ندیه له ئێران هاته‌نه سه‌ر حوکم (۱۱۹۳ تا ۱۳۴۴کۆچی = ۱۷۷۹ تا ۱۹۰۹ ی زاینی). فره‌نگ معین، به‌رگی ۶ پیتی ق.

^{۲۴} په‌ک له ئه‌مه‌یرانی سه‌رده‌می نادرشای ئه‌فشار. دوا کۆژرانی نادرشا (۱۱۶۰ک / ۱۷۴۷ز)، نازمه‌ربایجانی گرت و شاری ورمیی کرده پته‌هه‌تی خۆی. ده‌رنگتر، له سالی ۱۱۶۷ک / ۱۷۵۳ز دا له شه‌ریکی دژ به که‌ریمخانی زه‌نده‌دا، شکا ئینجا هاته‌ خه‌مه‌ت خانی زه‌ند و تا کۆتایی ته‌مه‌ن وه‌ک راویژکاریک پیتی وه‌فادار مایه‌وه. فره‌نگ معین، ۱، پیتی آ

له ههلموهرجیکی نهوتودا، خوسرمو خان، به خوی و سوپای نازای کوردموه رازی دهبیت له کوردستان دانیشی، مل بو زهند و ئهفشار و قاجار و ئهفغان کهچ بکات، و فسرمانی حکومهتی له لایهن ئه قاجارانوه پی بدری که خوی پایهمی کورسیی حوکهکهمیان بوو. ئینجا چاوهروان بیت زهندهیهکان لهسر کاری لاهرن و ئاغا محهمهدخانی قاجار بیکوژیت! ئهوه، نه یهکم جاره و نه دواجار، که تینهگهیشتوویی و بی سیاسهتی، دار له کوولهکهی رۆحی کورد دهدات و دهرفتهی زیرینی سهر بهخوبونی لهدهست دهستینی.

خوسرمو خان، یهکم خانی ئهردهلان و یهکی لهو حاکمانهی ئیرانه که بو یهکم جار سوپای نوی ریکوینکی کرده جینشینی چهکداری بهربالوی عهشیرهی و "له باری ژمارهی لهشکر و پیاوانی نازاوه له ژوور ههمو ئهسیریکی ئیرانییهوه بوو" (سیر الاکراد، ۵۳) ۲۰ و "له ههمو باریکهوه له ئهیرانی ئیران مهزنتر بوو". (تحفه ناصری، ۱۶۷).

با ئه پرسیاره بکری، ئایا خوسرمو خانی نازای لیهاتوو به سوپای کوردموه بۆچی نهیتوانی ههلموهرجی ناوخری ئیران ههلسهنگینی و ههولی پهڕمپندانی ئاسوی دهسهلاتدارایهتی خوی تا بهدهستهوگرنتی حوکهی مهزکیزی ئیران بدات، لهکاتیکهدا کهسایهتی و توانا سوپایهکهی له پاشماوهی حاکمانی زهند و ئهفشار کهمتر نهبوو، تیکشکاندنی سوپای ملهوریکی وەک نازادخانی ئهفغان له یهکم سالی حکومهت و بهزاندنی جهعفرخانی زهند (سالی ۱۲۰۰)، زال بوون به سهر سولهیمان پاشا و محهمد پاشای بابان (۱۱۷۶ و ۱۱۷۹) و ئهلاقولی خانی زهنگنه (۱۱۹۳)ی حقیقهی ناصری، ۲۶ ۱۱۹۴ تحفه ناصری، ۱۱۹۹ تاریخ مردوخ) و اسماعیل خانی زهند (مهردوخ، ۱۲۰۱)، ئه مر راستیه به باشی دهنوین.

مهردوخ دهنووسن: "دوای ئهوهی خوسرمو خان، جهعفرخانی زهند دهسکینی و نوینهر دهنیریته لای ئاغا محهمد خانی قاجار، شا، به چاوپیکهوتنی ئه ههمو دیاری و پیشکشیه و مزگینی تیکشکانی دوزمنیکی وەک جهعفر خان و پهیدابوونی نوکهریکی وەک خوسرمو خان، له پیستی خویدا جیی نهدهبومه." (تاریخ، ۲، ۱۴۴)

۲۰ عبدالقادر بن رستم بابانی، "تاریخ و جغرافیای کردستان موسوم به سیر الاکراد"، به اهتمام محمد رفوف توکلی، تهران (۴) ۱۳۶۶ [۱۹۸۷]، ص ۵۳. ئه کتیه ماموستا کهیم حیسامی کردویه به کوردی بهلام من چاوم پی نهکوتوه.

۲۱ علی اکبر وقایع نگار کردستانی، "حقیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان"، به تصحیح محمد رفوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ [۱۹۸۵]، صص ۱۶۰ تا ۱۶۴.

به‌گشتی، سردهمی خوسرمو خان و خانانی دیکه‌ی ئهرده‌لان بهی دیاردانه‌ی خوارموه دیاری دمه‌کریڼ:

۱. خانانی ئهرده‌لان ئاسویمکی به‌رینی سهر به‌خویی و دمه‌س‌لاتدارییان بو خویان نه‌مدی. زور به‌ی ئهرده‌لانیه‌کان - به‌تایبه‌ت- دوی خان ئهممه‌خان، گوچکراوی ده‌ستی شاهانی ئیران بوون و سنووریکیان جیا له ژیر ده‌ستی و نوکهرایه‌تی ئه‌وان بو خویان دیاری نه‌دکرد.

خوسرمو خانی کوری سوله‌یمان خان، برازا که‌ی خوی گرت و نار دیه ئیسه‌هان. ماوه‌یه‌ک دره‌نگتر، شاه سوله‌یمانی سه‌فه‌ی^{۲۷} ئه‌ویشی هه‌نایه ئیسه‌هان و له‌داری دا. ئه‌مانو لآخانی دوو ههم له تاران و له ده‌رباری ناسره‌ددینشاهدا^{۲۸} له‌دایک ببوو، به‌فرمانی شاه، ئالقه‌ی له‌گوئ کرابوو و ناوی "غولامشاهان"ی لئ نرابوو (حدیقه‌ ناصری، ۲۰۳). شا عه‌بیاسی سه‌فه‌ی^{۲۹}، خان ئهممه‌دخانی کوری هه‌لوخانی وه‌ک بارمه‌ له ئیسه‌هان راگرتیوو و هه‌ولی دابوو به‌ شیوه‌ی قزلباشی گه‌وره‌ی بکات (تاریخ محمد ابراهیم اردلانی)^{۳۰}. ئهم دیارده‌ی نوکهری و گوئ له‌مستییه‌ گه‌یشته‌ جیه‌یه‌ک که‌ شاعباس، خوشکی خوی لئ مارمه‌کرد و نار دیه‌یه‌ کوردستان بو ئه‌وه‌ی باوکی بگریئ و له‌سه‌ر حوکه‌ی لایه‌ری. نووسه‌ری سیر

^{۲۷} شاه سلیمان اول صفوی، هه‌شته‌مین شاه‌ی زنجیره‌که‌یان بوو، له‌ نیوان سالانی ۱۰۷۷ و

۱۱۰۵ = ۱۶۶۷ و ۱۶۹۴ دا شای ئیران بووه. بروانه‌ی فرهنگ معین، پێشوو، پیتی س.

^{۲۸} ناصرالدین شاه‌ی قاجار، کوری محممه‌د شاه و چوارمین شای زنجیره‌ی قاجار، له‌ ۱۲۴۷

[۱۸۳۱] دا هاتوته‌ جیه‌هان، له‌ ۱۲۶۴ [۱۸۴۷] دا چوته‌ سه‌ر ته‌خت و نزیکه‌ی ۵۰ سال پادشایه‌تی کردوو. له‌ رۆژی ۱۷ ی دی القعه‌ی ۱۳۱۳ [۱۸۹۶ز] دا به‌ ده‌ستی میرزا رما کرمانی کووژراوه. فرهنگ معین، پێشوو، پیتی ن.

^{۲۹} شاعه‌بیاس سه‌فه‌ی (که‌بیر) کوری سولتان محممه‌دی خودا به‌نده‌له‌ ۹۷۸ ی کوچی (۱۵۷۱ز)

هاتوته‌ دنیا و له‌ ۹۹۶ (۱۵۸۸ز) گه‌یشته‌ سه‌ر ته‌ختی پادشایی ئیران، له‌ سالی ۱۰۳۸

(۱۶۲۹ز) شدا مردوو. بروانه‌ی فرهنگ معین، پیتی ع.

^{۳۰} ئهم میژوووه‌ له‌ راستیدا پاشکو یان 'ز میل'ی شه‌ر هه‌فنامه‌ی به‌دلیسییه‌ و تاقه‌ نوسه‌خی کراوته

زه‌یلی ئه‌و ده‌ستنووسه‌ی شه‌ر هه‌فنامه‌ و له‌ کتێبخانه‌ی مه‌کۆی ئاسیایی پادشایی بریتانیا و ئیرلنده‌ له‌

شاری لهندن پارێزراوه‌ (ژماره‌ ۱۵۹). زه‌یلی نوبراو محممه‌د ئیبراهیم کوری مه‌لا محممه‌د

حوسه‌ین ئهرده‌لانی، نووسه‌ری دیوه‌خانی ئه‌مانو لآخانی گه‌وره‌ (۱۲۴۰ - ۱۲۱۴ ک) بووه‌ و به‌

فرمانی خان میژووی ئهرده‌لانی دوی سالی ته‌واوبوونی شه‌ر هه‌فنامه‌ تا سه‌رده‌می خوی نووسیه‌

که‌ ده‌کاته‌ نیوان ۱۰۰۵ تا ۱۲۲۵ ی کوچی و ۱۵۹۶ تا ۱۸۱۰ ی زایینی نینجا نار دویه‌ بو سیر

جۆن مالکۆلم یکه‌مین بالۆیزی بریتانیا له‌ ئیران، ئه‌ویش خستویه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و نوسه‌خه‌ی

شه‌ر هه‌فنامه‌ که‌ له‌ سه‌ر موته‌ر باسمان کرد. من ده‌قی میژوووه‌که‌ به‌ فارسی و وهرگیراوی

کوردیه‌که‌م بلۆ کر دوتوه‌ جارێک له‌ گوڤاری ده‌روازه‌، ژماره‌ ۱، سالی ۱۹۹۳ چاپی دانیمارک

و جارێکیش وه‌ک کتێبکی سه‌ر به‌خۆ. کتێبه‌که‌، بنکه‌ی نه‌روژ له‌ سوئد له‌ سالی ۱۹۹۷ دا بلۆی

کردوو و هه‌میسان هاورئ له‌گه‌ل زه‌یلیکی دیکه‌ی شه‌ر هه‌فنامه‌ (میژووی نه‌گیل و پالوو)، له‌ لایه‌ن

بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانیه‌ بلۆ کرایه‌وه‌.

الاکراد دهنووسن: "هملۆخان به دیتنی بارودۆخهکه، ئایه‌ی 'إنا لله و إنا الیه راجعون' ی خویندهوه و گوتی کورم، پێی سوپای عه‌جهم بۆ کوردستان مه‌که‌وه!^{٣١}

٢. خانانی ئه‌رده‌لان به‌ ته‌نگی کوردایه‌تییه‌وه‌ نه‌بون. ئه‌وانیش وه‌ک میرانی بابان و سۆران زیاتر له‌وه‌ی به‌ربه‌رمکانی دوژمنانی کوردیان کردبێ، به‌ گۆی هۆزه‌ کورده‌کاندا دمچوون. شهربی بابان و بلباس و زه‌ند و زه‌نگه‌نه‌ و لور و سولتانه‌کانی هه‌ورامان و سه‌رۆک هۆزه‌کانی گه‌رووس و بانه‌ و مه‌ریوان، نمونه‌ی ئه‌و کرده‌وه‌ چه‌وته‌ی ئه‌رده‌لانه‌کانه‌.

٣. شاهانی عه‌جهم راسته‌وخۆ یا به‌ هۆی هه‌ندێ برواپێکرای خۆیان له‌ دیوه‌خانی ئه‌رده‌لانه‌کانه‌وه‌ (وه‌زیر، وه‌کیل، ته‌حسیلدار و وه‌فایه‌ نیکاری وه‌ک میرزا ئه‌بولقاسمی ته‌فه‌رشی و میرزا زه‌کی مه‌سته‌وفی ره‌شتی)، خانه‌ کورده‌کانیان ده‌خسته‌ ژێر چاودێرییه‌وه‌ و ناگاداری هه‌موو هه‌لسوکهرت و هه‌لوێست گرته‌نێکیان بوون.

٤. مئه‌ی خۆبیش له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا، ده‌ورێکی گرنگی بینیه‌وه‌. میژووی بنه‌مائه‌ی ئه‌رده‌لان دارمائی شه‌ر و ده‌ست ته‌یومردانی بابانه‌کان له‌ کاروباریاندایه‌. نه‌گه‌ر میژووی ده‌سه‌لاتداری ئه‌رده‌لان پێنج حاکی غه‌یره‌ کوردی داسه‌پاوی به‌ خۆه‌ ببینی (ته‌یموور خانی ئاجورلووی، مه‌مه‌د خانی گورجی، حسن علی خان، حسین علی خان و که‌خوسره‌و به‌گ)، به‌لای که‌مه‌وه‌ پێنج میری بابانیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ شه‌ر یا به‌ زه‌بری به‌رتیل و پێشکه‌شی، فه‌رمانی حکومه‌تی ناوچه‌ی ئه‌رده‌لانیان له‌ شاهانی ئێران و مرگرتوه‌ (خانه‌ پاشا ١١٣٢، عه‌لیخان کوری خانه‌ پاشا ١١٣٦، سه‌لیم پاشا ١١٦٧، سوله‌یمان پاشا ١١٧٧ و عه‌لیخان کوری سوله‌یمان پاشا ١١٧٨). ئه‌وانیش بۆ ژێرده‌ستی و گۆی له‌مه‌ستی شاهانی ئێران، هۆرهمیان بۆ ئه‌رده‌لانه‌کان کردوه‌!

جگه‌ له‌ بابانه‌کان، هه‌ندێ که‌سایه‌تی کوردی ناو حکومه‌ته‌که‌یان وه‌ک مه‌مه‌د ره‌شه‌د به‌گی و وه‌کیل و سه‌سن سولتانی هه‌ورامان و عه‌بدولکه‌ریم سولتانی بانه‌ یا ده‌سه‌لاتداریکی وه‌ک عه‌زیز خانی مۆکری (سردار کل) له‌ روه‌تی لاوازکردن و له‌ناوبردنی حوکی بنه‌مائه‌ی ئه‌رده‌لاند ده‌وری تایبه‌تیان بینیه‌وه‌. "سرداری کول،

^{٣١} بروانه‌ ده‌قی زه‌لمه‌کی مه‌مه‌د ئه‌ییرا هه‌یم ئه‌رده‌لانی (په‌راویزی ژماره‌ ٣٠ سه‌روه‌)

هممو کاتئ بۆ تیکدانی کاری والی "نهمانوللاخانای دووهم" تادهکوشا" (تحفه ناسری، ۲۵۰).

۵ (هندئ دیاردهی ناسرهکی و هک جیاوازی ئاینی حاکمانی شیعهی ئهردهلان له گهمل خهلمکی سوننی ناوچهکesh بپوه هوی نزیکایهتی زیاتری خانهکان له دهرباری شاهانی عهجهم و دوورکهوتنهو میان له کومهلانی خهلمک. ئالوژی ناو شاری سنه به پونهی لایهنگریکردنی ئهمانوللاخانای دووهم له فیرقهی "شیخه"ی شیعه، که "به شهری کاروانسرا" ناوی دهرکردوه (ربیع الاول ۱۲۷۱/ نوامبری ۱۸۵۴) نمونهی ئهم دیاردهیهیه (تحفه ناسری، ۲۵۶).

۶. زولم و زور و باج سهندن بآسنوووری خانانی ئهردهلان له خهلمکی ئاسایی به ئامانجی تیرکردنی دهرباری چاوچنۆکی شاهانی ئیران و رابواردنی خویان، کهلمکی ئهوهی پپوه نههیشتهوون له بیر خیروبیر و قازانجی خهلمکدا بن. به پپچهوانه، بی مافی و ههزاری و پروتاندنهوهی خهلمک و ئاخینهوهی گیرفانی خویان ئامانجی سههکیان بوو. کاتئ ئهمانوللاخانای گهوره به خهلمکی سهفر رادهگهینی نیازی هیهه بچی بۆ سهفر، خهلمکی شارکه تکی لئ دهکهن ۸۰۰ تمهن پپشکهشیان لئ وهرگری و نهچی، بهلام خان دهلئ دیم و هزار تمهشیم گهرکه^{۳۲}!

۷. زولم و زوری خانانی ئهردهلان تهنا به باج سهندن و پروتاندنهوهی خهلمک کۆتایی نهدههات. دیوهخان، جیگای رابواردن و عهیش و نوش و بی ئهخلاقیی زوریک له ئهردهلانیهکان بوو؛ داستانی یۆسو یاسکهی شایهیری خان "ئهممهه خان" لهگهمل زیرین کلاو خانم، ئیستایش لهسه زمانی زور کهس ماوه دهگوترئ خان، یاسکهی به تاوانی پپوهندی لهگهمل زیرین کلاو خانم ئیعدام کردبیت.

خوسرهو خانی ناکام سههرای ئهوهی "حوسنی جیهان خامی کونهژنی فهتعهلی شا"، ژنی بوو، شهوانه له مالی "رماله سهقزی"ی دهلال دمهخوت. دواي هممو

^{۳۲} کلودیوس جیمز ریچ، "گهشتی ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰)", محممهده حمه باقی له عهرمیهیه کردویهته کوردی، تهوژیز. ۱۹۹۲، ل ۲۲۳. ناوی راستهقیقهی کتیهکهی ریچ بریتیه له "داستانی مانوه له کوردستان" که به هوی دستاو دست کردن و ترجمهه نازاستهخۆوه بهو شئومه دهرهاتوه:

Claudius James Rich, "A Narrative of a Residence in Koordistan"

باوهکو نوسهخی کتیهه ئینگلیزییهکه کمه دست دهکویت بهلام دهکرت له سهه ئینترنیت دایههزینی.

ئەوانەش، ئەبۇلحەسەن بەگى باۋكى مەستورە خانم و ھەموو كەسوكار مەكى خەستە بەندىخانەو و تا مەستورە شاعىرىيان لى مەرە نەكرد، نازادى نەكردن!

خان ئەحمەد خانى كۆرى كەلىمەلى خان، و ھا خەرىكى عەيش و نۆش و رابواردن و پارە سەرفكردن بوو، كە خەلەك بە "خانە زىرینە"يان بانگ كرد (مەردۆخ، ۲، ۱۱۱). "كورانى... خوسرموخانى ناكام لە گوناھكردن و كردهوى خراب پرويان وەرنەدەگنرا و لە ئەتك كردنى ژنان و رشتنى خوین و نازارگەياندن بە خەلەك، سنوورىكيان بۆ خۆ دانەدەنا." (تحفە ناسرى، ۲۷۲).

۸. لەكاتىكدان ناوچەكانى دىكەى ئىران وەك تەبرىز و ئىسفەهان و تاران لەمپەرى ئاومەدانى و پېشكەوتووبىي نابوریدا بوون، ژېرخانى نابوورى كوردستان گەلىك لاواز بوو. كەرسەى بەرھەمەنن (زەوى و ناو) ملكى دەر بەگەكان و چەوساندنەوى رەعیمى نېشتەجى لە تاقەتى خەلەك بەدەر بوو. ئالۆزى و شەرى ناوخۆى و دەرەوى كارىكى سەلبىيان كردهوى سەر ئەركى بەرھەمەنن. كەرىم خانى زەند ھەموو شارى سەنى تالان كرد و ناگرى تى بەردا، شار و ناوايەكانى ھەورامان چەندىن جار تووشى تالان و برۆى خانانى نەردەلان ھاتن. ھەلمومرجى ناوچەكانى دىكەش جىاوازيەكى ئەوتۆيان لەگەل ھەورامان نەبوو. ھەرچۆنىك بىت، "بە ھۆى ئەو ھەموو بى خەبەرى و چاوقوچاندەن و لە ناكامى ئەوزولم و زۆرانەدا، بەخت و نېقبالى ئەو بىنەمالە بەرىزە، لە تارىكىي دابىران و ھەلموشانەو دا تېپەر بوو" (تحفە ناسرى، ۲۷۳). ئەو دارە ھەلۆلە بە ئېشارەيمكى "ناسرەددىنشا"ى قاجار كەوتە زەوى (ھەشتەمى سېتەمبەرى ۱۸۶۷) و دوايى بە مېژوويەك ھات كە سەرمەراى ھەموو ئەو راستىيانە، وەك سەردەمى نېو سەربەخۆى و دەسەلاتدارىي كورد، جىگای رىز و شانازى گەلەكەمانە. لە بىرمان نەچى بۆ يەكەم جار (و دواجارىش!) خان ئەحمەد خانى كۆرى ھەلۆخان بەرمو دامەزراندنى حكومەتتىكى سەربەخۆى كوردى ھەنگاوى نا — ئەمىش، كاتى بوو كە "شاھ سەففى سەفەوى، 'سورخاب'ى كۆرى كۆيز كرد، نىنجا خان ئەحمەد خان ھەندى ناوچەى رۆژئاواى ئىرانى گرت، بە ناوى خۆيەو سەكى لىدا و لە مزگەوتەكان خوتبەى بە ناموہ خوینرايەوہ: "...الوالى بن والى، والى والاشار، خان احمد خان اردلان، پادشاھ بالاستقلال كردستان صانە الله تعالى عن طوارق الحدثن و متعنا بدوام دولته وقوام شوكته الى مديد الزمان..." (مەردۆخ، ۲، ۱۰۶).

كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆمىنى مەردۆخى، لە رۆژگارىكى ئەوتودا نووسراوئەوہ.

۵. چارەنووسى كەشكۆلەكە:

دەزانين كەشكۆلەكە لە ساڵى ۱۹۸۱دا (۱۷۸۳/۴) كارى نووسىنەوى تەواو بوو و لە ساڵى ۱۹۰۲دا بە موزىخانەى برىتانىا فرۆشراو، بەلام هېچ شتىك لەمەر بە سەرھاتەكەى لەننىوان نەوسالاندا نازانين. كلىلى كرانهوى قفلئ نەو زانىارىيانە، رستەيمەكە بە زمانى ئىنگلىزى كە لە دوالاپەرەى دەستنوسەكەدا نووسراو: "لە مىرزا سەعید كرا، چوار دەهەمى ئۆكتۆبەرى ۱۹۰۲".

مىجەر سۆن لە وتارىكدا كە وەرگىراو كەى پاشكۆى يەكەمى ئەم كتیبە، دەنوسى: "دەستنوسەكە دوكتۆر سەعیدى سنەبى داویەتى بە 'موزىخانەى برىتانىا'. مینۆرسكیش لە وتارى "گۆران"دا - كە بەشىكى تەرخانى ئەم كەشكۆلە شیعەرە كراو (پاشكۆى دوو هەم). بەلگە لە قسەى "دوكتۆر سەعید خان" دىننەتەو.

راستى ئەوەیە كە مىرزا سەعید و دوكتۆر سەعیدى سنەبى و دوكتۆر سەعید خان هەر يەك كەسن و نێمە ئەمەرۆ ئەو زاتە بە باشى دەناسین. نایەتۆلا مەردۆخ دەنوسىت: "لە ساڵى ۱۳۰۵ ك/ ۸ - ۱۸۸۷ز، تاقمىك مۆژدەدرى مەسیحى بە دوو كۆل تەورات و ئىنجیل و كتیب و نامىلكەى ئابىنبیەو هاتە كوردستان [سنە] و بۆ سەلماندى بەرھەمەقايەتیی ئابىنى مەسیح و پووجبوونى ئىسلام و داوى وتووێژيان لەگەڵ مەلاكان كرد... خوالیخۆشبووى باوكم (شێخ عبدولمۆئىمىنى سىنەم) لەگەڵیاندا كەوتە باس و قسەكردەو... مۆژدەدرەكان دامان و شەوىكىيان ھەلاتن ... "فەقئ سەعیدى كۆرى مەلا رەسوولئ مەریوانئ" كە بە ھوى نزىكایەتیی باوكیەو، ھەمیشە ھاتوچۆى نێمەى دەكرد، پەيوەندیی پێو كەردن و

فریوی "خواجہ باو"ی مسیحی کوری "خواجہ باؤسف"ی ناودار به "شہیتان"ی خوارد و لهگهلان كهوت. دوی چهند سال، فیری پزیشکی بوو، ئابنی گوری و ژنی مسیحی هینا، ئینجا گهرايموه بو ئیران، به لام له ترسی خوی نهیتوانی بیتهوه کوردستان. ماوهيك له ههمدان مایهوه و پاشان چوو بو تاران و ئیستا [کاتی نووسرانی تاریخ مردوخ]، لهوی به دوکتور سعید خانی کوردستانی ناوی دهرکردوه و له پزیشکه پله يهکههکانی ئیرانه. له دواییاندا کتیبکی به شیعری کوردی و بو رهواجی ئابینی مسیح له چاپ داوه كه ناوی "نرانی؟ مرگانی!" يه... ههمو نامه نووسینکی نیوان من و ئه به کوردیه، گهرچی ئابنی لهدست داوه، به لام دهمارگیری کوردی ههر ماوه و بگره زیاتریش بووه. " (شیخ محمد مردوخ، ههمان، ۲، لل ۱۷ تا ۱۹).^{۳۳}

زانباریمان له مهر ژبان و بهر ههمهکانی دوکتور سعید خان کاتی زیاتر بوو، كه له سالی ۱۹۵۷دا کتیبیک به زمانی ئینگلیزی له مهر ژبانی سعید خان نووسرا. نووسرانی کتیهكه دهلین:

"میرزا سعید... پاش ۱۲ سال کارکردن له گهل موژدهدهرهکان له شاری ههمدان، له لایهن موژدهدهر يکهوه به ناوی "مستر هاگبرگ" بانگهشنتی سوئید کرا... له توههمی مانگی جوون سالی ۱۸۹۳ گهشته ستوکهولم... به جلوبهرگی کوردیهوه له گهل هاگبرگ به ههمو شارهکانی سویدا گهرا و له کلنسهکاندا پروپاگندهی مسیحیهتی کرد... له مانگی يکهمی پایزی ههمان سالدا چوو بو بریتانیا... له ناو پاپورمهکا، ژن و پیاویکی خهکی ئیرلنده له گهلیدا بوون به دوست و دوکتور يکی لهندهنیان به ناوی چارلز وارین C. WARREN پئ ناساند كه له باری پزیشکی و ئابینیهوه یارمهتی دا، له مالی خوی وشوینی بودابین کرد و ناردیه کولجیکی پزیشکی^{۳۴}... ئینجا میرزا سعید دوو کورسی له خهستهخانهی ناوهندی^{۳۵} و خهستهخانهی گشتی^{۳۶} وهرگرت، كه ئهم کارانه بهسهر يکهوه دوو سالیان خایاند... پاشان دوکتور وارین تا شاری 'کارديف' له

^{۳۳} سعید خان له وتاری "نههلی حق"دا دهلی ئهم کتیبهم بو برهوپیدانی ئابینی عیسا له ناو لاپهنگرانی نههلی حق نووسیه. برهوانه:

Saeed Khan, "Ahl – I haqq", The Modern World. Vol. XVIII, ۱۹۲۷, pp ۳۱-۴۲

من نهو وتارم وهرگیراوهته مهر زمانی کوردی و له ژماریهکی گوفاری گرینگ چاپی سوئید دا بلاو کراوهتهوه.

^{۳۴} Cook's School of Anatomy and Physiology

^{۳۵} Central Hospital

^{۳۶} General Hospital

'وهیلز'^{۳۷} بەریی کرد... لەوی سوارى پاپۆر بوو و بەریگای شارى 'باتووم' لە زەریای ڕەش دا، گەراپەوه ئێران (۱۸۹۵) و تا سالى ۱۹۱۲ لە تاران خەریكى کاروبارى پزىشكى بوو... لە هاوینی سالى ۱۹۱۲ دا گەراپەوه هەمەدان و لە مانگی سێتەمبەر دا بانگ کراپە سەر "ئەمیر ئەلەددین" کە لە (خەسرەو ناوا) نەخۆش کەوتبوو... ئینجا بانگ کراپە سنە بۆ ئەوەی نەخۆشیی "وەکیل الملک" چارە سەر بکات.... لەوێشەوه چوو بۆ هەورامان بۆ عیلاجکردنی نەخۆشیی "سولتانی هەورامان"... "شیخ علا الدین نەقشبەندی" ش کچەکی نەخۆش بوو، دوکتۆر سەعید خانى بانگ کردە لای خۆی. "[من لام وایە ئەم دوکتۆر واریشەى جیگەى باس، هەمان چارلز وارینى ئەفسەرى سوپایى بریتانیایە کە لە ۱۸۴۰ دا لەدایک بوو و لە ۱۹۲۷ دا کۆچى دواى کردوو. ناوبراو خەریكى کارى کەونارانسى و کۆلێنەوێى زەوى لە فەلەستین بوو و واهىیه هەر ئەو سۆزەى بە نىسبەت میژووى ناوچەى ئێمە لە سەعیدخانى نزیک کردبێتەوه. ئەنەر].

نووسەرانی ژیننامەکە، لە درێژدادەملێن "دوکتۆر سەعید خان لەم سەفەرەى کوردستان، بە شۆین شتی کۆن و عەنتیکەدا گەراوه و "سێ قەبالەکەى هەورامان"ی لەم سەفەردا دۆزیوەتەوه".^{۳۸} ئینجا لە سالى ۱۹۱۳، جارىکى تر، سەردانى ئەندەنى کردوو.

^{۳۷} Cardiff, Wales

^{۳۸} J M Rasooli and Cady H Allen, "The Saeed of Iran", Michigan, USA, ۱۹۵۷, P ۷۰.

شایانى باسە بۆچوونی نووسەرانی کتێبەکە بە ئەواوتى جیاوازه لە بێر وراى بنەمالەى شیخانى نەقشبەندی. لە خوالیخۆشبوو دوکتۆر عابید سراج الدینی هەروەها لە کاک ئەسەدى سراج الدینیم بێستوو دەملێن سەعید خان ئەم سێ قەبالەیهى بە فێل لە دەستی شیخ ئەلەددین دەر هێناوه و باوەکوو بریار بووه دواى نواندیان بە پێشۆران بیاندا ئەوه بە شیخ، بەلام ئەم کارەى نەکردوه و فرۆشتوونى. مەسەلەى فرۆشرانى قەبالەکان لە هەندیک سەرچاوەدا پشتێر است کراوەتەوه. ئیدمۆنزد دەنووسیت:

"...سێ قەبالەى بێستى، کە دوانیان بە زمانى یۆنانى و سێهەمیان بە زمانى پارتنى بوو، دوکتۆر سەعید خانى کوردستانى لە سالى ۱۹۱۳ دا هێنایە ئینگلستان و پاشان موزەخانەى بریتانیا لێى کرى. دوکتۆر سەعیدخان دیگوت ئەم قەبالانە لە ئەشکەوتیک لە کۆسالىنى نزیک هەورامانى تەخت دۆزاونەتەوه..."، کورد، تورک، عەرەب، وەرگیرانى فارسى ئیبراھیم یۆنسە، نشر روزنیهان، تهران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، ص ۳۹۲.

هەر وەها لە پێشوەندى باسى کەشکۆل و سەعیدخاندا بە پێیستى دەزانم بەشیک لە نووسراوەى کاک ئەحمەدى شەریفى بێنەمەوه کە لە پەسەندى بۆچوونی من لەمەر یەكبوونی بێسارانی و محزروونیدا نووسیبووه و گۆفارى گزینگى بۆ کۆتەوه. کاک ئەحمەد دەنووسێ:

"هاوینی سالى ۱۳۵۱ ى هەتارى [۱۹۷۲] رۆژیک لە رۆژان لە تاران رێم کەوتە "انجمن کتب مقدسه": سەر بە کلیساکانى ديانى. لەوى لىگەل کەسێک بە ناوى 'بەشیری' ناشنا بوم. کاتیک زانى کوردم، گوتى چەند کتێبى کوردیمان هیه، وەرە چاویان لێکە. کتێبەکان بریتى بوون لە

دوکتور سه‌عیدخان، له تاران سمری له ناو سمران دهره‌نیابوو، له‌گڼل ژماره‌یه‌کی زور له‌گه‌وره‌پیاوani سیاسی وه‌ک "مستوفی الممالک"ی سهر‌مک وه‌زیران^{۳۹} یا که‌سایه‌تبی فهره‌نگیی وه‌ک ملک الشعراء بهار^{۴۰} دا که‌وتوبوه په‌یومندیی

"مزگانی" دانراوی دوکتور سه‌عیدخانی کوردستانی، به‌سهر‌تایه‌کی دوور ودریژی فارسی و ناوهر‌وکی ههرامی و چوار بهرگ نینجیلی کوردی به‌زاراوه‌ی موکریانی. نهمن نه‌ی کتیبانه‌م کړی و له‌گڼل خومدا برده‌منه‌وه کرماشان. روژیک نینجیله‌که‌م پیشانی میدیا خامی زه‌ندی ژنی خوالیخوشبوو حه‌سین زیرمک دا. گوتی نه‌وه په‌مکیک له‌وه‌رگیراومکانی باوکم "دوکتور عه‌زیزخانی زه‌ندی"په. ... له‌وه‌ ماومیدا که‌له‌کرماشان بووم هامووشوی خزمه‌ت نایم‌تول‌لا مه‌ردوخ ده‌کرد، زورجاران بؤ زیارم و دیدنه‌ی ده‌چومه‌سنه. له‌به‌هاری ۱۳۵۲ [۱۹۷۳] دا روژیک چومه‌خزمه‌تیاو و نوسخه‌یه‌کی "مزگانی"شم وه‌ک دیاری بؤ برد. خوالیخوشبوو ههر چاوه‌که‌مسوکانی به‌"مزگانی"که‌وت، پر‌بوون له‌نسرین و فهر‌موی "سه‌عیدخان پیانگیکی فره‌خاس بوو، د‌وستانه‌تیه‌کی نزیکي له‌ته‌ک خانم‌اده‌ی نیم‌ده‌ا هه‌بوو، باوکم چهند جاری له‌مه‌رگ رزگار کرد. بریاری دابوو فهره‌نگیکی کوردی (ههرامی)- فارسی- نینگلیزی بنووسی، بؤ نم‌کارم‌ش پیویستی به‌سهر‌چاوه و نووسراوه‌ی ههرامی هه‌بوو. نه‌ی ومخت به‌ده‌گمن کتیبی چاپکراوی کوردی (ههرامی) هه‌بوو. من له‌کتیبخانه‌که‌ی خوماندا سی‌ده‌ستووسی ههرامیم پندا. په‌کیان دیوانی مه‌حزونیان بیسارانی بوو که‌باپیرم به‌خمتی خوی نووسیویوه‌ی له‌گڼل دیوانی مه‌عدومی (مه‌ولوی) و روسته‌م و زمرده‌هه‌نگه‌که‌ی مه‌لا مستغای دل‌لی. به‌لام نازام چپیان به‌سهر‌هات. سه‌عیدخان فهره‌نگه‌که‌ی نووسی یان‌نا؟

من له‌ساله‌کانی دوایدا چهند جار چومه‌نخجومه‌نی کتیبی نه‌سپند (انجمن کتب مقدسه) به‌لام که‌سه‌گایکی که‌له‌ی بوون ههر‌ناوی دوکتور سه‌عیدخانیان ده‌بیست روویان ترش ده‌کرد و سه‌بارم به‌یاداشته‌کان و شوینه‌وارمکانی، خویان گیل ده‌کرد. سه‌عیدخان که‌سی نه‌بوو، هه‌موو ملک و ماش و سه‌روم و سامانی وه‌گیر نه‌ی نه‌جومه‌نه‌که‌وتوبو. نه‌وان له‌وه‌ی ده‌ترسان کابرایکی کوردی وه‌ک من به‌داشداری دوکتور ده‌رچن و داواي ملک و ماشیان له‌یکات بویه ههر که‌ناوی دوکتوریان ده‌ژنه‌ی هه‌لدیه‌زینه‌وه. به‌لام سه‌رنجام له‌هاوینی سالی ۱۳۷۱ [۱۹۹۲] دا له‌لای پیریژنیکي ههر‌منی، که‌ده‌ماله‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخاند ده‌ژیا، له‌کونه‌سندوقیکدا یاداشته‌کان و فهره‌نگه‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخانم ده‌زیه‌وه. بریار و ابوو له‌ده‌رفه‌تیکدا فهره‌نگه‌که‌و به‌شینک له‌یاداشته‌کانی کوی بکه‌م. رووی ده‌ست کورتی ره‌ش، به‌لام ناسه‌واریک له‌ی ده‌ستووس و دیوانه‌ی واره‌اناشاد مه‌ردوخ باسی کردیون نه‌بوو. په‌کدوو مانگ دواتر چومه‌وه‌تاران و په‌یجوی پیژیژم کرد، په‌ک گوتی مرده‌وه و په‌ک گوتی چومه‌ته نه‌رمه‌ستان مالی دویت (کچ)که‌ی. نیستا له‌نووسراوه‌کی کاک نه‌ومردا و ده‌ره‌که‌وتی که‌دوکتور سه‌عیدخان په‌ک له‌ی ده‌ستووسانه‌ی- که‌ده‌ستووسی باپیری یه‌ز دانه‌بخش مه‌ردوخ بووه، داوه‌به‌نامه‌خانه‌ی بریتانیا و کاک نه‌ومر و تاری له‌سهر‌نووسیوه. "بروانه، نه‌محمد شه‌رفی، "مه‌حزونیان بیسارانی؟"، گوغاری گزینگ، سوئید، ژماره‌۷، به‌هاری ۱۹۹۵ لاپه‌ره‌۶۲ و ۶۳.

ههره‌وه‌ا ریزدار محمد‌محمد عه‌لی سولتانی له‌نامه‌یکدا بؤ من، باسی نه‌وه‌ی کردوه که‌له‌سه‌فه‌ریکدا بؤ شاری سنه، چاوی به‌۷۰ - ۸۰ نامه‌ی دوکتور سه‌عیدخان که‌وتی که‌بؤ خوالیخوشبوو رکن الاسلام سنده‌جی نووسیون. سولتانی ده‌لی بابم‌ی نامه‌کان زیاتر نیخوانیات بوون. (نامه‌ی ۷ مانگی جولای ۱۹۹۵).

^{۳۹} محمد نیری و س وحیدنیا، "زندگی نامه مستوفی الممالک، انتشارات وحید، تهران ۱۳۶۹ [۱۹۹۰]، ص ۵۲۲

^{۴۰} له‌نیراندا، په‌که‌م جار باسی دوزران‌وه‌ی پارچه‌شعیریکی کوردی که‌گوايه له‌سهر‌پیستی ناسک نووسراوه‌توه، له‌لاین شاعیری گه‌موره‌ی نیرانی 'ملک الشعراء بهار'وه هات‌وته‌گوری.

نزیکه‌مه. مینۆرسکی له وتاری "گۆران" دا چهند جار ناوی دوکتۆر سه‌عید خان ده‌بات و ده‌لێ "ئه‌و قه‌سه‌نمه‌ی وا دوکتۆر له‌ رۆژی پینچی جولای ۱۹۱۷ له‌ تاران ده‌باره‌ی شاعیرانی کورد پنی گۆتم، گه‌لێک شتیان فیر کردم." (بروانه‌ پاشکوی دووه‌مه‌)^{۴۱}.

جیاواز له‌ نامیلکه‌ی (نزانی؟ مزگانی!) که به‌ شیعریکی پاراوی گۆرانی هوندویه‌تمه‌ و جیی خۆیه‌تی به‌کێ له‌ بنکه‌ رۆشنبیرییه‌کانی کورد له‌ ده‌رمه‌ی وڵات چاپی بکاته‌مه‌، ئینجیلێکی ده‌ستنۆسی له‌پاش به‌جی ماوه‌ که ئیستا له‌ کلێسه‌یه‌کی شه‌قامی (قوام السلطنه‌)ی تاران پارێزراوه‌ و من خۆم له‌ سالی ۱۹۸۵ دا چاوم پنی که‌وتوه‌. مامۆستا علا‌الدینی سجادی له‌ به‌شی "باخچه‌ی شاعیران"ی میژوه‌که‌ی خۆیدا، ده‌نۆسی دوکتۆر سه‌عید خان له‌ سالی ۱۹۲۵ دا کۆچی دوا‌ی کردوه‌^{۴۲}. به‌لام به‌ به‌روای من، دوور نییه‌ لای که‌م تا سالی ۱۹۲۷ که‌ وتاری "ئه‌ه‌لی حق"ی له‌ گۆفاری "جیهانی ئیسلام" دا چاپ کرد، هه‌ر له‌ ژياندا بووبیت.

به‌هار گۆتی ئه‌و هه‌م‌اله‌ی له‌ دوکتۆر سه‌عید خان بیستوه‌ (بروانه‌، ملک الشعراء به‌هار، "سبک شناسی"، به‌رگی یه‌که‌م). قه‌سه‌کانی به‌هار له‌ زۆر کتێب و وتاری کوردی و فارسیدا رهنگیان داوته‌مه‌. بۆ نمونه‌، مه‌ردوخ، میژوو، ۱، ۵۰. به‌ داخه‌وه‌ من نه‌م‌توانی سه‌ری ئه‌و هه‌م‌دایه‌ بنۆزمه‌وه‌ و بزانه‌م‌ شیعره‌که‌ی و چۆن و له‌ کۆی دۆزراوته‌مه‌ و ئیستا که‌ کۆی راگیراوه‌ به‌لام هه‌رچۆنیک بێت، ئه‌و هه‌م‌اله‌ فیری به‌ سه‌ر راستیه‌یه‌ نییه‌ و ده‌سکردی کوردیکی ناسیۆنالیسته‌ که‌ ویستویه‌تی میژوو بۆ ئه‌ده‌ب و شیعری کوردی دروست بکات، زمانێ شیعره‌کانیش تازه‌یه‌ و له‌ زمانی نووسینی کتێبی "نزانی؟ مزگانی"ی دوکتۆر سه‌عیدخان زۆر دوور نییه‌. ئه‌وه‌ ده‌قی شیعره‌که‌:

"هورم‌زگان رمان، ناتران کوزان ویتان شارده‌وه‌ گه‌مه‌ری گه‌مه‌رکان...
زۆردار عه‌مه‌ب کردنه‌ خاپوور گنای و پاله‌ هه‌تا شاره‌زور
شن و کهنیکان وه‌دیل بشینا می‌رد نازا تلی وه‌رووی هوینا
رهم‌وشت زه‌رته‌شتر مانه‌وه‌ بیکه‌س بزیکا نیکا هورم‌وزد وه‌ هیچ که‌س"
دوکتۆر ئه‌مه‌یری حه‌سه‌ن پور له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆی نووسیوم که‌ "ئه‌و هه‌م‌له‌یه‌ یه‌که‌م‌جار خوالێخ‌شبوو حوزنی موکریانێ کردویه‌". (نامه‌ی مانگی فه‌بریه‌ری ۱۹۹۶). به‌ بۆچوونی من ئه‌م‌هه‌ر ته‌نانه‌ت حوزنیش بۆ یه‌که‌م‌جار بابه‌ته‌که‌ی راگه‌یانده‌یت، دیسان شیعره‌که‌ هه‌ر ده‌می کاری دوکتۆر سه‌عیدخان بووبیت که‌ گه‌شتوته‌ ده‌ستی حوزنی و دوور نییه‌ سه‌عیدخان هه‌م‌اله‌که‌ی به‌ مه‌رحومه‌ی حوزنیش دا‌بیت..

^{۴۱} مینۆرسکی له‌ شوێنێکی دیکه‌شدا ناوی دوکتۆر سه‌عیدخان ده‌بات ئه‌مه‌یش له‌ له‌ بیه‌لیوگرافیی کۆتایی وتاریکه‌دا به‌ ناوی ئایینی ئه‌ه‌لی حق به‌ خۆیه‌ری ده‌ناسینیت:

V. Minorsky, "The Sect of Ahli Hak", Iranyka, Twenty Articles by V Minorsky, ۱۹۶۴, Tehran University, PP. ۳۰۶ – ۳۱۴

من وتاره‌که‌م‌ کردوته‌ کوردی و له‌ گۆفاری گزینگ چاپی سوێنیدا بلۆ کراوته‌وه‌.

^{۴۲} بروانه‌، علا‌ الدین سجادی، "میژووی ئه‌ده‌بی کوردی"، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا ۱۳۷۱/۱۹۵۲، به‌شی باخچه‌ی شاعیران، ل ۵۳۷

ئەو زانیاریانە بەسەر یەکەو دەمان گەییشتە ئەنجامێک: میرزا سەعیدیکە ناوی بەداو لاپەڕە ی ئەو دەستووسەوێه و بە موزخانە ی بریتانیا فرۆشراوە، هەمان فەقێ سەعیدی مەلا ڕەسوولی مەریوانی و دوکتۆر سەعید خانی سألانی دواترە و دوور نییه کەشکۆلەکە ی ئەو هاتوچۆیانەدا کە لەگەڵ مالی مەردۆخیەکانی هەبوو، کەوتیشتە دەست و دواتر بە موزخانەکە ی فرۆشتی. ئەم کارەش لە سەفەری یەکمەمی میرزا سەعید بۆ سوید و بریتانیا لە سالی ١٨٩٣دا، بەرێوە ئەچوو و دوور نییه دواتر لە سالی ١٩٠٢دا لە ڕیگای بالۆیز خانە ی بریتانیاو لە ئێران یاخود هەر راستەوخۆ بە موزخانە ی بریتانیای فرۆشتی.

٦. زمان

مەسەلە ی شێوێ زمانی شیعەرەکان، بە هۆی هەلوێستی هەندێ ئەورووپیەو ئەلۆز بوو. ئەو کەسانە ی و زۆر بەیان زمانەوان نین، شیعەری کەشکۆلەکەیان کردووەتە بەلگە بۆ چەسپاندنی بۆچوونیک کە لە ڕیشە ی خۆیدا سیاسییە ئەم زانستی و بە گوێرە ی ئەو بۆچوونە شێوێ زمانی گۆرانی، شێوێهە کە لە زاراوەکانی زمانی فارسی.

من زمانەوان نیم و بە هیچ شێوێهەیک نامەوێ خۆم تێکەلای ی باسیک بەکم کە لە دەرەوێ وزە و توانمادیە. ئەوێش و لێردا دەبینرێ، تەنیا بۆ ڕوونکردنەوێ هەندێ لایەنی کاری ساغکردنەوێ شیعەرەکانە و هەوێ دەدم لەم بوارەدا، کەلک لە زانست و بۆچوونی پەسپۆران و مەریگرم بێ ئەوێ 'اجتهاد'کی شەخسبی خۆم دەر بێرم و سەر لە خۆنەر بشتیوینم — کاریک کە بۆ نمونە، مێجەر سۆن کردوویەتی^{٤٣} و بەداخوێ زۆریک لە ڕۆشنیریانی کوردی ناشارەزا، لەدووێان داو.

هەلو مەرجی جوغرافیایی و سیاسی ناوچەکە و تێکەلای ی فەرەهنگی — زمانی خەلک و ئامێتەبوونی جەمسەرە ڕەش و سپییەکان لە هەموو دیاردەیکە کۆمەلایەتی- سیاسی- فەرەهنگی ئەو مەلەبەندەدا، کاری تۆزینەو لە دیاردەیکە

^{٤٣} بڕوانە پاشکۆ ی یکەمی ئەم کتێبە، هەر وەها و تاریکی دیکە بەم ناو و نیشانە:

Major E B Soanne, „Southern Kurdish Folk Song in Kermanshahi Dialect“, Journal of the Royal Asiatic Society, January ١٩٥٩, pp. ٣٥-٥١

من ئەو وتارەشم و مەریگراوێتە سەر کوردی و لە دوو ژمارە ی مانگەنی "مەلەبەند"- پلاوێ مەلەبەندی ڕۆشنیری کوردی لە ئەندەن دا پلاو بۆتەو. بڕوانە، مێجەر سۆن، "قەتاری کوردی کرماشان"، نامادە کردن و مەریگرای ئەنومەری سولتانی، مەلەبەند، ژمارە ٥٣، ئەمەری ١٩٩٤ و ژمارە ٥٤، دیسامەری ١٩٩٤

و هك 'زمان' ئالۆز تر دهكات. در اوسنييه تي كورد له گه ل فارس و عه رب و تورك و ئه رمه ني و ئاشو وري و گه لئك كه مائه تي زما ني ديكه، (ئازم ري كون، گيله كي، ته بر ي، و...)، كاري يه كا لا كر دني مه سه له كه ي، ئه سته م و بئ نه نجام كر دووه. خو نه گه ر جياوازي و سنو وري ئيوان زاراه كورديه كانيش بغير ئته به ر چاو، مه سه له كه، بيجمي كه لافه به نيك پيدا دهكات كه جه مسه ره كاني به هو ي بچراني زور مه ئه سته مه ديار ي بكرين!

به داخه وه، زور به ي ئه ر كه سانه ي وا له مه سه له كه دواون، له دهر مه ي گور هپاني زمانه واني وه ستاون. ئه و كه سانه، نووسه ر، شاعير، پيا وى سياسى، ميژو و نووس و ر و ژنامه گه ر هه، به لام زمانه وان نين! هه ر بويه ش بو چو و نه كانيان له گه ل يه كا نا ته با و جياوازن.

له كا تئيدا، هه ندئ ئه و رو و پي و هك "سو ن" (پاشكو ي يه كه م) و "ئوسكار مان"^{٤٥} و "مه كه مزي" (پاشكو ي سيه م)^{٤٦} و هه ندئ كي تر^{٤٧}، به ليبر او پيه وه، شي وه ي گوراني به زار او ميه كي فارسي دا ده نين، كه ساني كي ديكه هه مان روائه گه، به هه ندئ گو مان و دوو ليه وه دهر ده برن: ميژورسكي^{٤٨}، ئيژموندز^{٤٩}، نيكي تين^{٥٠} و ژاك دو مورگان^{٥١}.

ئيرانيه كانيش شي وه ي تاي به ت به خويان، گر تو وه ته به ر. به شي كي به ر چاو له ئه دي ب نووسه ره ئيرانيه كان شي وه باشو و ريه كاني زما ني كوردي به زار او ميه كي زما ني

Oscar Mann, „Manderten der Guran“, Berlin ١٩٣٠.^{٤٤}

^{٤٥} پيشو، پهراويزى ژماره ٥

^{٤٦} بو نمونه، چارلز ريو (پيشتر، پهراويزى ژماره ٨) و دائرة المعارفى نيسلام، وشهى كورد.

^{٤٧} بروانه پاشكو ي ژماره ٢ ي نه م كتبه.

^{٤٨} بئ نه وى خوى هه لو يستي كي ته و او بگري ت، له زمان "زور به ي نور و پيه با وهر پيكر او مان"

مه ده لئ "گوراني كوردي نييه". بروانه، ئيژموندز، "كورد، تورك، عه رب"، پيشو، ل ١٧١

^{٤٩} "... له هورامان]، به زمانئ كي تاي به ت قسه ده كه ن و خويان له جيا تي كوردي به

هه ورامى ده زانن [٩] له راستيدا، له رو وى زمان و تاي به تيه كاني ديكه يانه وه، و ئه مچي ت كوردي

خالي س نه بن و هك گوران پاشما وه ي فه مئ كي ديكه ي ئيراني بن..." بروانه،

واسيلي نيكي تين، "كورد و كوردستان"، ترجمه فارسي محمد قاضي، انتشارات نيلوفر، تهران

١٣٦٦ [١٩٨٧]، ص ٧٧

^{٥٠} زما ني كوردي له باري ريزم انه وه، جگه له هه ندئ له هجه وهك هى خه لئ پاه،

جياوازي يه كي نه و تو ي له گه ل فارسي دا نييه. ژاك دو مورگان، "مه نمو وري يه زانستي"، وه رگير او

له كتبي ميژا شكر الله سنده جي، پيشو، سه رمئاي دو كتور حشمت الله طيبي. و هك ده بيزي ت،

ژاك دو مورگان با وهر به جياوازي يه كه له ئيوان كوردي و زاراه ي خه لئ پاه [= لئ كي

گوراني] دا دني ت، ئيجا سه رجه م زما ني كوردي ده كا ته فارسي!

فارسی دهمنه قلم (دائرة المعارف فارسی^{۵۱}، فهرهنگ لکی^{۵۲} و...) به‌شیک دیکه‌یان، "گورانی" به کوردییوه ده‌یستن، ئینجا هردوکیان پیکه‌وه به زاراویمیکی فارسی داهنن! (مقدمه برهان قاطع)^{۵۳}.

زانا و ئه‌دیپ و تهنانت زمانه وانی کوردیش له بازاره ئالۆزهدا چه‌اشه بوون و هرکام سازی خویان لی دهن. لیره‌شدا، وک زۆرلایه‌نی دیکه‌ی ژیا‌نی فهرهنگی و سیاسی، کورد تووشی شه‌واره هاتوو و سه‌ری لی شیواوه:

د. ئه‌هرمه‌مانی حاجی مارف، دوو کتبی له‌سه‌ر زمان و ریزمانی کوردی نووسیوه وله هیچکامیاندا تهنانت ناویکی له شیوه زمانی گورانی و به‌گشتی شیوه باشووریه‌کان نه‌هیناوه.^{۵۴}

نووسه‌رانی "فهرهنگی کوردی (سورانی) - پروسی" ش به‌همان شیوه، زمانی کوردییان ته‌نیا کردوو به‌ دوو به‌شی کرمانجی ژوووو و خواروووه و باسیکیان له شیوه‌مکانی باشوور نه‌کردوو.^{۵۵}

ماموستا عه‌دوورمه‌مانی زه‌بیچی، هه‌نگاوێک ده‌چینه پێشه‌وه، کاتی باسی 'له‌هجه‌ی جنوبی' ده‌کات و به 'کوردی' ده‌زانێ، به‌لام ئه‌میش له‌ به‌نهرتا باوهری به‌ سه‌قامگیری له‌هه‌مه‌که و سه‌روشتی بوونه‌که‌ی نییه، هه‌ر بۆیه‌ش گورانی

^{۵۱} "شهره‌نامه‌ی به‌دلیسی، لور و له‌ک به‌ کورد داهننیت، به‌لام ئه‌وه به‌گشتی‌کردنیک نابه‌جیه..." بره‌وه، غلامحسین مصاحب، "دائرة المعارف فارسی"، ج ۱ و ۲ پیکه‌وه، انتشارات کتابهای جیبی، تهران ۱۳۵۶ [۱۹۷۷]، ل ۱۱۶۷

^{۵۲} "... له‌کی زمانی شیع و ئه‌ده‌بی لورستان و زمانی هه‌لیه‌سته ئایینییه‌کانی یارسان و ئه‌هلی حه‌قه، که زۆرجاران له‌گه‌ل زاراوێ کوردیدا هه‌له‌ کراوه و به‌ کوردی دانه‌وه. زاراو له‌ورییه‌کان کوردی نین. "حمید ایزدپناه، "فره‌نگ لکی"، موسسه‌ فره‌نگی جه‌انگیری، تهران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، حصص پینچ تا بیست و پینچ.

^{۵۳} "زاراو ئێرانییه‌کان بریتین له‌ لوری، زازا (شیوه‌یه‌ک له‌ زمانی کوردی)، کوردی و گورانی..." "برهان قاطع"، سه‌مه‌تا.

^{۵۴} بره‌وه، ئه‌هرمه‌مانی حاجی مارف،

- "ریزمانی ناخاوتنی کوردی بپیتی لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کان"، چاپی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶؛

- "زمانی کوردی له‌به‌ر ره‌شنایی فونیتیکی"، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶

^{۵۵} ق. کورد و ز. یوسف، "فهرهنگی کوردی (سورانی) - پروسی"، موسکو ۱۹۸۳

و زازایی به دوو 'دورگهی زمانی' ناو دهبا، که له مغلبه‌ندی لههجه‌ی باکووری و ناوهندیدا سهربان هه‌داوه.^{۵۶}

دهسته‌یه‌ک له ئه‌دیپ و نووسهرانی کورد، 'گۆرانی' به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی زمانی کوردی داده‌نن. بێ ئه‌وه‌ی هۆکارێکی زانستیان به‌ مسئله‌که‌ به‌خه‌ به‌رچاو (محمد مه‌د ئه‌مه‌ین هه‌ورامانی^{۵۷}، شیخ محمدی خاڵ^{۵۸}، عه‌لانه‌دین سه‌جادی^{۵۹}). دهسته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌ن، زیاتر له‌ مسئله‌که‌ ورد بوونه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وانیش له‌ پیه‌وه‌ندییه‌ تایبه‌ته‌دا، گوێیان له‌ مه‌یدان نه‌بردووته‌ دهر (ته‌وفیق وه‌هبی^{۶۰}، د. محمد مه‌د موکری کرماشانی^{۶۱}، د. نه‌میری حه‌سه‌ن پوور^{۶۲}).

^{۵۶} عبدالرحمن محمدامین زه‌بیحی، "قاموسی زمانی کوردی"، به‌رگی به‌که‌م، به‌غدا ۱۹۷۷، ل

۴۱

^{۵۷} محمد امین هه‌ورامانی له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆچوونێکی تایبه‌تی نییه‌ و ته‌مبیا له‌ کتێبه‌که‌یدا رای کۆری زانیاری کورد و دوکتۆر که‌مال فوئاد و مه‌که‌مزی دووپات ده‌کاته‌وه‌ که‌ لای که‌م ئه‌و دوو که‌سه‌ی دواییان دژ به‌ یه‌که‌بوونی زمانی کوردی و گۆرانی ده‌هه‌ستن. به‌روانه، محمد امین هه‌ورامانی، "سه‌رئایه‌ک له‌ فیلۆلۆژی زمانی کوردی"، چاپخانه‌ی معارف، به‌غدا ۱۹۷۳

^{۵۸} شیخی خاڵ گۆرانی له‌ لوری و به‌ختیاری و له‌کی و فعیلی جیاکردوته‌وه‌ و له‌گه‌ڵ سه‌ورانی و بابانی و موکریانی و ئه‌رده‌لانی و که‌له‌وێری ناوی کرمانجی ده‌سته‌راستی لێ ناوه‌ن. به‌روانه، شیخ محمدی خاڵ، "فه‌ره‌نگی خاڵ"، جزی به‌که‌م، به‌ یارمه‌تی وه‌زاره‌تی معارف له‌ چاپه‌روه‌، جزی به‌که‌م، به‌غدا(؟)، سه‌ل؟، ل ۲۶ و ۲۷

^{۵۹} مامۆستا سه‌جادی ناچینه‌ قوولایی باسه‌که‌وه‌ و به‌ دوو رسته‌ی سه‌کار وه‌لامی ئه‌وروپاییه‌کان ده‌هاته‌وه‌: "کورد به‌و کوردانه‌ نه‌لێن که‌ ده‌وار نه‌شین و کۆچه‌رین و گۆرانی به‌و کوردانه‌ نه‌لێن که‌ شارنه‌شین و لادێ نه‌شین". به‌روانه، عه‌لانه‌دین سه‌جادی، پێشتر، ل ۴۵

^{۶۰} مامۆستا ته‌وفیق وه‌هبی "زار" هه‌ کوردییه‌کان به‌ سه‌ی به‌شه‌وه‌ ده‌کات: کرمانجی ژووورو، کرمانجی خواروو، و کرماشانی. ئه‌وه‌ هه‌مان ئه‌و دابه‌شکردنه‌ په‌سندکراوه‌ی نه‌مه‌رۆی رووناکیه‌رانی کورده‌، به‌لام مامۆستا ناوی بن له‌هه‌جه‌یه‌کی زاراوه‌ی گۆرانی واته‌ کرماشانی داوه‌ به‌ هه‌موو زاراوه‌که‌. به‌روانه، ته‌وفیق وه‌هبی، "بنچینه‌ی کوردان و بنچه‌یه‌کی زمانی کوردی"، وه‌رگێزای ته‌ها فه‌یزی زاده، ل ۲

^{۶۱} دوکتۆر مه‌مه‌دی موکری کرماشانی چوار له‌قی جیاواز بۆ زمانی کوردی ناوه‌دات که‌ به‌کێکیان "کوردیی کرماشانی" به‌ بن له‌هه‌جه‌ی کوردی گۆرانی و سه‌نجای و که‌له‌وێیه‌وه‌ و دوو هه‌میان له‌قی "هه‌ورامی و گۆرانی" به‌، که‌ بن له‌هه‌جه‌ی زازایی و هه‌ورامانی ته‌خت و له‌هۆن و ژاوهرۆ و گۆرانی کۆن ده‌گه‌رێته‌وه‌. ئه‌م دابه‌شکردنه‌ به‌ نیه‌بته‌ دابه‌شکردنی که‌سانی تروه‌، هه‌مه‌لایه‌نێتر و ده‌وله‌سهندتره‌ به‌لام بوونی گۆرانی جاریک و هه‌ک له‌هه‌جه‌ و جاریکیش و هه‌ک بن له‌هه‌جه‌ ده‌ریده‌خات که‌ نه‌یتا که‌م و کووری زۆری تێدایه‌ و هه‌وادارم دوکتۆر موکری کاری زیاتری له‌سه‌ر به‌کات. به‌روانه، دوکتۆر مه‌مه‌دی موکری، "له‌هه‌جایه‌ی غه‌رب ایران، سه‌له‌ دکترای ادبیات فارسی، صص ۷۰ تا ۸۵، و مرگیاو له‌ میرزا شکرالله سه‌ندجی پێشو، ص بیه‌ست و چه‌هار.

^{۶۲} دوکتۆر نه‌میر ده‌نووێ "ئه‌وه‌ی وا به‌ سه‌ورانی قسه‌ ده‌که‌ن... سه‌سه‌م ده‌مه‌ین نه‌گه‌ر به‌زان ئه‌و زانا ئه‌وروپاییانه‌ زاراوه‌ی هه‌ورامی و دیملی هاوپیوه‌ند له‌گه‌ڵ زانێکی غه‌یره‌ کورد داده‌نن". به‌روانه،

ئاشارىكارايە، كارى كاك ئەمىر گەلىك جياوازە، مامۇستا ئەمىر پىسپۇرى زمانەوانى و گەلىك وردىين و پىسپۇرە، بەلام ئەمىش بە داخەمە كارىكى ئەوتوى لەسەر شىۋەى "گورانى" نەکردووە (هيوادارم سەرەتايەك كە بە ئىنگلىزى بۆ ئەم كىتەبەى نووسىو، بناغەمەكى باش بۆ كارى داھاتووى خۆى و پىسپۇرانى دىكەى زمانەوان داينىت).

دەستەمەكىش ھەن، كە بى فو لەدۆكردن بۆچوونى ئەورپىيەكان دوو پات دەكەنەو (مامۇستا ئەمىن زەكى^{٦٣}، د. كەمال فوئاد^{٦٤}، د. عەبدوللا مەردوخ^{٦٥}) خۆ ئەوانەش وا ھەر دژ بە بوونى زمانىكى سەرەمخۆى كوردىن و لايان واىە دەبى سەرەمەى زمانى كوردى لەئىو زمانى توركى و فارسىدا بۆتەتەو، كەم نىن!^{٦٦}

Hassanpoor, Amir, "The Language Factor in National Development, the Standardization of the Kurdish Language ١٩١٨ - ١٩٨٣, University of Illinois at Urban-Champaign, ١٩٨٩, ٢٤-٢٥.

^{٦٣} "لەمەپىش لە ئەردەلان بە نەمە زمانىك قسە يەكرا كە لە زمانى ھەورامى ئەچو... لەھەبەى كۆنى ئەدەلان لە حەقىقەتدا لەھەبەمەكى كوردى نىيە، بەلكو نەظىرى گورانى و ھەورامى لە تەكاملەى فارسى قەدىم پەيدا بوو. زمانى ھەورامى رەنگە زمانى تاجىك بى... ھەورامى وەكو گورانى دىھاتەى، زمانە كۆنەمەى خۆى مەحافەلە كەردووە و نەمەز بۆتە زمانىكى مۆثر و شىرىن و نەمەدار... و كورد تەبى ناگا... زمانى كرمانشە لەگەل زمانى كەلھور، لەھەبەمەكى تەواى كوردى نىيە و زۆر لە زمانى لەك ئەكا كە ئەبى فەرعىكى زمانى ئىرانى بى. بروانە، محمد امين ذكى، "خلاصەمەكى تاريخى كورد و كوردستان"، جلدى ١، بەغدا ١٩٣١

من دلنايم مامۇستا ئەمىن زەكى بەگ پىسپۇرى زمانى تاجىكى و لەكى نەبوو و بەلگەمەكىشى بۆ "زمانى لەك" بە دەستەو نىيە كە "ئەبى فەرعىكى زمانى ئىرانى بىت". ئەم شتەنە تەنبا دووپاتكەردنەو بۆچوونەكانى سۆن و ئىدەمۆندەن.

^{٦٤} د. كەمال فوئاد لە داھەشكەردنى زمانى كوردىدا برواى بە پىنج زاراو ھەبە (گۆفارى كۆرى زانبارى كورد، ژمارە ٤) و لەم داھەشكەردنەدا رىگای نوسكار مان رەچاو دەكات ("وتوويژىك لەگەل د. كەمال فوئاد"، گۆفارى سەرە، ژمارە ٣٨ و ٣٩). ناوبرا لورى بە زمانىكى سەرەمخۆ دادەنە كە نە كوردى و نە فارسىيە بەلام زاراوكانى دىكە (گورانى و دىملى) بە كوردى دەناسىت. (گۆفارى سەرە، ھەمان).

^{٦٥} د. عەبدوللا مەردوخ مامۇستاي مێژوو بەلام چۆتە ناو باسى زمانەوانىيەو و بى ئەوى بەلگەمەك بۆ قسەكانى بەت بە دەستەو، بە شىۋى "مان" و بنى دىكتەنى دانماركى گورانى و زازاى (دىملى) لە كوردى بوون دەشۆرەتەو. بروانە، د. عەبدوللا مەردوخ، "كورد و ئەركى مێژوو"، گۆفارى گزىنگ، ژمارە ٩، پاڤزى ١٩٩٩، ل. ٣٩ تا ٤٦

^{٦٦} "ئېمە بۆچى دەبى لەوە بترسىن كە خۆمان لەناو خەلكانى دىكەدا بۆتەنەو...؟ من برا و ھاوختەكانەم واتە كوردانى توركىا بانگ دەكەم بەمەنە شوپىن رىيازى رىيەرى گەورەيان مستەفا كەمال پاشا...". د. شوكرۆ محمد سەگبان، وەرگىراو لە واسىلى نىكى تىن، پىشوو، ل. ٥٣٦ و ٣٧.

کۆنترین سەرچاوه‌ی ناسراو که باسی 'گۆران'یان وهک کورد کردبیت، "شهره‌نامه‌ی به‌دلیسی"یه^{٦٧}. میژوونوسانی وهک خوسروم کوری محممه^{٦٨}، مه‌ستوره‌ی کوردستانی^{٦٩}، ره‌شید یاسه‌می^{٧٠} و شێخ محممه‌د مه‌ردوخ^{٧١} - هه‌ر یه‌ک به‌ شێوه‌یه‌ک، بۆ چوونی شهره‌فخانیان دووپات کردووته‌وه.

له‌ په‌یوه‌ندیی باسه‌که‌دا - وهک پێشتر گوتم، به‌ربلاوی و چه‌شنایه‌تییه‌کی زۆر له‌نیوان بۆچوونی نووسه‌رانی خۆیی و بیگانه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وێ که به‌شێکی گرنگیان له‌ نووسینی پرکاکلی کاک نه‌نومر قادر محممه‌د دا رهنگی داوته‌وه و پێویست به‌ دووپاتکردنه‌وه ناکات^{٧٢}.

به‌لام بێگومان، مه‌وزوو عێترین بۆچوون سه‌بارت به‌ په‌یوه‌ندیی کورد و گۆران، هه‌ی زانای رووسی - پروفیسۆر "ن. مارر"ه. "مارر" وشه‌ی گۆران ده‌باته‌وه سه‌ر بنه‌مای وشه‌ی کورد و به‌م شێوه‌یه‌، په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌دامی له‌نیوان ئه‌و دوو ناوه‌دا، ده‌خاته‌ روو - په‌یوه‌ندییه‌ک که ده‌توانی ب‌ال بکێشیته‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نزیکایه‌تی هه‌ردوو دیاره‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی میژوو و زمانیشدا. "مارر" ده‌لێ: "وشه‌ی گۆران، هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ بیمچی ئالوگۆرکرای وشه‌ی کورد."^{٧٣}

^{٦٧} شهره‌نامه‌ کورد به‌ سه‌ر کرمانج، لور، که‌له‌ور و گۆرانا دابه‌ش ده‌کات. به‌روانه، شهره‌فخانی به‌دلیسی، "شهره‌نامه"، تصحیح محمد لوی عباسی، نشر حدیث، ته‌هران ١٣٧٣، ص ٢٣
^{٦٨} ئه‌و دابه‌شکردنه‌ی شهره‌نامه‌یه‌، له‌ میژووی خوسروم به‌نی ئه‌رده‌لانا ده‌بیته‌ به‌نی ئه‌رده‌لان، لور، کرمانج و گۆران. به‌روانه، خوسروم بن محمد بن منوچه‌ر، "تاریخ [لب التواریخ]، چاپ عه‌کسی از روی نسخه‌ خطی اداره‌ انتشارات دانش، شعبه‌ ادبیات خاور، مسکو ١٩٨٤، صص ١٠ و ١١

^{٦٩} مه‌ستوره‌ خاتمه‌ش کورد، نه‌ک زمانی کوردی، ده‌کات به‌ چوار به‌شه‌وه: ئه‌رده‌لان، لور، کرمانج و گۆران که‌ جیاوازییه‌کی که‌می له‌گه‌ڵ دابه‌شکردنه‌کی شهره‌نامه‌دا هه‌یه‌ به‌روانه، مه‌ستوره‌ی کوردستانی، "میژووی ئه‌رده‌لان"، د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مه‌سته‌فا کردوویه‌انه به‌ کوردی، ده‌زگای رۆشنیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، دارالحریه‌ للطباعه، ١٩٨٩، ل ١٤
^{٧٠} ره‌شیدی یاسه‌می ئه‌م دابه‌شکردنه‌ی له‌ زمان نووسه‌رانی پێش خۆیه‌وه هه‌یناوه: گۆران، کرمانج، لور، که‌له‌ور. به‌لام له‌ عه‌ینی کاتدا ده‌لێ "تویژنه‌رانی سه‌ده‌ی بیسته‌م گه‌یشتوونه‌ ئه‌و نه‌جابه‌ی که‌ له‌ناو کورداندا چینیکی دیکه‌ی ئێزانی به‌ناوی گۆران- زازا، هه‌ن که‌ عه‌یره‌ کورن. به‌روانه "کورد و پێوستگی نژادی و تاریخی او"، ابن سینا، ته‌هران چاپ ٣، ٩، ل ٩٨ و ١٣٦
^{٧١} مه‌ردوخ کورد به‌ هه‌مان شێوه‌ی شهره‌نامه‌ دابه‌ش ده‌کات. کرمانج، گۆران، لور و که‌له‌ور.

به‌روانه، شێخ محمد مه‌ردوخ کوردستانی، پێشوو، ١، ل ٤١

^{٧٢} نه‌نومر قادر محممه‌د، "لیریکی شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌له‌وی ١٨٠٦ - ١٨٨٢ به‌ دیالیکتی گۆرانی"، ستۆکه‌هۆلم ١٩٩٠، به‌شی یه‌که‌م گۆرانه‌کان، زمان و نه‌دییان، ل ١٧ تا ٥٥
^{٧٣} ن. مارر، "سه‌بارت به‌ وشه‌ی چه‌له‌می"، ل ١٣٧. وه‌رگیزاو له‌ واسیلی نیکی تین، پێشوو، ل ٢٧٧

له کۆتاییی باسەکه‌دا، به که‌ک وەرگرتن له‌سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم (که هه‌ندێکیانم له‌سه‌روه، ناساند)، گ‌رنگ‌ترین خا‌له‌کانی مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندیی نێوان زمانی کوردی و زاراوه‌ی گۆرانی، دیاری ده‌که‌م:

۱. زاراوه‌ کوردییەکان به‌ نێسبەت یەکتەر، له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌ندامیدان.
۲. زمانی کوردی به‌گشتی و زاراوه‌ کوردییەکان (هه‌ریه‌ک به‌ راده‌یه‌ک) په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ زمانه‌ نێرانیه‌کان (و یه‌ک له‌وان، زمانی فارسی) دا هه‌یه‌.
۳. په‌یوه‌ندیی زاراوه‌ کوردیه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتەدا، به‌هۆی هه‌ندێ بن له‌هه‌جوه‌ ده‌گیریت، ئه‌م بن له‌هه‌جانه، خاوه‌نی خه‌سه‌له‌تی دوولایه‌نە و وه‌ک ئا‌لقه‌یه‌ک، دوو زاراوه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌یستن. بۆ نمونه، بن له‌هه‌جە‌ی که‌له‌و‌ری و ئه‌رده‌لانی (س‌ن‌ه‌ی)، هه‌ردوو زاراوه‌ی کرمانجی خا‌و‌رو و گۆرانی له‌یه‌کتەر گ‌رێ ده‌دن.
۴. زاراوه‌کانی باشووریی زمانی کوردی، بریتین له‌: گۆرانی (هه‌ورامی، باجه‌لانی، فه‌یلی، کرمانشانی، و...)، له‌کی، لوری و به‌ختیاری.
۵. زاراوه‌ باشوورییه‌کان کوردین و له‌سه‌رده‌می نووسرا‌نی که‌شکۆله‌که‌شدا (سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م) هه‌ر کوردی بوون. بوونی هه‌ندێ خه‌سه‌له‌تی هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ زمانی فارسیدا، ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ "ئه‌سه‌ل و فه‌رع"‌ه‌ی نێوان زمانی کوردی و زاراوه‌ باشوورییه‌کان، ناگۆرێ (به‌راوردکردنی شیع‌ری که‌شکۆله‌که‌ له‌گه‌ڵ شیع‌ری فارسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ لایه‌ک و شیع‌ری کوردی هه‌مان سه‌رده‌م له‌ لایه‌کی ته‌ره‌، بۆ چوونه‌ که‌ به‌ باشی ده‌سه‌لمێنن).
۶. زاراوه‌ باشووریی یه‌کان به‌ نێسبەت کرمانجی (ژو‌ورو و خا‌و‌رو) هه‌و، خه‌سه‌له‌تی هاوبه‌شیان له‌گه‌ڵ زمانی فارسی زیاتره‌ و له‌ راستی دا جه‌وه‌هه‌ریکی دوولایه‌نن. هه‌یه‌ واته‌ به‌ نێسبەت فارسییه‌وه‌، عونسووری کرمانجی یان به‌ هه‌یزه‌ و به‌ نێسبەت کرمانجیه‌وه‌، ره‌گی فارسییان تێدا به‌ر چاوتره‌.
۷. شێوه‌ زمانی دیملی (زازی) سه‌ره‌رای شوێنایه‌تی جو‌غرافیایی، له‌ په‌یوه‌ندیکی نزیکی زاراوه‌ باشوورییه‌کاندا به‌ و له‌گه‌ڵ ئه‌واندا حیسانی بۆ ده‌کرێ.

سه‌بارمه‌ت به‌ بنه‌چه‌کی وشه‌ی گۆران، بۆچوونێکی دیکه‌ش هه‌یه‌: "ج. مف‌رد" له‌ وتاریکی کورتدا وشه‌ی گۆران ده‌باته‌ سه‌ر وشه‌ی کرۆن یان کرۆنوس 'خودای زمان' ی یۆنانیه‌کان و دملی کرۆنوس یه‌ک له‌ تایانه‌کان بووه‌ و وشه‌ی 'تاینتان' یه‌ش له‌گه‌ڵ 'ساتان' ی عیبری و شه‌یتانی نێزیدییه‌کان له‌ یه‌ک ریشه‌یه‌. ب‌روانه، ج مف‌رد، "منشاء اسامی گۆران- شیطان و ماد- زاگ‌رۆس، مجله‌ آر‌ش، شماره‌ ۱۱، پا‌ریس، دسامبر ۱۹۹۱ (فارسی)

۸. ئەوئى مامۇستا زمىيىچى ھەورامى و زازايى بە دوو 'دورگەى زمانى' دادەنئ، لاي كەم، بە نىسبەت ھەورامىيەو، ھەلەيە. ھەورامى بە ھىچ چەشتىك لە بن لەھجەكانى دىكەى زمانى كوردى (كرماشانى، باجەلانى، لەكى و...)، دانەبراو

۷۴.

۹. دابرائى زازايى لە زاراوە كوردىيەكانى كرمانجى خواروو و باشوورى بە ھۆى لە ناو چوون و وونبوونى ئالفەيەكى پەيوەندىيەو پىك ھاتووە كە بە برواى من برىتيە لە 'زمانى نازەرى كۆن'.

۱۰. نازەرى كۆن، پىشتەر لە ھەموو ئەو ناوچانەدا كە ئىستا ناوچەى زمانى توركى نازەربايجانين، بلۆ ببووومە و لەوسەرىكەو بە ئالفەى زازايى و لەسەرىكى دىكەو بە كرمانجى خوارووومە بەسترا بوو. ھەروەھا لە رىگاي ناوچەكانى زىجان و گەرووسەو لەكەل زاراوە باشوورىەكان (وەك ئەرەدلانىي كۆن)دا پەيوەندى ھەبوو.

۱۱. نازەرى كۆن، كە ئىستا پاشماوئەيەكى كەمى لە "مەرنەد" (ھەرزەندەي)، زەنجان (خۆئىنى) و قەزوين (تاتى) و باكوورى نازەربايجان ماومەو، لە عەينى كاندە، ئالفەى پەيوەندىدەرى زاراوە كوردىيەكان لەلايەك و زمانى تەبەرى و گىلەكى لە باشوورى ئىران، لەلايەكى دىكەو بوو. ھەبوونى عونسوورى ھاوئەش لەنئوان كوردى و گىلەكى و كوردى و تەبەرى (مازندەرائى)دا، تەنبا بە بۆچوونىكى ئەوئو واتا پەيدا دەكات.

۱۲. ئەم بۆچوونە، مەسەلەى راگوئىزان و كۆچكردنى دىمەلەكان لە باشوورەو بۆ باكوور، كە پىشتى بە ھىچ فاكتەرىكى مېژووى نەبەستوو، دەداتە دواو و مەسەلەكە، لە پەيوەندىيەكى ئەندامىي ئىوان زمانە ئىرانىەكاندا سەير دەكات.

۷۴ زمانىكى كۆنە و ئىستا جگە لە ھەندىك پاشماوئەى كۆن ھىچى واى لى بەجى نەماو. بۆ زانبارى زياتر لەسەر ئەو زمانە ناوچەيەى نازەربايجان، بروانە ئەم سەرچاوە فارسىيانە:

- احمد كسروى، "آذرى يا زبان باستان آذربايجان"
- عبدالعلى كارنگ، "خلخالى، يك لهجه از آذرى"
- عبدالعلى كارنگ، "تاتى و هرزنى دولهجه از زبان باستان آذربايجان"
- دكتور صادق كيا، "آذرىگان (آگاهيهاى در باره گویش آذرى"
- يحيى ذكاء، "گویش گلین قيه (هرزندی)"
- يحيى ذكاء، "گویش كرینگان (تاتى)"
- ناصح ناطق، "زبان آذربايجان و وحدت ملی ايران" و
- رحيم رضازاده ملك، "گویش آذرى، متن و ترجمه و واژه‌نامه رساله روحى انارجانى".

ئەو نەزىكايەتى و ھاوبەشچىيەى لەگەل زمانى كوردیدا دەشواتەو و لەناوى دەبات؟
ئەو، دەبى لە چارەشەى كورد و بەرزەدەماخىي رۆشنەبىرەكانى پەرسرەيت!

*دواى بۆلەوونەوێ چاڤى يەكەمى ئەم كەتتە، مامۇستايان محمدەمەد عەلى
قەرەداغى و محمدەمەد عەلى سولتانى دوو وتارىيان لەسەر نووسى و دەست نەيشانى
هەندى لايەنى بەهەيز و بېهەيزى كارەكەى منيان كرد. تەبىبىنى هەردوو مامۇستا لەم
چاڤەى نەيشادا گەراوئە بەر چاو و هەلە دەست نەيشانكر او مەكانيان ساغ كراوئەتەو.
ئەوئەش تايبەتەمەندىي وتارەكان:

١. محمدەمەد عەلى سولتانى، "كەشكۆلى شەيخ عەبدولمومەين مەردۆخى
كوردستانى"، گۆڤارى ئاوينە (بەشى فارسى)، ژمارە ٣٩/٤٠، تاران ١٣٧٧
[١٩٩٨]، ل ٦٣ تا ٧٠.

٢) محمدەمەد عەلى قەرەداغى، "گەشتەك بە كەشكۆلەكەى شەيخ عەبدولمومەيندا"،
گۆڤارى گزىنگ، ژمارە ٢٥، پەيزى ١٣٧٨ [١٩٩٩]، سوئەد. (ئەم وتارە لە
گۆڤارى رۆشنەبىرى نوئ، ژمارە ١٤٦ سالى ٢٠٠٠ يەشدا بۆلەو كراوئەتەو).

سەمىر دەكرىت. زمانى نىوۋە فوتاۋى "ئازەرى كۆن"، ئالقەى پەيۋەندىدەرى
"گۆرانى" و "دىملى" (زازاىي) يە.

ھەندى پىناسە بۆ شىعرەكان

كەشكۆلى شىخ عەبدولمومىن، دارمالى دياردەى ناديارە، ناۋى شاعىرەكان و
ژيانىان، دەقى شىعرەكان، مەسەلەى مەحزونى و بىسارانى و... گرنگەر لە ھەموان
ساغکردنەۋەى شىعرە ناتەۋاۋەكان — كە ئەۋىش بۆ كەسنىك كە شىۋەزارى خۆى
'گۆرانى' نەبىت و لە دوورەۋە ۋلاتى دەستى بە سەرچاۋەى پىۋىست رانەگات،
ھاسان نىيە.

من تاقە دلخوشىم ئەۋىيە، فۇتۇگرافى دەستخەتى شىخ لەگەل شىعرە
روونووسكراۋەكاندا چاپ دەكرىت و دەرمەتانى ساغکردنەۋە و بەراۋردكارى بۆ
شارەزايان دەخولقى. ھىۋادارم كارەكەى من يارمەتىي ئەۋ كەسانە بدات كە لە
داهاتوۋدا لەسەر شىعرەكان و ژيانى شاعىرانىان كاردەكەن.

لە پەيۋەندى شىعرەكاندا، پىۋىستە چەند مەسەلەيەك روون بكرىتەۋە:

۱. شىعرەكان، بەپىي ناۋەرۆك دابەش كراۋن- ئەۋەش بۆ ئەدىبىكى سەدى
ھەژدەھەم كارىكى ئاسايى نىيە. كورد، تەنانت ئىستاش، شىعرى ناۋ دىۋانى
شاعىران بە گۆزەى يەكەم پىتى مىسراعى يەكەم يان دوايىن پىتى مىسراعى
دوۋەم دابەش دەكات، لەكاتىكدا شىخ عەبدولمومىن، كارى دابەشكردنەكەى
لەسەر بنەماى بابەت و ناۋەرۆكى شىعرەكان دانائە.

له بارودوخیدا که کورد هیشتا میژوویهکی بابیتانهی بۆ وێژهی خۆی نییه^{۷۶} و ئەوەی به ناوی 'میژووی ئەدەب' موه دەنوسریت، کۆمەڵەیهکی لێکداپراوی شیعەر و پێداهەلگوتنی شاعیرەکان نەبێ هیچی دیکە نییه، هەولێ شێخ بۆ دابەشکردنی بابیتانهی ۳۸۱ پارچە شیعری ۴۱ شاعیر، گەلیک سەرنج راکێشه.

شێخ عەبدولمۆمەین، شیعەرەکانی بەسەر دوو بابیتی سەرەکی: لیریکی و ئاینیدا، دابەش کردوون، بەلام هەندێ شیعری دیکەشی نووسیوە، که له ههچکام لهی دوو مەقوقولەیدا، ناگونجین و من ناوی 'شیعری کۆمەڵایەتی' م لێ ناو.

(ئ) شیعری لیریکی

زۆربەى لاپەرەکانی کەشکۆل (لاپەرە ۸ب تا ۴۴ب) تەرخانی ئەم بابەتە کراون. ئەم شیعەرەمانش خۆیان بەسەر چەند مەقوقولەى فەرەیدا، دابەش دەکەین:

- بەهارییان: ئەم شیعەرەنەى وا له وەسفی بەهەردا گوتراون.

- پایزیات: ئەم شیعەرەنەى وا له وەسفی پایزدا گوتراون.

- خەزانیات: ئەم شیعەرەنەى وا له وەسفی خەزان (گەلای پایزە)دا گوتراون.

^{۷۶} له پەموەندى میژووی ئەدەبی کوردیدا پێویستە بڵێم شیعری عەرووزی کوردی شۆینی زۆری شیعری فارسی لەسەرە. ئێرانپێکان بە گۆیەری تایبەتمەندیی شیعری شاعیران (له باری فۆرم و ناوەڕۆکەرۆه)، میژووی شیعری فارسی به سەر پێنج قۆناغدا دابەش دەکەن. به پێی ئەو دابەش کردنه، شیعری فارسی دواى ههژشی عەرەب بۆ سەر ئێران، ئەم پێنج قۆناغە سەرەکییهی بڕیوه و هەر قۆناغێک به ناوی "شێوه" یان "سەبک" یکهوه دهناسریت:

- شێوهی خۆراسانی (تورکستانی)، سەدهی سێهەم تا شەشەمی کۆچی؛
- شێوهی عێراقی، سەدهی شەشەم تا نۆهەم؛
- شێوهی هیندی، سەدهی نۆهەم تا دوازدەهەم؛
- شێوهی گەرنهوه، سەدهی دوازدەهەم تا سەدەمی مەشرووتە (۱۹۰۶ ز)؛ و
- شێوهی نوێ، له حەفتا ههشتا سالی رابردوودا (له ۱۳۱۱ی ههتاوی [۱۸۳۲ز بەدواوه])

له سەدەمی ناسراو به گەرنهوهدا، هەندێک شاعیر لەسەر بێزاربوون له شێوهی هیندی، ڕوویان کردبوووه شێوهی خۆراسانی و هەندێکی دیکەیان بەرەو شێوهی عێراقی چوووبوون. شۆین هەلگرتتی شاعیرانی کورد له شیعری فارسی بۆته هۆی ئەوەی هەر کامیان لەسەر یەکیک لهی شێوازانە بڕۆن. بۆ نمونە، ناسینی شیعری نالی، مەحوی و، وەفایی، و زۆریکی دیکە له شاعیرانمان به بن تێگەیشتن له تایبەتمەندییهکانی شیعری شێوازی هیندی شاعیرانی فارس (بۆ نمونە، بیدل و سائیب)، گونجاو نییه. شێخ رەزا له شیعەریکدا ئەم کارتیکەرییه درەدخات کاتی که دەلی شاعیرانی دیکە ئیقتیدایان به کەسانی دیکە کرد، بەلام من به "قائانی" م کرد.

- چراخیات: ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا دلداری شاعیر، تئیدا به چرا شوبهئندراۋه و به وشەى چراخ یا چراخم دەست پى دەكەن.

- شیرینیات: ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا دلداری شاعیر، تئیدا به "شیرین" ى ئەرمن شوبهئندراۋه و به وشەى "شیرین" دەست پى دەكەن.

- زلئخانیات: ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا دلداری شاعیر، تئیدا به "زلئخا" ى میسر شوبهئندراۋه و به "زلئخا" یا "زلئخام" دەست پى دەكەن.

- نیمشەوییات: ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا به وشەى "نیمشەو" دەست پى دەكەن.

- یاران، یاران، ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا به وشەى "یاران" دەست پى دەكەن.

- دلە، دلە، ئۇ شیعراڭنىڭ ۋا به وشەى "دلە" دەست پى دەكەن و شاعیر ۋا ۋا قسە دەکاتە دللى خۇى.^{۷۷}

دیاره، ئۇم شېۋە دابەشکردنە، خۇى لەخۇیدا، شتتیکى فۆرمالیستى دىۋو نەگەر بالى نەگیشایەتە سەر ناۋەرۋىكى شیعراڭنىڭ، بەلام بەھۋى ئۇ ۋا راستیەۋە که ناۋەرۋىكى شیعراڭنىڭ لەگەل عینوانەکیاندا یەک دەرگەرۋە، دابەشکردنەکه به دیاردهیەکی بابەتیانە دەناسریت.

ب) شیعری ئاینی: شیعری لایەرە ۴۵ ئا تا کوتاییی کهشکۆلەکه به گشتى ئاینین. من عینوانى ئاینیم له بەرانبەرى شیعری لیریک داناو، لەکاتیکدا زۆر بهی شیعراڭنىڭ عیرفانى و سۆفییانەن.

له شیعراڭنىڭ، بیریکى عارفانە و هەستیکى ئینسانى له هەژبەدایە که جیازاۋه له دۆگمى ویشکە مەلایەکی ناسایى. ئۇم شیعراڭنىڭ، هەروەها له هەندى شۆینى پىش لایەرە ۴۵ ئا دا، دەبیرنیز.

پ. شیعری کۆمەلایەتى: بریتین له هەندى غەزەل و مەسنەۋى، که نه غەرامین، نه ئاینى و نه عیرفانى، واتە پىیان لەسەر زەوى بەندە. به داخەۋە، ژمارەى ئۇم شیعراڭنىڭ، کەدەیانئوانى دەلاقەیکى کراۋه بن بەرمو ژيانى کۆمەلایەتى- سیاسى ئۇ سەر دەمەى کوردستان، کەمەو شۆینى تاییەتیاڭ بۆ تەرخان نەکراۋه. ئۇم شیعراڭنىڭ، له لایەرە ۴۱ ئا به دواۋه، جاروبارە له ۋا ۋا ۋا رەنگیان داۋەتەۋه: باسى حکومەتى خوسرموخانى ئەرەلان، هەوالى عەزىل کرانى خوسرموخان،

^{۷۷} هەندى مەقۇلەى ۋەک "قېلەم..."، "شەمال..." و ... کەتۇنەتە بەشى "ایات متفرقه" ۋه.

ژبانی شاعیر له 'مەسکەنی عەرەبان' و وتووێژی بەندییهکی زیندانی خان ئەحمەد خانی ئەردەلان لەگەڵ کەسوکاریدا له دەرەوەی زیندان و... شتی دیکەیی هاوچەشن.

۲. مەسکەنی دەلێ هەموو ئەو شیعراوەی کەشکۆلەکە، و نیشانهی "وله"یان لەسەر دانەنراوه، هێ مەحزوونین. هەر ئەو، له جێیهکی دیکەدا دەنوسێ شیعری کەشکۆلەکە (لای کەم تا لاپەرە ۴ ب هێ مەحزوونین (پاشکۆی ۳).

من بۆچوونی یەکەمیان بە هێچ شێوەیەک ناسەلمینم. گەلیک شیعری ناسراو- وەک "حەوتەند"ەکی خانای قوبادی هەن کە ئەو عیبارەتەیان لەسەر نووسراوه و دەزانن شیعری مەحزوونی نین. بۆچوونی دووهمیش بە مەرجێک دەسەلمینم: شیعری مەحزوونی (بێسارانی) کە زیاترین لاپەرە ی کەشکۆلەکەیان گرتووته بەر، له لایەن شێخ عەبدولمۆنمێن- موه کراون بە دوو بەشەوه: یەکەم شیعەرە ئاساییەکان، کە لەنێوان لاپەرە ۸ ب تا ۲۷ ب دا نووسراونەتەوه (پایزیات، چراخیات و...)، دووهم ئەو شیعراوەی کە شێخ بە "ابیات متفرقه"ی ناوبردوون و له لاپەرە ۲۷ ب بەدواوه تا ۳۸ نا بە گۆڕە ی پیتی ئەلف و بی (حرف الباء، حرف المیم، حرف الیا) ریکی خستوون.

بەبروای من، شێخ عەبدولمۆنمێن دوا ی ئەوه ی ئەم شیعراوەی له پیتی یا دا کۆتاییی پێ هێناون، هێچ هۆیهکی مەنتیقی نەبوه، سەرلەنوێ دەستی کردبێتەوه بە تۆمارکردنی شیعری دیکە ی مەحزوونی. ئەگەریش بگوترێ و هەیه هەندیکایانی لەبیر چووینت، ژمارە ی ئەم لەبیرچوانە نابێ ئەوەندە بووبێت کە بەشێکی ۱۶ لاپەرەیی ۳۸ نا تا ۴ ب ی گرتبێتە بەر.

بە کورتی: و هەیه ئەو شیعراوەی دوا ی لاپەرە ۳۸ نا کە نیشانهی 'وله'یان لەسەرە و تا لاپەرە ۴۴ نا درێژەیان هەیه (سەرجهەم ۲۴ پارچه)، هێ مەحزوونی (بێسارانی) نەین. ئەگەر بزانی کە هێچکام لە ۲۴ پارچهیه، له دیوانی بێسارانی (نوسخە ی "س" و "ن") دا تۆمار نەکراون، زیاتر له بۆچوونەکەمان دانیایا دەبین.

۳. پرسیارێک لەو باوەرە سەر هەڵدەدات کە ئەم تاقمه شیعەرە هێ مەحزوونی (بێسارانی) نەین، ئەویش ئەوهیه کە هێ کین؟ گونجاوترین وەلام بۆ پرسیارەکە، بە بۆچوونی من ئەوهیه: هەر نیشانهیهکی 'وله' بگەڕێنێتەوه بۆ ناوی شاعیری پێش خۆی، واتە ئەو کەسە ی ناوی بەسەر شیعری پێشووترەوه نووسراوه، ئەو شاعیرانە، بریتین له: یوسف یاسکە، میرزا ئیبراھیم، شێخ یعقوب جان، ئەلیاس

بهگ، مه‌لا یوسفی برای مه‌لا حمیبی گلان، راقم (شیخ عبدولمومنین) و ناظر بستی.

من ئه‌ی ئیحتیماله، گهلنک به‌هیز ده‌بینم، گهرچی وا هه‌یه بیر له‌وه‌ش بکریته‌وه، زیاتریان شیعر یوسف یاسکه یا ناظری بستی بن.

٤. له‌سه‌ر هه‌ندێ شیعر، عیباره‌تی 'در ردیف' نووسراوه. ئه‌م شیعرانه، "نه‌ظیره" ن بۆ شیعرێ شاعیری پێشتر، واته شاعیری (هه‌ندێ جاریش، دوو یا سێ شاعیر)، هه‌ولیان داوه له‌سه‌ر شینواز و ناوه‌روکی شاعیریکی دیکه، شیعر به‌هۆنه‌وه. شیخ عبدولمومنین ویستویه‌تی نیشان بدات شیعرێ دووهم و سێهه‌م و چوارهم لاساییکردنه‌وه‌ی پارچه شیعرێ یه‌که‌من و بۆ ئه‌م کاره‌ش به‌ شیوه‌ی کۆنی نه‌ده‌بی فارسی، عیباره‌تی "در ردیف" واته (له‌ ریزی نه‌وی دیکه) یا (نه‌ظیره) ی له‌سه‌ر داناون.

ئێستا پرسیار نه‌ویه: شیخ چۆنی زانیوه شاعیری یه‌که‌م کامه‌یه و له‌و سێ چوار که‌سه، کامیان لاسایی نه‌وی دیکه‌یان کردووته‌وه؟ به‌ بروای من، شاعیره‌که‌مان هه‌موویان و هه‌روه‌ها شیخ عبدولمومنین، له‌ یه‌ک سه‌رده‌مدا ژباوه و شیخ ناگای له‌ هه‌لسوکه‌وتی شاعیران و شوێن هه‌لگرتن و شوێن دانانیان بووه. ئه‌و بۆچوونه‌ی که‌ شیخ، شیعره‌که‌نی به‌ ته‌رتیبی رێکه‌وتی ژبانی شاعیره‌که‌مان رێکوپێک کردبێت، گهلنک لاوازه. کاریکی ئه‌وتو، رهنکه سه‌باره‌ت به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی "پیرمه‌ێرد" له‌ شیعرێ "بێسارانی" به‌ریوه بچێت، به‌لام بۆ "مه‌حزوونی" و "په‌شێو" که‌ له‌گه‌ڵ یه‌که‌دا شه‌ره شیعریان کردووه، نه‌گونجاو دێته‌ پێش چاو. دوکتور محمهد عه‌لی سولتانی و هه‌ندێک که‌سی دیکه زاراوه‌ی 'قوتابخانه‌ی بێسارانی' به‌کار ده‌هێنن و لایان وایه زۆرێک له‌و شاعیرانه سه‌ر به‌ قوتابخانه‌ی ئه‌ون.

٥. که‌شکوێ شیخ، سه‌رجه‌م ٣٨١ پارچه شیعرێ گرتووته به‌ر. له‌وانه، ٤ پارچه‌یان ته‌رکیب به‌ندن، یه‌کیان ته‌رجیع به‌نده و پاشماوه‌ی ٣٧٧ شیعره‌که‌ی دیکه، غه‌زەل و مه‌سنه‌وین. ئێمه‌ پێشتر، به‌شی یه‌که‌می که‌شکوێمان تا لاپه‌ره ٣٨ نا به‌ شیعرێ مه‌حزوونی (بێسارانی) زانی. ئه‌م به‌شه ٢٩٦ پارچه شیعرێ گرتووته به‌ر. له‌وانه، ٢٠ پارچه‌یان ناوی شاعیره‌که‌نیان به‌سه‌ر مه‌ویه (ئوستاد میکائیل، مه‌ولانا زمینه‌عابدین و....)، پاشماوه‌ی ٢٧٦ شیعره‌که، هه‌ی مه‌حزوونی (بێسارانی) ن. ئه‌م ٢٧٦ پارچه شیعره، به‌ سه‌ر یه‌که‌وه ٢٣٩١ فه‌ردن. ١٦٣ فه‌ردی ئه‌وانه به‌ سه‌رجه‌م، هه‌ی ئه‌م ٢٠ پارچه شیعره‌ن و ناوی شاعیره‌که‌نیان به‌ سه‌ر مه‌ویه و پاشماوه‌که‌ی واته ٢٢٢٩ فه‌رد، شیعرێ بێسارانین.

بهشی دووهم، لایره ۳۸ تا ۵۴ ب، ۸۷ پارچه شیعری گرتووته بهر. لهو ۸۷ پارچه شیعره، ۴۴ پارچه‌یان ناوی شاعیریان بهسرموویه، پاشماوهی ۴۳ پارچه شیعرمکه به نیشانهی 'وله' دیاری کراون.

لهوانه، سټیان بټیگومان هی خانای قوبادین (ژماره ۳۷۹ تا ۳۸۱)، یهک پارچه‌شیان (میرزام وهگردان...)، شیعری شینخ عبدالموئمین خویهتی (ل ۴۲ ب). دهمینتتهوه ۳۹ پارچه شیعری که ته‌کلیفیان روون نه‌بووتهوه. من ههموو ئهوانه دهگم‌ینمهوه سهر ناوی شاعیری شیعری پیش خویان.

۶. بۆ ساغکردنه‌وهی شیعره‌کان، که‌لکم له هه‌ندێ سهرچاوه وهرگرتوه که ناویان له په‌راویزی بهشی 'شاعیران، ژبان و بهرهمیان' دا هاتوه.

گرنگترین سهرچاوهی به‌ردهستم بریتی بووه له دوو نوسخه‌ی دیوانی بیسارانی:

- دیوانی چاپی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی کاک کیومرث نیک ره‌فتار.

- دیوانی ده‌ست‌نوس، هی ماموستای کوچ‌کردو مه‌لا سه‌ید طاهیری هاشمی، که کاک محمده‌ علی سولطانی کرمانشانی له رۆژی ۲۸/۱۲/۱۳۵۵ = ۱۸ ی مانگی مارچی ۱۹۷۶ به ده‌ست‌خه‌تی خۆی نوسخه‌ی له بهر هه‌لگرتوه و به د‌ل‌ف‌راوانییه‌وه کۆپییه‌کی بۆ من ناردوه (ئهم نوسخه‌یه به‌ گۆزیه‌ی زانیارییه‌ک که له نامه‌ی کاک محمده‌ علی سولطانی ده‌رده‌که‌و‌ائیت، خوال‌ی‌خ‌وش‌بوو "مه‌لا محمده‌ ره‌شیدی دۆ‌ل‌ابی" (مه‌عه‌دومی) نووسیه‌یه‌ته‌وه، و بئ‌ ئه‌وه‌ی باسی سهرچاوه‌ی به‌رده‌ستی خۆی بکات، له‌ کۆتایی نوسخه‌که‌دا، ئهم د‌ن‌رانه‌ی به‌ فارسی نووسیه‌وه:

"به‌ تاریخ فروردین ماه سال هزار و سیصد و چهل و یک (۱۳۴۱) شمسی [مارچ-اپریل سال ۱۹۶۲ میلادی]، برحسب فرموده‌ حضرت قبله‌گاهی محترم مولا زاده‌ی معظم جناب آقا سید علی فرزند مرحوم میرور جنت جایگاه حضرت سید قیدار ملقب به‌ سیدالدوله اقدام به‌ استنساخ دیوان اشعار شاعر شیرین زبان، سرباخته‌ی میدان عشق و عاشقی- مرحوم ملا مصطفی بیسارانی گردید. امید می‌رود هر گاه که حضرت معظم له دیوان مرحوم ملا مصطفی را در نظر بگذارند، این حقیر محمد رشید فرزند مرحوم ملا ابراهیم خلیفه عبدالله فرزند خلیفه ملا علی فرزند ملا مصطفی که مشهور است به‌ خلیفه مصطفی فرزند حاجی شفیع فرزند بیرمیرزا فرزند ملا رمضان فرزند خواجه شعبان که ابا عن جد مرید و سرسپرده‌ی خاندان جلیله‌ی سوله‌یی (قادری) بوده‌ایم، به‌ دعای بقای

بهر اورديكي همدوو نوسخه كه له گهڙل په كترش، كردوه: له ۱۵ غمزه له نوسخه (ن) كه له كمشكولي شيدا نه هاتون، ۱۲ يان له نوسخه (س) دا تومار كراون به لام ۳ غمزيان نابينرين. له ۳۱ غمزه له نوسخه (س) ۱۱ يان له نوسخه (ن) دا همن، به لام ۲۰ يان بهر چاو ناكهون. واته هم نوسخه، جياوازيه كي نهوتيان له گهڙل په كتر دا نيبه.

هنگم نوسخه كان ژماره ي شيعريان بهر انبهره، له دياردهيه كي ديكه شدا هاوبه شن: به يهك شيوه پر هملن! راده ي هم هله و په لانه تا جيگه يه كه، كه يو نمونه، من كه متر فمرد ي نوسخه (س) م چاو پاكو توه كه له همموو باريكه وه له گهڙل دهقي كمشكوله كدا، يهك بگريته وه.

به برواي من نوسخه هملگري سهره كي نوسخه (س) واته مه لا محمهد رشيد، نه همورامي بووه و نه شاره زاييه كي نهوتوي له شيوه ي زمان ي گوراني همبو، به لام دووري نازانم شاعيري كي خوش مرخ بووييت كه له همموو شويي كدا، وشه يه كي ساز و دهگمهي چاو پيگه وتنييت و واتاكي يو ليك نمدرا بنيه وه، گوريو يه تي و وشه يه كي ساكار تر و (همدي جار كرمانجي) ي له جي دانوه!

به گويزه ي هم بوجوونه، من هيوادارم هممو نهوانه ي بير له چاپ كردني سرجه مي ديواني بيساراني دهگميه، متمان به دوو نوسخه نه كن و به ي بهر اورد كردن له گهڙل نوسخه گهلي ديكه، هولي چاپ و بلاو كرده وي شيعره كان نه دن.

خشته ي خواره وه، بهر اورديكي كمشكولي شيخ له گهڙل نوسخه (س) و (ن) له باري ژماره ي غمزه ل و فمرد وه، دمخاته پيش چاو:

شيعري مهزووني (بيساراني)

پارچه شيعر	۲۷۶	۲۶۲	نوسخه ي (ن)
فمرد	۲۲۲۸	۲۵۹۵	۶۶۹

پایزی سالی ۱۹۹۵، ماموستا بهریز کاک محمەدی مه‌لا کهریم بۆ چارەسەری نەخۆشیی لاقی ھاتبوووە ئالمانیا. لە ماوەی مانەیدا، ماموستا بەسینگێکی ئاوالەوہ ئیجازە ی پێدام چەند جار بە نامە و تەلەفۆن زحمەتی بدەم و پرسیری لئ بکەم. بەشی سەرەکی پرسیارمکان، مەسەلە ی ئەم کەشکۆلە بوو. من پێشتر کۆپیەکی کەشکۆلەکم بە ھۆی برادەرێکی دانیشتووی ئالمانیاوہ بۆ ناردبوو - کە دواتر زانیم نەگەشتووئە دەستی، بەلام ماموستا بە گشتی شارەزای مەسەلەکە ھەبوو و گەلێک رێنموونی ماموستایانە ی کردم.

لەگەڵ ئەو رێنوینە بەزخانەدا، ماموستا ھەوآلی دەستتووسێکی دیوانی "بیسارانی" ی پێدام کە ئێستا لە 'دار المخطوطات' ی بەغدا (ناسراو بە "دار صدام للمخطوطات") پارێزراوہ و بەلێنی دامی دوا ی گەرانەوہ، کۆپیەکی ئەو دەستتووسەم بۆ بنێرێ.

کاکە ھەمە ی بەریز بە ماوەیەکی کەم دوا ی گەرانەوہ، بەلێنەکە ی خۆ ی بەجی ھێناو سەرەرای نەخۆشی و ئێشی لاق، چەند جار ان سەردانی شوێنەکە ی کرد و بەھۆی نەبوونی مەکینە ی فۆتوکۆپی لەو جێیە، سەرجمی ئەو شیعەرانی وا "دەخوێزانەوہ" بە خەتی خۆ ی نووسییەوہ و بۆ ی ناردم. دەلێی لە جیھانی خالی لە خۆشەویستی ئەمڕۆدا، ھێشتا ئەو رۆحە گەورانە و ئەو دەریا دلانە ھەر ماون! با ھەر بێنن و ئێمە ی لە قافلە بەجێماوی بازەر بوو، دەرسیان لئ وەرگیرن. من ئەو کەسە نەبووم و ئەو نزیکایەتیەم لەگەڵ ماموستادا نەبوو خۆیم بۆ بخاتە زحمەتێکی ئەوتووہ. ئەو ی کردی، لەپێناوی خزمەتی وشە ی کوردیدا کردی — کوردیش وا نییە کە سایەتی ئەو و بنەمالە بەریزەکە ی نەناسن و رێزیان لئ نەگرن. من سەری سپاس بۆ ماموستا دادەنێم.

ئەو نوسخەیی و بە دستخەتی ماموستا نووسراوئەوہ و گەشتووئە دەستی من، بەشی سەرەکی دەستتووسەکە ی بەغدا یە، بەلام بە گوێرە ی راگەیاندنی کاکە ھەمە، ھەندئ بەشی دیکەشی ھەن کە 'ناخوێنرێنەوہ'.

نوسخە ئەسلییەکە، لە پەرۆزی کتیبێکی عەرەبیدا نووسراوئەوہ - کە من دواتر باسی دەکەم. بە گوێرە ی ژمارەکرەنەکان، ئەو بەشە ی وا کاکە ھەمە نووسیویئەوہ، سەرجم یاخود بەشێک لە ۶۵ غەزەلی بیسارانین.

بہم پینہ نوسخہ کہ، گملیک ناتہواوہ۔ بہ لَام ٹہگہر لہ باری ژمارہی غہزملہکانہوہ ناتہواویش بیت، لہ لایہنیک کی دیکہوہ گرنگہ، ٹہویش ریکہوتی نووسرانہوہیتہی و من لہ دریژہی ٹہم باسدا، دہچمہوہ سؤراغی مہسہلہی ریکہوتہکہشی۔

کاکہمہ، ہاورئ لہگہل دہستتووسی شیعہرکاندا، ہندئ زانیاری لہمہر نوسخہ کہ خستہوہ تویی چہند لاپہرہوہ و لہگہل دہقی وتاریکی مامؤستا "مہمہد علی قہرمداغی" دا بؤی نارہبووم۔ وتارہکہی مامؤستا قہرمداغیش لہ پہیوہندی ہمان دہستتووسدا نووسراوہ و لہ ژمارہ ۲۰۲۹ ی رۆژنامہی "ہاوکاری" چاپی بہدا (۱۱ ی ٹہیلوولی ۱۹۹۴) دا بلاوہوہوہ۔

من لیردا، ہموو ٹہر زانیاریانہ دہخہ بہرچاوی خوینہری کتیبہکہ و ہسروہا رای دہگہیننم کہ دہقی شیعہرکان یارمہتیبہکی زوریان دام بؤ ساغکردنہوہی بہشیک لہ ناوہرؤکی کەشکۆلہکە — ٹہوش سہرہرای راستیبہک، کہ لہکاتی گہشتنتی دہستتووسی مامؤستا مہمہدا، کاری تاپیی ٹہم کەشکۆلہ، کۆتایی ہاتہوو و من جاریکی دیکہ بہ سہریدا چوومہوہ و ہیچ مہعلووماتیکی دہستتووسہکہ نہمایہوہ کەلکیان لی و ہر نہگرم۔

بہگویرہی نووسینی مامؤستا مہمہدی مہلا کہریم و مامؤستا مہمہد علی قہرمداغی: دہستہتہکہی (دار المخطوطات) ی بہغدا، سہرجہم ۲۰۸ لاپہریہ، بہ ژمارہ ۷۲۱۹ تومار کراوہ۔ پٹوانہکہی ۱۴ x ۲۰ سانتیمہترہ، بہرہی رہنجی چہند زانیہکی بلیمہتی بنہمالہی قہرمداغیی مہردوخیبہ۔ بہشیکی زوری لہ ہمدوو سہرہوہ لہ ناوچوہ و ٹینجا مامؤستایہکی دیکہ، سہرلہنوئ لہ ہمدوو لاوہ ناتہواویہہکانیی بہسہر کردوہوہوہ و تہواوی کردوون۔ بہ لَام ہرچون بی بہ لہناوچوونی یہکہم، ناوی نووسہرہوہی یہکہم و سہرہمی نووسینہوہکہشیمان لہکیس چوہ۔ نووسہرہوہی یہکہم، خۆشخەت بووہ و لہ نووسینہوہیدا، لہ مامؤستای دووہم، و ہستائر بووہ۔ نووسہرہوہی دووہم جگہ لہوہی ناوی باو و باپیرانی خوی لہ چہند شوپینیکدا تومار کردوہ، لہ پہراویردا، بہ خہتیک کیوان، بہشیکی دیوانی بینسارانی بؤ تومار کردوون۔ دہستتووسہکہ، پٹیش ٹہوہی بؤ دواچار لہ بہغدا لہنگہر بگریٹ، سہقز، تہوئلہ و قہرمداغ و... ی بینوہ.... دوالاپہرہی پاش نووسینہوہی جاری دووہم، ہس ماوہ و ٹہم زانیاریانہی تیدا نووسراوہ:

"وقع الفراغ عن تسويد هذه الحاشيه الشريفه الواقعه على حاشيه"

"السيد وهي من تصانيف افضل المتأخرين... بعدد اوراق كتابه من"

"الخور... و غفر لکاتبه جميع الذنوب علی بن شیخ محمود بن الشیخ حسن."

"... فی شهر الصفر ختم... الصفر و مضی منه ۱۸ فی يوم الجمعة فی وقت..."

"بلده سقّص وبالکورانى سیاھکو، فی حجره مولانا احمد. در آنوقت شمس در برج حمل و ماه در برج قوس بود و بیست و چهارم فارسیه بود. فی سنه ۱۰۹۰"

بهگویره‌ی وتار مکى ماموستا قهرمداغى، له پیر اويزى ههمان لاپیرمدا نووسراوه:
"فی ساعة عطارد". ههروه‌ها له سووچینکى دیکه‌وه نووسیویه: "الرجل عمى اعزى
الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن از واسطه بان... هر کسى". ماموستا قهرمداغى
له دریره‌ی باسه‌مکدا دهنوسی:

"زانایه‌کى ئه‌ی بنه‌ماله به‌ریزه [مردوخى]، دیوانى شیعیان له پیراويزى کتیبینکى
وا بى پیه‌وندی به ئه‌ده‌یه‌وه نووسیوه و پشتاویشت لئیان زیاد کردوه... دیوانى
بیسرانى ناو ده‌ستخه‌ته‌که، نوسخه‌یه‌کى پوخت و راسته و کۆنترین نوسخه‌ی
دیوانه‌کى به تائیسنا هه‌والى زانرا بئیت، چونکه ته‌مه‌نى ده‌ستخه‌ته‌که له ۳۰۰ سال
پتره و نووسر مه‌که‌یشى کۆلکه له‌لا و نیمچه خوینده‌وار نه‌بوه و خاومنى هه‌ست
و زه‌ق و ئه‌ده‌ب‌دوست بووه. مه‌به‌ستى بووه شیعرمکانى به راستى بنووسیتیه‌وه و
دوا‌بیش به ده‌ست ماموستایانى دیکه‌وه بووه و به‌سمر شیعرمکاندا چونه‌ته‌وه و
راستیان کردونه‌ته‌وه."

زانیاریه‌کانى هه‌ردوو ماموستا قهرمداغى و محهمه‌دى مه‌لا که‌ریم لیره‌دا ته‌واو
ده‌بیت. به‌گویره‌ی راگه‌یاندى ئه‌وان- که چاویان به دستنوسه‌که که‌وتوه:

نا. ده‌ستنوسى ژماره ۷۲۱۹ى (دار صدام للمخطوطات) له به‌غدا، حاشیه‌ی
"سه‌یید" ه‌له‌سمر ریساله‌یه‌کى زانستى مه‌نتیق به ناوى "الرساله الشمسیه فی القواعد
المنطقیه" و له راستیدا، من نازانم ریساله‌که خوى، هى کیه‌ی؟

ب. نیشانه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه نییه "شارح" واته "سه‌یید" خوى، نوسخه‌که‌ی
نووسییتیه‌وه و ناشزانرئ "سه‌یید" کى بووه؟

پ. ناوى نووسره‌ی سهرمکى نوسخه‌که و ریکه‌وتى نووسینى ئاشکرا نییه.

ت. نوسخه‌که، دواى نووسران له بنه‌ماله‌ی مەردوخیدا، (محهمه‌دى علی قهرمداغى
ده‌نوسی: بنه‌ماله‌ی قهرمداغى مەردوخى)، ماوته‌وه، ئینجا نووسه‌روه‌ی
دووه‌هم- که ئه‌میان ئاشکرا به له مەردوخیه‌کانه، ها‌تووه و نا‌ته‌واوى و
فه‌وتاوییه‌کانى بۆ ته‌واو کردوه؛ له‌وش زیاتر، به خه‌تى خوى و له قه‌راخ و

بیجاخی دهستنوو سه‌که‌دا، ژماره‌یه‌ک شیعرى بیسارانى نووسیه‌ته‌وه. نووسهره‌وى دووه‌م، ناوى خۆى و باب و با پیرانى له چهند شوینى دهستنوو سه‌که‌دا نووسیه‌وه ریکه‌وتى ۱۸ى مانگی سهرى ۱۰۹۰ى کۆچى [بهرانه‌ر له‌گه‌ل ۲۲ى مانگی مارچى ۱۶۷۹ى زاینى] به‌ دوا لایهریه‌وه داوه، که‌ نه‌گهر به‌رانه‌ر دانانه‌که‌ى من راست بی‌ت، ده‌کاته‌ نه‌روژى ۱۰۵۸ى هه‌تاوى.

ج. نووسهره‌وى دووه‌م، ناوى "عه‌لى کورى شیخ مه‌ممود، کورى شیخ هه‌سه‌ن، کورى شیخ شه‌مه‌ددین، کورى شیخ عبده‌ولغه‌فار، کورى مه‌ولانا گوشاریش [کورى ده‌رویش میر مه‌مه‌دى بابا مه‌ردوخ]ه‌.

من له‌نیو شه‌جه‌رى مه‌ردوخیه‌کاندا شوینى باووبا پیری ئه‌م زاته‌م هه‌لگه‌رت. به‌داخه‌وه میژووى نایه‌تو‌للا مه‌ردوخ روونى ناکاته‌وه ئه‌م زاته‌ کینه‌ و کاتى دینه‌ سه‌رباسى شیخ شه‌مه‌ددینى وه‌لى (یه‌که‌م)، ده‌لى سى کورى بووه: حاجى مه‌مه‌د مه‌سته‌فای ته‌خته، شیخ عبده‌ولغه‌فارى دووه‌م و شیخ مه‌مه‌د هه‌سه‌ن، به‌لام ئیتر له‌ باسى کورانى شیخ مه‌مه‌د هه‌سه‌ندا، ناویک له‌ شیخ مه‌ممود نابات و ده‌لى سى کورى هه‌بووه (شیخ عبده‌ولله‌تيف، شیخ مه‌مه‌د و شیخ نه‌مه‌د)، هه‌چکام له‌وانیش کوریکیان به‌ ناوى عه‌لى نه‌بووه. به‌م پیه‌، ده‌بى سه‌رنجى زیاترى میژووى بنه‌ماله‌که‌ ده‌بی‌ت، تا نه‌گهر نایه‌تو‌للا تووشى هه‌له‌یه‌ک هه‌تبی‌ت، روون بیته‌وه. به‌ بو‌چوونى من، کاتى نووسه‌ر واته‌ عه‌لى ده‌لى: "عمى اعزى الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن..."، ناوى شیخ نه‌مه‌د و شیخ عبده‌ولله‌تيف کورانى شیخ هه‌سه‌نمان لى تیکه‌ل ده‌بی‌ت. به‌لام سه‌مه‌رای ئه‌مه‌ش، وا هه‌یه‌ به‌توانین بلین ئه‌م "شیخ عه‌لى"یه‌ کورى شیخ مه‌ممود بووه، به‌لام نایه‌تو‌للا به‌ هه‌له‌، شیخ نه‌مه‌دى به‌ مه‌مه‌د نووسیه‌وه و ناویشى له‌ کورمه‌که‌ى - واته‌ عه‌لى، نه‌به‌ردووه.

چ. سالى نووسینى نووسهره‌وى دووه‌م، ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ى کۆچیه‌ که‌ ده‌کاته‌ ۱۶۷۹ و ۱۶۸۰ى زاینى. پێویسته‌ ئه‌م سالانه‌ له‌گه‌ل ریکه‌وتى ژبانى بیسارانیدا به‌راورد بکری. به‌داخه‌وه ته‌ئریخى له‌دایکه‌بون و مه‌ردنى بیسارانى روون نییه‌. له‌م سالانه‌ى وا "ماموستا عه‌لانه‌ددین سه‌جادی" و نووسه‌رى کتیبى "پیرشالیار" و کیومرث نیکه‌ره‌فتار دیاره‌بیان بۆ کردووه و بابا مه‌ردوخ رو‌حانی له‌ به‌رگی یه‌که‌مى تاریخ مشاهیر کرد (ل ۱۶۷) دا هه‌یناوى، نه‌گهر سالى ۱۰۵۲ (یا ۱۰۵۳) به‌ سالى له‌دایکه‌بونى به‌گه‌رین، ئه‌م نووسهره‌وى دووه‌م (شیخ عه‌لى) ده‌بى شیعره‌کانى بیسارانى کاتى نووسیبیته‌وه که‌ بیسارانى ۳۷ یا ۳۸ سالان بووبی‌ت و نه‌گهر وایب‌ت، ده‌گه‌ینه‌ نه‌نجامى ئه‌م راستیه‌یه‌ که‌ بیسارانى هه‌مه‌و شیعرى ناو ئه‌م ده‌ستنوو سه‌ى له‌ ته‌مه‌نى پێش ۳۷ سالاندا گوتووه‌.

به‌لام من له‌مهر سالی له‌دايكيوونی بيسارانی، بۆچوونی ماموستا سەيد تاهیری هاشمی ده‌سه‌لمینم که له‌ تاریخ مشاهیر کرد (همان لاپه‌ره) دا نامازی پێ کراوه. به‌ بۆچوونی هاشمی، بيسارانی تا ده‌وروبه‌ری سالی ١٠٩٠ ژیاوه. ئهو ته‌مريخه‌ش، هه‌مان سالی نووسرانی شيعره‌کانی ته‌م ده‌ستنووسه‌دا!

ح. سه‌بارته‌ به‌ شۆینی نووسرانی ده‌ستنووسه‌که، قهره‌داغی و مودهرریس ده‌لێن "بلده‌ سقض بالگورانی سياهکو..."، هه‌مان شاری سه‌قزی ئێستایه‌ له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان. من نازانم ئایا ناوی سه‌قز له‌ سه‌رچاوه‌ی کونی دیکه‌شدا بیجمی "سقض" ی هه‌بوه‌ یان نا؟ هه‌روه‌ها نازانم کوردی گۆران، سه‌قزیان به‌ "سياهکو" ناوبردوه‌ یان نا؟ به‌لام تا ده‌رکوتنی پێچه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌که، بۆچوونه‌که وهره‌مگرم.

خ. شيعه‌ری بيسارانی له‌ ده‌ستنووسه‌ تايبه‌ته‌دا، گه‌لیک شێواو و ناته‌واوه. ناته‌واوییه‌کانی به‌ یارمه‌تی که‌شکۆلی شێخ عه‌بدولموئمین و نوسه‌خی /س/ و/ن/ ته‌واو ده‌کرێن، به‌لام ساغکردنه‌وه‌ی شێواوییه‌که‌ی ئه‌ركێکی زۆری پێویسته‌، ده‌نا وا هه‌یه‌ ته‌نیا فه‌ردیکی یه‌ك غه‌زل مابینه‌وه‌ و پاشماوه‌که‌ی فه‌وتابیت، یاخود دوو یا سێ غه‌زل کرابێتن به‌ یه‌ك و نه‌مه‌ش، کاری ئهو که‌سانه‌یه‌ وا خه‌ریکی ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی بيسارانین.

د. له‌ په‌یوه‌ندیه‌ی که‌شکۆلی شێخ عه‌بدولموئمین من هه‌رکام له‌ شيعه‌ره‌کانی ده‌ستنوسی به‌غدام بۆ ساغ بووبینه‌وه‌، له‌ په‌راویزی هه‌مان غه‌زله‌دا نامازم پێ کردوه‌ و ده‌ستنووسه‌که‌م به‌ نوسه‌خی (ع) ناوبردوه‌ که‌ نیشانه‌ی "عه‌لی"، واته‌ شێخ عه‌لی کوری شێخ مه‌حمودی مه‌ردۆخی بێت.

ر. غه‌زه‌لیکی کرمانجی (ژوورو) له‌گه‌ڵ ئهو شيعه‌ره‌ کوردییانه‌ که‌وتوه‌:

"هه‌ر که‌سێ ئێرۆ ده‌بینی چاوی خوونه‌باری ئه‌من،

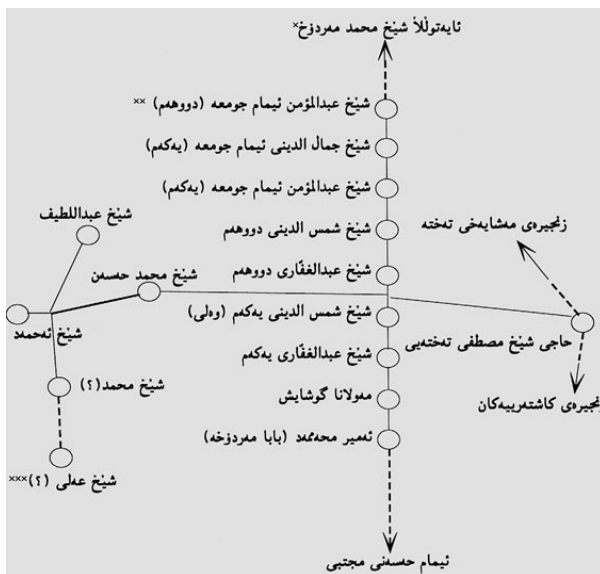
ئهو ده‌زانی نوکته‌ و ئهو قه‌وڵ و ئه‌سه‌راری ده‌من..." ل ٨٢.

شيعه‌ره‌که، ٨ فه‌رده‌ و من ئیحه‌مالی ئه‌وه‌ گه‌لیک لاواز ده‌بینم ه‌ی بيسارانی بێت، به‌لام ئه‌گه‌ر وا بێت، نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی زۆری بيسارانیه‌ به‌سه‌ر شێوه‌ زاره‌کانی زمانی کوردیدا.

س. له‌ په‌یوه‌ندیه‌ی په‌رسیاری "بيسارانی یا مه‌حزوونی" دا، ده‌ستنووسه‌که، ه‌یچ یارمه‌تییه‌که‌مان نادات. ئه‌وه‌ندێ من یزانم، ده‌ستنووسه‌که، ناوی ه‌یچ کامیانی به‌ سه‌ره‌وه‌ نییه‌ و ته‌نیا به‌ قه‌رینه‌ ده‌زانه‌ی شيعه‌ره‌کان ه‌ی بيسارانین.

شەجەرەنامەى مەردۇخىەكان

وەرگىراۋە لە كىتەبى تارىخ مەردۇخ، بەرگى ۲، ل. ۶

*نوسەرى 'تارىخ مەردۇخ'

**نوسەرموھى ئەم كەشكۆلە شىعەرە

***نوسەرموھى دووھەمى دەستنوسەكەى بەغدا بە وتەى خۇى، كۆرى شىخ مەحمود بوو. واهەىيە ئايەتوللا لە نووسىنى ناوى باوكىدا ھەلەى كرىبىت و لەجىاتى مەحمود، مەمەدى نووسىبىنىت (۴).

ش. شىخ عبدولمؤمن لەسەر لاپەرمەكانى كەشكۆلەكە، (جگە لە شىعەرە گۆرانىەكان)، ھەندى يادداشتى خۇى نووسىوھ و تىپىدا ژمارەك تەئرىخ و شوئىنى راگەيانووھ. پروفېسۆر مەكەنزى باسى ئەم يادداشتانەى لە وتارەكەى خۇيدا كرىووھ و من پىويسىيەك نابىنم دووپاتيان بكمەموھ، خوئىنەر دەتوانى ئەم باسە، لە پاشكۆى سىئەمدا بخوئىنەتەوھ.

ع. جگہ لہ یادداشتہ‌کانی شیخ، کہسانیکی دیکہ بہ شیوخمہتی جیاوازموہ، ہندی
شعیریان لہ پراویزی لاپہر مکاندا نووسیوہ. ئہو شعیرانہ، بریتین لہ:

- شعیری "ہمور نو نامان" پراویزی لاپہرہ ۱۱ب.

- شعیری "قافلہ سالار ما غرم سفر میکند" (سعدی شیرازی) پراویزی لاپہرہ
۲۰ب.

- لاپہرہ ۴۴ب تہنیا دوو فہرد شعیری گورانیی تیدایہ، ئینجا ۳ موری پنیوہ
دراوہ، کہ لہسہر یکہیان ناوی "احمد بن محمد رشید" و لہسہر ئہوی دیکہیان
وشہی "جمال" [؟] دیارہ. ہمروہا بہ خمتیکی درشت و جوان پینج فہرد شعیری
فارسی لی نووسراوہ:

ای آنکہ بہ ملک خویش باینده تویی... (۲فہرد)

بوی است... (۱فہرد)

مرد آنست... (۱فہرد)

درد... (۱فہرد)

- دوو فہرد شعیری عہرہبی: یا بانر... لاپہرہ ۴۸ب

- حیسابی حہوت رۆژی حہوتوو (شہممہ، یکشہممہ...) بہ گویرہی ئہبجہد،
کہ ئہویش دہستخمہتی شیخ نییہ. لاپہرہ ۴۹ب

- شعیری فارسی "کی بود یارب..." (۷فہرد)، لاپہرہ ۴۵ب

- موری "... الحق مبین الملک بن جمال الدین"، لاپہرہ ۲۴ب

غ. لہ لاپہرہ ۸نا دا، پینش دہست پیکردنی شیعہ کوردیہکانی کہشکولہکەش،
پینج فہرد شعیری کوردی و فہردیکی تورکی نووسراوہ:

شیعہ کوردیہکە، رووی لہ خواجہ حافظی شیرازیہ و ہندی تکاکاریی لہو
شاعیرہ فارسہ کردوہ، کہ بہینی نہریتی ئیرانیہکان، لہکاتی گرتہوہی فالی
حافظدا، دہگوترین:

"حافظ"! باجہتی شاخ نہباتت

به نوشیده‌ی جام، جور عهی مهمانت
 به همای گولگشت، سیر 'مصلی' ت
 آب 'روکن نباد'، سرچه‌شمه‌ی حیات
 یه، چندی و مختن قیلهم دوور کفتن
 سرتاپای بالام نالوده‌ی نهفته[ن]
 فانی و سفولحال باوره پریم
 موناسیب حال نور دیده‌ی [ویم]
 هر شو جاسمان قهرت پر نور بو
 دیده‌ی بهد جه 'شاخ نبات' ت دوور بو
 شیعرمکه، له نسخه‌ی (ع)دا، به ناوی بینسانی هاتوه .
 فصرده شیعره تورکیه‌که نشان دهادت شیخ عبدالموئمن زمانی تورکیشی
 زانیوه:
 بوگوین بیر دلروبا گویردوم، قویوب طهرزی کولاه نهگری
 زه‌هی سهرخوش که قویمیشدور کوله بهر طهرف ماه نهگری
ف. له دوو لایره پیش دست پیکرانی که شکولمه‌کشد (۷ب)، شیعریکی
 فارسی نو سراه که نازناوی "مومن" له دوافهریدا دمبیرئ و نشان دهادت
 شیعرمکه، هی شیخ عبدالموئمن، خویته‌ی و نازناویشی "مومن" بووه.
 نه‌وه‌ش شیعرمکه‌یه:

زلف تو، به دامن تو افتاده، ولی کژ
 ابروی تو بالای رخ افتاده، ولی کژ
 با گوشه‌ی چشمش نگهی کرد و سخن گفت
 افتاد سخن راست، ولی بود نگه، کژ

گفتا چو بمیری تو، من آیم به عبادت
من، راست شدم مرده و شد وعده‌ی او کژ
گیسوی تو گفتا که به بالام برابر
گفتش گنه راست چه گویی تو چنین کژ؟
"مومن" تو ازین مغبچگان راست بیرهیز
کس رسم زکفار ندید است به جز کژ

بیسارانی یا مه‌حزرونی؟

كەشكۆلى شىخ عەبدولمۇئىمىن ۳۸۱ پارچە شىعرى ژمارىيەك شاعىرى كوردى تېدا كۆكرامەتە. ئەم شاعىرانە، بە برواى من ۴۱ كەسەن. گىرەنگىزىيان - كە بەشى سەرەكى شىعرەكانىش ھى ئەم، مەرزوونىيە. پاشماوھى شاعىرەكان جگە لە خانای قوبادى و يەك دوو كەسى تر، بە گشتى ئەم كەسانەن كە شىعەرىك يا دوانيان لە پەيوەندىي شىعەرىكى مەرزوونىدا ھۆندووتەمە و شىخ عەبدولمۇئىمىن لەكاتى نووسىنەمەھى شىعەرىكانى مەرزوونىدا، ئەم شىعەرانەشى بە ناوى خۇيانەمە ھىناوتەمە و اتە، داوپەتە دەم شىعەرىكانى مەرزونى.

شىۋەى ئەم پەيوەندىيانەش، مەرزوونىيە، واتە ئەگەر مەرزوونى شىعەرىكى لە باسى "طاف" و ئاو ھەلدىرىكدا گوتىت و يەك يا چەند شاعىرى دىكە لە ھەمان زەمىنەدا شىعەرىيان ھۆندىتەمە، شىخ ھەمويانى پىكەمە ھىناون و بە عىبارەتى "در ردىف"، بە خوینەرى راگەياندووە كە، شىعەرى دوو ھەم لە ھەمان واتا و شىۋەى شىعەرىكەى مەرزوونىدا ھۆنراوتەمە، بە ھەمان شىۋە، سىنھەم و چوارەم.

ھەندى جار شىعەرىكان پەرسىار و ۋەلامەن، واتە مەرزوونى پەرسىارە شىعەرىكى خستوتە بەردەم شاعىرىك و ۋەلامەكەشى ھەر بە شىعەر وەرگرتووتەمە. وا ھەمە پەرسىار لەلايەن شاعىرىكى دىكەمە كرايىت و مەرزوونى ۋەلامى دابىتەمە. جاروبارىش، ئەم وتوویژ و پەرسىار و ۋەلامە لەنۆوان دوو شاعىردا، كراوە و مەرزوونى ھىچ سەرەكى ئەم باسە نىيە بەلام دىسانەكە، دەبىنەن يەكە لە شىعەرىكان — بە شىۋەىكى بابەتى پەيوەندىي بە شىعەرى مەرزوونىيەمە پەيدا دەكات.

بەم شىۋەى، مەرزونى رۆحىكى "شامىل" ھەتەن و پۆى كەشكۆلەكەدا گەراوە. بە گشتى دەتوانىن بلىن كەشكۆلى شىخ دىوانىكى بى كەم و كەسرى شىعەرى مەرزوونىيە.

لە پەيوەندىي مەرزوونى و شىعەرىكانىدا ھەندى مەسەلە دەبى روون بگرتەمە: كىيە؟ لە چ سەردەمىكدا ژباوە؟ شىعەرىكانى كامن؟

ژيان و بەسەرەاتى ئەم شاعىرە، لە بەشى تاييەت بە خۇيدا دەكەوتە بەر چاوى خوینەر، ئەمەى لىزەدا پىويست بە روونكرەنەمە بىت، ئەمەىە بزەنەن مەرزوونى كىيە و لە كەشكۆلى شىخ عەبدولمۇئىمىندا، لەكوئ و مستاوە؟

لە كەشكۆلەكەدا، ناوى شاعىرى پارچەى يەكەم (الم....؟) ناخوینزىتەمە و بەم شىۋەى، دانەرى ئەم شىعەرانەش كە بەدواى ئەودا ھاتوون و عىبارەتى 'ولە'يان لەسەر نووسراوە، بە ھاسانى دىارى ناكرىن.

به‌لام، وردبونه‌وی زیاتر، هیندیک به‌لگه‌مان به‌دسته‌وه ده‌دات که بتوانین شاعرمان به‌رینه‌وه سهر "م‌حزونی" شاعیر:

۱. به‌پیی شیوه خمتی نووسه‌روه، ناوی نات‌ه‌واوی "الم..." (لایره ۸ب) زور له وشه‌ی "الم‌حزونی" ده‌چی.

۲. له هیندیک شویندا، عیاره‌تی "وله م‌حزونی" کراوته جیگری "وله"....

۳. هملیه‌سته‌کانی م‌حزونی به‌گویره‌ی پیتی ئه‌لفوبی، واته پیتی به‌که‌می له‌تکه شیعری به‌که‌م (حرف ال‌با، حرف السین، حرم المیم و...) دابه‌ش کراون، له‌کاتیکدا ئه‌م شیوه‌یه، بۆ هیچ شاعیریکی دیکه ر‌م‌چاو نه‌کراوه.

۴. ئه‌گه‌ر هملیه‌ستی شاعیریکی تر (بۆ نمونه: استاد میکائیل، په‌شیو، ده‌ردین و...) هات‌بێته‌ نیوان شاعرمانی م‌حزونییه‌وه، له پارچه شیعری دواتر‌دا سهر‌له‌نوئ عیاره‌تی "م‌حزونی" (لایره ۳۴نا، ۲۸ب، ۳۳نا، ۳۲نا)، "وله م‌حزونی" (لایره ۲۶ب، ۲۱ب، ۱۱ب)، "وله" (له زوری به‌ی لایره‌کاندا)، "م‌حزونی در جواب" (لایره ۳۱ب) و "م‌حزونی در ردیف" (لایره ۳۲نا)، شیوازی کاره‌کیان بردوته‌وه سهر ر‌ی‌چکه‌ی خوی و درێژه به‌ شیعری م‌حزونی دراوه.

به‌م پێیه له سهر‌جهمی ۳۸۱ پارچه شیعری که‌شکۆله‌که‌ی، نزیکه‌ی ۳۰۰ پارچه‌ی هملیه‌ستی "م‌حزونی"ن، که‌وابوو، که‌شکۆلی شیخ دیوانیکی تیروته‌سه‌لی شیعری "م‌حزونی"یه.

ده‌توانین بلێین مه‌سه‌له‌ی سهر‌مکی له‌پیناوی ساغکردنه‌وه‌ی شاعرمان و دۆزینه‌وه‌ی سهر‌م‌تای ئه‌م گۆله‌ ئالۆزه‌دا، به‌سه‌تراوه به‌ ناسینی "م‌حزونی"یه‌وه. به‌ بێ پروونکردنه‌وه‌ی ژیان و به‌ سهر‌هات و به‌ر هه‌می شیعری ئه‌و زاته، که‌م یا زور هیچ ده‌ره‌تانیک بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ناو‌روکی که‌شکۆله‌که‌ پێک نایه‌ت.

له به‌که‌م هه‌نگاوی کاره‌که‌دا من، رووبه‌رووی ئه‌و راستیه‌ بوومه‌وه به‌شی "چراخیات"ی که‌شکۆله‌که‌، واته ئه‌و شاعرانه‌ی وا به "چراخ" و "چراخ" ده‌ست پاده‌که‌ن، هه‌مان ئه‌و شاعرانه‌ن که له دیوانی "بیسارانی"دا به‌ ناوی بیسارانیه‌وه هاتوون: له ۶۸ پارچه شیعری "چراخیات"ی دیوانی بیسارانی (چاپی ک. نیک ره‌فتار)، ۵۸ پارچه‌یان له که‌شکۆله‌که‌دا ده‌بینرین. دوو پارچه‌ش له که‌شکۆله‌که‌دا

همن، به لّام له سەرچاوێکی دیکەدا بەرچاو ناکەون، تۆ بَلّی چ رەمزو رازیک
له مەسەلەکەدا هەبێت؟^{٧٨}

له هەنگاوی دواتردا، ئەم وێچوویی و نزیکایەتییەم لەنێوان پاشماوەی شیعەرەکانی
کەشکۆل و دیوانی بێسارانیدا هەست پێکرد و گەشتە ئەو باوەڕی که یەکیک
لەم سێ کلێلانە دەبی قفلێ مەسەلەیی مەحزوونی و بێسارانی بکەنەوه:

١. شێخ عەبدولمۆئەین، شیعری بێسارانی بە ناوی مەحزوونییەوه نووسیی.
٢. شیعەرەکان هی مەحزوونی بن و ئەو سەرچاوانەیی و بە ناوی بێساراننێیەوه
نووسیویانن، هەڵەیان کردبێ.
٣. هیچ لایەنێک توشی هەلە نەهاتن و بێسارانی و مەحزوونی هەر یەک کەس
بن!

لەمەر بۆچوونی یەکمەم، دەستپاکی و وردەکاری شێخ عەبدولمۆئەین له
نووسینەوهی شیعری شاعیرانی دیکەدا (بۆ نمونە خانای قوبادی)، تا ڕادەیک
دانیای دەرکەم که هەڵەیکەیی و گەوره نابێ له قەلەمی ئەو ڕویدابنیت. بۆچوونی
دووەمیش پێستی بە هیچ دەستاوێژێک نەبەستبوو، کەوابوو تۆ بَلّی مەحزوونی
هەمان بێسارانی نەبی؟ بَلّی ئەم دوو ناو هە یەک کەس نەبی؟ مەسەلەکەم خستە
بەر ڕای شارەزایان و یارمەتیم له گەلیک پەڕێ و زانا خواست:

یەکمەجار نامەیکەم بە هۆی گوڤاری "سروە" وه ناردە خزمەت مامۆستا سەید
تاهیری هاشمی، بە لّام پێش ئەوهی نامەیکەم بگاتە جێ، هەوالی پێ له داخی فەوتی
مامۆستام بیست و پرسیارەیکەم بێ وه لّام مایەوه.

ماوەیک درەنگتر، کاک "محەممەد عەلی سولتانی"ی نووسەری کرمانشانی له
وه لّامی پرسیاری مندا نووسی، له مامۆستا سەید تاهیری بیستوه نازناوی
شیعیری بێسارانی مەحزوونی بووه، بە لّام هیچ بەلگەیکەشی بۆ سەلماندنی
مەسەلەکە بەدەستەوه نییه.^{٧٩}

بەگوێزەیی دۆستایەتی کاک محەممەد عەلی لەگەڵ مامۆستا سەید تاهیر و ئەو
راستییهی که سەرەتای بەرگی یەکمەمی "حەدیقه سولتانی" له لایەن مامۆستای

^{٧٨} دیوانی بێسارانی، بەرگی یەکمەم، کۆکردنەوه و لێکدانەوهی کیومرث نیک رەفتار،

نەمێنداریەتی گشتی روشنبیری و لاوان، بەغدا ١٩٨١، ل ١٤

^{٧٩} ریزدار محەممەد عەلی سولتانی، نامەیک بۆ نووسەر، سالی ١٩٩٣.

كۆچكردووه نووسراوه و كۆپپهك له دهستنووسی دیوانی بیسارانیه مامۆستا، لای كاك محمەد عهلییه، مهسلهكهم جیددی گرت و زیاتری وهشۆین كهۆتم.^{۸۰}

مامۆستا مهلا عهبدولكهريمی مودهر ریس یهكهم كهس بوو، كه دهباویه زممهتی پرسیارم بدایهته بهر و ههر وایشم كرد. كاك محمەدی مهلا كهريم له زمان جهنابی مامۆستاه بۆی نووسیم:

"له بارهی مهزرونی و بیسارانیهوه، من هیچ بهلگهیهك شك نابهم كه یهك كهس بن... بیرورای مهرجومی سهید تاهیریش لهوانه نییه پشت گۆی بخری، بهلام ئهبی بزانی هۆكار و دهستاویژی چی بووه". له كۆتاییشدا، رینموونی فهرموبوو كه یارمهتی له كوری مامۆستا سهید تاهیر بخوازم "بهلكوو لهناو ئهوراق و پاشماوهی باوكیا شتیكت بۆ بدۆزریتهوه".^{۸۱}

ئهو كارشم كرد، بهلام تانیستا هیچ وهلامیكم ودهست نهكهوتوه.

له درێژهی كارهكهدا، پهسندیکی دیکهم له خوالخۆشبوو "دوكتۆر عابیدی سیراجهیدینی" وهرگرت. دوكتۆر عابید له یادداشتییدا بۆی نووسیم كه بیستویه بیسارانیه و مهزرونی ههر یهك كهسن. زۆریش وا ههیه ئهمهیه له مامۆستا سهید تاهیر بیستی، بهلام تهواو دلنیا نییه. كاك عابید خۆشی لهگهڵ ئهم بۆچوونهدا بوو و یهكبوونی بیسارانیه و مهزرونی دهسلمانده.^{۸۲}

جاریکی تر، سهراهنۆی به سهراچاوهکانی بهر دهستما چوومهوه.

"مهلا مستهفا، له بهر خۆشهویستی زیدهكهیه، نازناوی "بیسارانیه"ی بۆ خۆی ههلبژاردوه".^{۸۳}

^{۸۰} محمەد عهلی سولتانی، "حقیقه سلطانی"، ج ۱، با مقدمه و خط استاد سید محمد طاهر هاشمی، تهران؟ ۱۳۶۴ [۱۹۸۵].

^{۸۱} مامۆستا محمەدی مهلا كهريم، نامهیهك بۆ نووسهر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۲} دوكتۆر عابید سراج الدینی، یاداشتیک بۆ نووسهر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۳} بابا مردوخ روحانی- شیوا، "تاریخ مشاهیر کرد"، ج ۱، انتشارات سروش، تهران ص ۱۶۷

"ناوی بیسارانیه... نازناویشی بیسارانیه، به لّام به پېچمونه‌ی زوږبه‌ی شاعیران، که ناوی خوږیان له هملېسته‌کانیاندا دینن، بیسارانی نهم عورفه‌ی کمتر بهرچاو گرتووه."^{۸۴}

بوچوونی به‌کم همی "بابا مېردوخ روحانی" (تاریخ مشاهیر کرد) و دووهم همی "کیومرث نیک رفتار" ه (پېشه‌کی دیوانی بیسارانی) و هېردوولا، به راشکاوی دملّین: سرچاوه‌ی زانباریه‌کانیان سید تاهیری هاشمی بووه، واته لایه‌نگرانی هېردو بوچوون، چ نهوانه‌ی "بیسارانی" به نازناوی مه‌لا مسته‌فا ده‌زانن و چ نهوانه‌ی دملّین "م‌حزوونی" تمخ‌لوسی شیعی‌یی بیسارانی بووه، که‌لک‌یان له زانباری ماموستای ناوبراو وەرگرتووه و نه‌وش مه‌س‌له‌که‌ی هیندیک ئالوزتر ده‌کرد.

لېرما بوو، کاک نه‌ومر قادر محم‌مد، و تاریکی ماموستا "عوسمان هورامی" ی بو ناردم، و تارمه‌که له گوڤاری "کاروان" (ناداری ۱۹۸۳) دا بلاو بووه‌ت‌ه‌وه و تپیدا ماموستا باسی ژبانی بیسارانی ده‌کا و دهنووسن "خوی و ماموستا مه‌لا عه‌دولک‌ریمی مود‌رریس و کاک محم‌مدی مه‌لا که‌ریم دیوانی بیسارانیه‌یان ناماده‌ی چاپ کردووه"، به لّام هېچ ئیشاره‌یه‌ک به نازناوی بیسارانی ناکات.

نه‌گ‌رچی و تارمه‌که‌ی ماموستا عوسمان، وه‌لامی نه‌و پرسپاره تاییه‌ته‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، به لّام شیعی‌رکی بیسارانی که بووبووه ناوئاخنی و تارمه‌که، د‌ه‌راو‌یکی پروون ده‌کردووه:

نال‌ه‌ی د‌ه‌رده‌دار، بی ئاخ نم‌بو

عاشقان بی یار، مه‌دار نم‌بو...

"م‌حزوونی" ی عاشق، بی یار نم‌بو

عاشقان بی یار، مه‌دار نم‌بو^{۸۵}

^{۸۴} دیوانی بیسارانی، نوسخه‌ی ده‌ست‌نوسی لای ماموستا سید تاهیری هاشمی به‌خمتی کاک محم‌مد علمی سولتانی، ریک‌وتی کوپی هملگرتن ۱۳۵۵ ی همتاوی [= ۱۹۷۶ ز].

^{۸۵} عوسمان هورامی، "بیسارانی بلیم‌ت"، گوڤاری کاروان، ژماره ۶ هملیر، ناداری ۱۹۸۳، ل ۸ تا ۱۱

نهم غم‌له له‌باری دارشتن و شپواز، هېروه‌ها زمان و چنژی شیعی‌یه‌وه له هملېسته‌کانی بیسارانی جیاواز دهنوینیت و من به دووری نازانم شاعیر نهم غم‌له‌ی له س‌ه‌رده‌م‌کی جیاواز (وه‌ک س‌ه‌رده‌می لایوتی) یان له شویننکی جو‌غرافیا‌یی جیاواز (وه‌ک نه‌رده‌لان، موکریان، بابان)

غزلهکه، ههشت فهرده و نازناوی مهزرونی له فهردی پهنجهما هاتوه، دیوانی دهستتوسی بیسارانی ئهم غزلهی بی هیچ جیاوازییهک تومار کردوه. ژمارهی فهردهکان لیرهشدا ههشته (پارچه شیعری ژماره ۲۲۴ له دیوانی بیسارانی که کاک محمهد عهلی سولتانی له رووی نوسخهی ماموستا سهید تاهیری نووسیوهتهوه).

شیعرهکه له کهشکۆلی شیخ عبدولموئینیشدا جیاوازییهکی لهگهڵ ئهو دوو دهقه نییه.

پێویسته شوینی وشهی "مهزرونی" له پهیوهندی پاشماوهی وشهکانی فهرده شیعرهکهدا روون بکریتهوه. ئهم وشهیه، پێک هاتوه له ئاوێلناوی بهرکار + دهنگی /ی/. ئهم /ی/یه، یانی نهمهیه به دوو هۆی ئاشکرا ناتوانی یانی نیزافه بێت:

۱. ئهگهر یای نیزافه بێت، زۆر وا ههیه ئاوێلناوی "مهزروون" بکهوێته دواى وشهی عاشق و دهوری سیفهت بگیری: عاشقی مهزروون.

۲. له شیوه زمانى گۆرانیدا، یای نیزافه جینگای خۆی دهما به فاولێکی کورت که ئهم فاولێ له ئهلقوبی کوردی و فارسیدا نیشانهیهکی بۆ دانهمراوه و ناچار نانوسریت: وههار خهمین، هههه، جام زوخواو، و مگ گول و... کهههه، دهههه "مهزروون عاشق" بوایه، نهک "مهزرونی عاشقی".

بهم شیوهیه وشهی "مهزرونی" دهبی نازناوی شاعیر بێ، ئهوش بۆ باسهکهی ئیمه، خاوهنی گرنگییهکی تایبهته و ئهو راستیه دهخاته روو که مهلا مستهفای بیسارانی خۆی به "مهزرونی" دهناسینی، ئهوش بۆچوونی ماموستا سهید تاهیری هاشمی پهسند دهکات و دهبیته شاکلیل بۆ کردنهوهی ئهو قفلهی کهشکۆلهکه، که بریتی بێ له ناوی "مهزرونی و شیعری بیسارانی". جا، له ههلمهڕجیکدا که:

و له ژیر شوێندانانی زاراوه کوردیهکانی باکوورتدا گوتهیت. ئهگهر ئهم بۆچوونه، که پشتی به ههندێک خهسلهتی شیعرهکانی بیسارانی بهستوه، راست بێت، ئهوا دهتوانین بلێین بیسارانی له سههرتاکی کاری شاعیریدا نازناوی "مهزرونی" بوه، بهلام دواى نیشتهجێ بوون له بیساران، بههۆی ههندێک هۆگهلی بۆ نهمه نهزانراو، نازناوهکی وهلا ناوه. لهگهڵ ئهوهشدا کهسانیک، بۆ نمونه شیخ عبدولموئینی مهردۆخی، ههشتا سال دواى مردنیشی ههه به ناوی مهزرونییهوه ناسیویه.

١. ناوې "مەرزوونې" به سەر شیعري "بېسارانی" یوه دېبېزیت،

ب. له دوو سەرچاوه یې لایمن دېبېسین که خوالیخو شېوو سید تاهیری هاشمی،
"مەرزوونې" به تهخه لوسی بېسارانی دانوه،

پ. بېسارانی خوی له شیعري "نالهی دمردهدار" دا نازناوی "مەرزوونې" به کار
دینې، نیمه نهمدم دمتوانین به متمانیهکی سنوورداروه بلنن: نازناوی شاعیریی
مهلا مستهفا بېسارانی، "مەرزوونې" بووه، به لام نهمدهی تا نېستا زانراوه، له
جاریک زیادتر، نهم نازناوه له شیعرمکانیدا ږمځگی نهداوه توه و به گشتی لهم
بارمیهوه نهریتی شاعیرانی پېش خوی شکاندووه که ناو یا خود نازناوی خویان
له شیعرمکانیادا دینن.

هر نهمش بوته هوې نهمه نیمه مهلا مستهفا به ناوې زیدمهکیوه بناسین نهک
به نازناوی شاعیریهوه، به لام وا دمردهکوی له سدهی هغه ههم و سمردهمی
ژبانی شیخ عېدولمومینی مېر دؤخیدا به نازناومکیوه ناسراوه و شیخ له
لاپهره ی که شکو لهکیدا، هر به ناوې "مەرزوونې" یوه ناوې بردووه.

دږهنگتر، ږیزدار "نهمدهی شمری" له ږیگه ی نامیهکی راسته خووه بو من و
پاشان له ږیگای یادداشتیکهوه بو گوځاری "گزینگ" (چاپی سوید. ژماره ۷
به هاری ۱۹۹۵)، رای خوی له مېر پسندی بوچونهکانی من و به یهک ناسینی
که سایه تی بېسارانی و مەرزوونې دږبری. ناشکرایه، تهئیدی کاک نهمده. که
پشتی به بوچوونې ماموستا سید تاهیری هاشمی و خوالیخوش بوو ایت الله
مېر دؤخ به ستووه، بو من جیبی خوشحالییهوه به ههنگاویکې تازه ی له بواری روون
کردنهوه ی که سایه تی و شوینهواری نهمدیی "بېسارانی" و به تایبته له پېوهندی
ساغکردنهوه ی که شکو لهکیدا دېبېنم. به لام هاوکات له گهل نامیهکی کاک نهمده،
له ږیگه ی به ږیز "کاک محمد همه باقی" یوه نامیهکم له کاک "حهکیم مهلا
سالج" پی گهشت که تایا دژ به بوچونهکانی من و ستاوه. به گوږه ی نووسینی
کاک حهکیم، تمنا هاوبه شیبیک له نئوان بېسارانی و مەرزوونیدا به دی بکری،
ناوې "مستهفا" یه، دنا نهم دوو کهسه، به تهاوای له یهک جیاوازن و کاریان
به سمر په کترهوه نهداوه.

کاک حهکیم، که به گوږه ی نووسینی خوی له نامهکدا، له لایه کهوه "... چهند
نوسخه ی موعتبه مری دیوانی بېسارانی ساغ کردووه توه" و له لایه کی دیکهوه
"چهند شیعري مهلا ی مستهفا ی دؤلوی (مەرزوونې) ی گردوگو کردووه و
هوئیکی باشی بو ساغکردنهو میان داوه"، نېستا به لئیر اوییهوه دنووسی "نازناوی

شيعری مهلا مستهفای بیساران "صاحب" بووه و ئهم زاته، له مهلا مستهفای دۆلوی که نازناوی "مهزونی"یه، به تهواوی جیاوازه.

گهرچی کاک حکیم له نامهکهیدا، نهچووته وردهکاری باسهکهوه و بۆچوونهکەشی دژ به ناوهرۆکی کهشکۆلی شیخ عەبدولمومین و بیرورای ماموستا سەید تاهیر دەهۆستی که پیشتر له زمان "کاک محمد علی سلطانی" و خوالێخۆشبوو "دوکتور عابیدی سیراجەددینی"یەه بیستان، ئیستاش له لایەن کاک ئەحمەدی شەریفییەوه دەبیستین، بەلام لهگەڵ ئەمەشدا، بۆچوونێکی سەرنج ڕاکێشه و من زۆر به جیدی چاوی لی دهکەم. ئهم رایە، پێویستە بدرێته بەر سەرنجی ورد و "مستند"ەکانی هەڵسەنگێنرێن. هیوادارم سەرمرای هەلومەرجی ئالۆزی ناوخرۆی کوردستان، بتوانم پێوهندی به کاک حکیمەوه بگرم و داوی لی بکەم و تارێکی سەربەخۆ لەسەر مەسەلهکه بنووسێ و به خوێنەری کوردی ڕاگەیێنێ. بۆچوون و بەتایبەت "مستند"ەکانی کاک حکیم دەتوانن چارەنووسی کهشکۆلهکه ڕوون بکەنوه و خالی کوتایی لەسەر پرسیاری "بیسارانی یا مهزونی؟" دابنێن. ههروهها داوا له شارەزایانی شیعری ههوارمی دهکەم هەر رایەکیان به نیسبەت بۆچوونهکانی کاک حکیم و منهوه هیه، خوێنەرانی کورد، بێیهش نهکەن و ئیجازه نەدەن چارەنووسی کهسایهتییهکی مهزنی میژووی ئەدهبمان له بوومهانی پرسیاردا بمیێتتهوه.

من لێرهدا بناغەی کارهکهم لەسەر یهکیبونی کهسایهتی مهزوونی و بیسارانی داناره و به کردوه، ئهو دوو ناوم به یهک کەس زانیوه. هەر چهشنه ناماژیهکم بۆ مهزوونی، راستهوخۆ دهگهرێتتهوه بۆ بیسارانی و تا کاتێک که خێلافی بۆچوونهکهم دهر نهکەوئ، ئهم کاره به باشترین شیوهی چارەسەرکردنی مەسەلهی مهزونی- بیسارانی دهزانم.

دواي چارەسەرکردنی ئهو مەسەلهیهش، گیروگرفتی ساغکردنهوی کهشکۆلهکه، کوتایی ناییت. موشکێلهی دواتر، پێوهندیدانیهوی ئهو پارچه شیعراهن که نیشانهی 'وله'یان لەسەر دانراوه و دهبن بزائری ئهو عیبارته عهههیه دهگهرێتتهوه بۆ کێ؟

من دانیام ههموو ئهو شیعراهنی تا لاپههه ٣٧ نا هاتوون و به گوێرهی پیتی ئهلف و بی دیاری کراون، هی مهزوونی (بیسارانی)ن. له ههمان لاپههه پرسیار و وهلامیک ههیه لهتیوان مهزوونی و یوسف یاسکهدا:

پرسیاری مهزونی:

"یوسف دارائی

جه خەزینەى خەم، تەمام دارائی!..."

وە لآمى یوسف یاسکە:

"مەولام پێر جەدەرد

نەوازش مەیو پێر جەداخ و دەرد..."

بە شوێن ئەودا شیعەریک بە نیشانەى 'ولە' دیارى کراوە و ڕووى شیعەرمکە، لە بابا شیخی بێسارانە، وە لآمى بابا شیخیش بۆ "یوسف" لەویدا هاڤووە:

ولە:

"جه بێساران مآل!

یا پێر بابا شیخ جه بێساران مآل!..." (پەراویزی ٣٧)

[یوسف] ف کەم نییەن بیللا جه بارگەم [هیمە] ت کەم نییەن ... (٣٨)

لێرەدا، 'ولە' بێ هیچ گومانێک دەگەرێتەو بۆ یوسف واتە پارچە شیعەری یەكەم هەى یوسف یاسکەییە و دوو هەم هەى بابا شیخی بێساران کە هەر بە ناوی ئەویشەو لە بەرگی دوو هەمى (کەشکۆلى کەلەپوورى ئەدەبى کوردى) (١، ١٥٩) دا چاپ کراوە.

بە ڕوای من، دەکرێ شیعەرمکانى دواى ئەو لاپەرەییە بە هەى یوسف یاسکە بزانین. تا ئەو شوێنەى و لا لاپەرەى دواتردا، چاومان بە شیعەری مەلا تاهیری هەمۆرامى دەکەوێت. لە لاپەرەى دواتردا، شاعیری پارچە شیعەری یەكەم ڕوون نییە و شیعەرمکانى دیکەش بە 'ولە' دیارى کراون و بەم شیوەیە نازانرێ هەى کێن. لاپەرەى دواتر، شیعەری مەلا حافىز فەرهاد، دەردین، ڕەزا بەگ و محەممەد ئەمین بەگى هەمۆرامى تێدا نووسراوە بەم شیوەیە، لاپەرەمکانى دیکەش، تا ئەو شوێنەى بە شیعەری خانای قوبادى کۆتاییان دێت درێژە پەیدا دەکەن.

بە ڕوای من، ئەو شیعەرانە هێچکامیان هەى مەحزۆنى "بێسارانى" نین و دەبێ نیشانەى 'ولە' بگەرێتەو بۆ یوسف یاسکە یا بۆ شاعیری شیعەری پێشووتریان. ئەوەى کە گومانمان لەو بارەییەو قایمتر دەکات ئەوێە جگە لە چەند استثناء،

هېچكام له شيعرمكنای ئهم بهشه، له ديوانی بيسارانى (دستنوس يا چاپى) دا، بهرچاو ناكهون.

دوا سهرنج

چهند هورتوويك پيش نهوى كتيبهكه بچيته ژير چاپ، به هوى نامهكهوه بؤ ماموستا محمدهدى مهلا عهبدولكهريم، تكام له خزمهت جهنابى باوكى كرد، نهگسر بتوانى و مېلى هېي، بابهتتيك لهسهر مهسملهى مهزروونى و بيسارانى (بهگشتى همر بابهتتيكى پمپهونديدار به شيعرى گورانى و ناوړوكى كهشكولهكهوه) بنووسيت، تا به شاناز بيهوه لهسهرمنای ئهم كتيبهدا، چاپى بكهم.

كاكهحهمه، له نامهى ۱۹۹۶/۱۰/۵ ى خويدا، ئهم وهلامهى بؤ نووسيمهوه: "... مهسملهكم عمرزى باوكم كرد، سوپاسى باوړ و متمانتهى كرد و وتى به هوى كزى له رادهبدرى چاو و بيتواناييمهوه، هېچيكى وام بؤ نانوسرى. همر و تى جاريكيان فقهى رشيدى هممهوند دهنوسيكى هينايه لام، ناوى شاعيرانى كوردى تياوو، بيسارانى و مهزوونى و مك دوو كهسى سهربهخو هينابوو، بالمناسبه، مهلا عومهرى رهنجوريش كه شاعيريكى كورده و ۲۱۵ سالى بهر له نهرو، له دوا سالهكانى ژيانيا بووه، ديوانيكى لهچاپدراوى هيه، ناوى ۵۵ شاعيرى كوردى تيا نووسيووه، يهكيكيان بيسارانيبه، بهلام ناوى مهزوونى نههيناوه..."

و مك دهبينن ماموستا له ريگهى ئو دوو نمونهمهوه- به شيوهميكى ناراستهوخو، دژ به مهسملهى يهكبوونى مهزوونى و بيسارانى و ستاوه. به هوى ئو راستيهوه كه ماموستا مهلا عهبدولكهريم، گهورهترين پسپورى شيعرى گورانى سهردهمى نيمهيه و بؤچونهكانى دهبي به جيددييهتى تهواوه و مر وهر بگيرين، من به راگواستتى ئهم پرسيار و وهلامه، ئركى خوځ به جئ هيناو بيروړاى ماموستام لهسهر مهسملهكه، به خونهر راگهياند. تهمنى ماموستامان دريژ بيت.

ننير راستهقينه چيه؟ دهبي چاوړوانى دهسكهوتهكانى داهاتوو بين.

شاعيران، ژيان و بهرهميان

ناوى شاعيرهكان

په پټۍ ريزى دهر كهوتن له كه شكوتله كهدا

(۱) مه جزوونى (بېسارانى)

(۲) ئوستاد ميكائيل

(۳) مهولانا زهينه لعابدين

(۴) شيخ محمدى تهختى

(۵) محمد قولى سوليمان

(۶) ميرزا ئيبراھيم

(۷) مهولانا قاسم

(۸) پەشتو

(۹) دهردين

(۱۰) يوسف ياسكه

(۱۱) شيخ لوفوللا

(۱۲) مهلا تاهير نورامى

(۱۳) ئهلياس بهگ

- (۱۴) مه‌لا فمز لول‌لا
- (۱۵) حاجی علی محمد به‌گی تیل‌کو
- (۱۶) مه‌ولانا فمز بروخ پالنگانی
- (۱۷) مه‌لا حافظ فمزهاد
- (۱۸) شیخ جمال‌الدین مەردوخ‌ی (ابویم)
- (۱۹) رمزا به‌گ
- (۲۰) محمد نهمین به‌گ نهورامی
- (۲۱) ناغه کور
- (۲۲) شیخ یعقوب جان
- (۲۳) ئومیس به‌گ
- (۲۴) یاسکه
- (۲۵) یوسف یاسکه
- (۲۶) مه‌لا یوسف، برای مه‌لا حمیبی گلان
- (۲۷) شیخ عبدولمومین مەردوخ‌ی (راقم)
- (۲۸) لا اعلم
- (۲۹) ناظر بستی
- (۳۰) شیخ حمسه‌نی دهره‌ردی
- (۳۱) عه‌بدی
- (۳۲) عومەر نه‌ججاری
- (۳۳) شاکه
- (۳۴) لا اعلم

۳۵) شیخ مستهفا تهختی

۳۶) سؤفی عهلی کینوانی

۳۷) لالو خسرو

۳۸) مهولانا یوسف رؤیسه

۳۹) شیخ شهمسه‌ددین دهره‌هردی

۴۰) خانای قوبادی

ناوی شاعیره‌گان

به گویره ی پیتی نهلف و بی

- (۱) ئاغه کور
- (۲) نهحمده ی تهختی (شیخ)
- (۳) ئیبراهیم (میرزا)
- (۴) نهلیاس بهگ
- (۵) ئوهیس بهگ
- (۶) بنسارانی: بروانه مهحزوونی
- (۷) پهنشو
- (۸) جهمالهددین مهردوخی (شیخ) - ابویم
- (۹) حافظ فیهاد (مهلا)
- (۱۰) حهسهنی دهره ههردی (شیخ)
- (۱۱) خانای قوبادی
- (۱۲) خسرهو (لالو)
- (۱۳) دهردین
- (۱۴) رهزا بهگ
- (۱۵) زهینهلعابدین (مولانا)
- (۱۶) شاکه
- (۱۷) شهمسهددین دهره ههردی (شیخ)
- (۱۸) تاهیری ههورامی (مهلا)
- (۱۹) عهبدی
- (۲۰) عومهر نهججاری

- (۲۱) عەبدولمۆئەممىن مەردۆخى (شىيخ) - راقم
- (۲۲) عەلى كۆنەنى (سۆفى)
- (۲۳) عەلى مەممەد بەگى تىلەكۆ (حاجى)
- (۲۴) فەرزوخ پالنگانى (مەولانا)
- (۲۵) فەزلوللا (مەلا)
- (۲۶) قاسم پاينگەلانى (مەولانا)
- (۲۷) لوتقوللا (شىيخ)
- (۲۸) لا اعلم
- (۲۹) لا اعلم
- (۳۰) مەرزوونى (زۆربەى لاپەرمكانى كەشكۆلمەكە)
- (۳۱) مەممەد نەمىن بەگى ھەورامى
- (۳۲) مەممەد قولى سولەيمان
- (۳۳) مستەفا تەختى (شىيخ)
- (۳۴) مىكائىل (استاد)
- (۳۵) ناظر بىستى
- (۳۶) ياسكە
- (۳۷) يۆسەف ياسكە
- (۳۸) يۆسەف (مەولانا) براى مەلا ھەبىبى گلان
- (۳۹) يۆسەف رۆيسە (مەولانا)
- (۴۰) يەعقوب جان (شىيخ)

شاعيران،
ژيان و بهرهميان

"مەيجەر سۆن" و "مىنۆرسكى" ناويان نەھىناو، عەلانەددىن سەجەدىش بە ھۆى مىنۆرسكىيەو لە باسى ئىم شاعىرەدا بىدەنگە، بەلام مامۇستا صدېق بۆرمكەبى ناوى "ئاقەى كورى مەلك قاسمى كەلھور" دىنى و سالانى ۱۲۱۰- ۱۱۴۳ = ۱۷۹۵ / ۶ - ۱۷۳۰ / ۱ ز بۆ ژيانى دەست نیشان دەكات .

"مەكەزى" بە "ئاغای كور"ى خويندوو مەو، بەلام بە بۆچونى من دەبى لە شىوہى "ئاغە كور"دا ساغ بكريتەو. لە ھىچ سەرچاوەيەكى دىكەدا شوبى ئىم ناوہم بۆ ھەنەگىرا .

ئاقە، يەك پارچە شىعرى ئىم زاتە لە كەشكۆلەكەدا ھاتوہ:

دەلىلى بەدەو

و مېمن، سا بيا، دەلىلى بەدەو

چون بېقەراران شەو نەكەردا خەو

صوب عەرضەم بەردا، شيا وەلاى ئىم (پەرەى ۴۰ ئەلف)

شىعرەكە، شەش فەردە و غەرامىيە.

بە بروای من، دوور نېيە ئاغە كۆر ھەر ئىم "ئاقە" يە بېت كە بۆرمكەبى گوتوويە و سالانى ژيانىشى لەگەل مىژووى كەشكۆلەكەدا، يەك دەگریتەو.

ھەر وەھا د. كەمال فوئاد، لە لیستەى دەستنوسە كوردیيەكانى بەرلیندا (ژمارە ۶)، كە كۆمەلەى شىعرى ۱۶ شاعىرى ھەورامى و كرمانجىيە، ناوى "ئاغا پاومى" دىنى. MS or. Oct. ۱۰۸۶ (Marburg Berlin No. SB) و نموونەى دوو شىعرى دەدا بەدەستەو، بەلام زانیاریەكى دىكەى لەسەر نەنوسىوہ تا بزائرى ئایا كىيە و كەى ژیاوہ و ئایا ھەمان ئىم كەسەيە وا لە كەشكۆلەكەدا ناوى ھاتوہ یان نا؟ كاك ئەسەدى سىراجەددىنى پىي گوتم كاتى لە ھەورامان بوو، شىعرى ئاغە كۆر، بۆ نموونە شىعرى "قەلاى ھەورامان"ى بېستوہ.

۲. شىخ نەحمەدى تەختى (تەختەبى)

"کوری شیخ مستهفای تهختیی و له هه‌موو زانستیکدا بلیمه‌ت بووه". (محمد مه‌ردوخ، ۲، ۲۳، ژماره ۱۲ و ۱۳)

"له ده‌وروبه‌ری سالانی ۱۶۴۰ و ۱۷۲۰دا، ژیاوه". (سجادی، میژووی نه‌ده‌ب، ۲۳۱).

"له سالی ۱۰۶۱ی کۆچیدا، وفاتی کردووه = ۵۰- ۱۶۵۱ز". (محمد مه‌ردوخ، هه‌مان).

"خه‌لکی هه‌مو‌رامان، ده‌وروبه‌ری سالی ۱۶۴۰". (میجر سۆن، بروانه پاشکۆی به‌که‌می ئه‌م کتێبه‌).

سۆن، دوو پارچه‌ شیعری به‌ ناوی ئه‌وه‌وه، و مرگه‌راوه‌ته‌ سه‌ر ئینگلیزی به‌لام به‌که‌میان: "هه‌ر ئو ئاما، خه‌م پۆش نه‌مین" لایه‌ره ۱۱ ب به‌ راشکاو ناوی مه‌حزونی به‌ سه‌روه‌یه: (وله محزونی درپایزیات) و سۆن سه‌رنجی نه‌داوه‌تی:

دووه‌مه‌شیه‌یان نیشه‌انه‌ی (وله‌ی) له‌سه‌ر دانراوه‌ و ده‌گه‌ریته‌وه‌ پۆ هه‌مان شوینی لایه‌ره F. ۱۱ b "نارۆ خه‌زانی زه‌رد بام و ینا" لایه‌ره ۱۲ ب

سۆن له‌ پارچه‌ شیعری به‌که‌م سی فه‌رد و له‌ دووه‌مه‌یان دوو فه‌ردی ته‌رجه‌مه‌ کردووه، سه‌باره‌ت به‌ سالی ۱۶۴۰یش، نه‌یگوتوه‌ ریکه‌موتی له‌دایکبوونیته‌ی یا مه‌ردن. به‌لام به‌وه‌دا که‌ مینۆرسکی گه‌لیک جار قسه‌ی سۆن دووپات ده‌کاته‌وه‌ و لیه‌رشدایه‌ گوتوویته‌ "تا سالی ۱۶۴۰ ژیاوه"، ده‌بی ئه‌و تاریخه‌ به‌ سالی مه‌ردنی شیخ بزانه‌ن، که‌ ئه‌وه‌ش دژ به‌ پۆجونی سه‌جادی ده‌هسته‌یت و سالی ۱۶۴۰ به‌ سالی له‌دایکبوونی دادنه‌یت. "توما بوا"ش هه‌مان سالی ۱۶۴۰ی بۆ هینه‌اوه‌ته‌وه‌، بی هه‌چ روونکردنه‌وه‌یه‌ک.

بۆرکه‌یه‌ی ئه‌و ئالۆزییه‌ زیاتر ده‌کات، کاتی ده‌نووسی "له ۱۰۲۶ له‌ ناوایی ته‌خته‌ له‌دایک بووه‌ و له ۱۱۳۴ له‌ ته‌مه‌نی ۱۰۸ سالی‌دا، مه‌ردووه‌". ئه‌و سالانه‌، به‌رانه‌به‌رن له‌گه‌ڵ ۱۷- ۱۶۱۶ و ۲۲- ۱۷۲۱دا.

بۆرکه‌یه‌ی روونی ناکاته‌وه‌ ئه‌و زانیارییه‌ی له‌کویه‌ ده‌ست که‌وتوه‌، ته‌نیا ده‌نووسی "به‌په‌ی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌وتونه‌ته‌ به‌ر ده‌ستمان"، ئه‌وه‌ش له‌کاتیکدا به‌ که‌، نووسینه‌کانی بابا مه‌ردوخ روحانی به‌بی ئالۆگۆر دووپات ده‌کاته‌وه‌.

نهم شيعرانه، به ناوی "شيخ ئهممهدی تهختی" يهوه له كهشكۆلهكهدا هاتوون:

۱- تەرزىو خەزان ديم جەفەسل ھامەن

بەمگر مەسوچيا بەتەترتر جەمەن (لایەرە ۱۱ ب)

ئەو شیعەرە، لە دیوانی بیسارانى (نوسخەى دەستووس، ژمارە ۱۸۷) دا ھەمىە بەلام كەشكۆلى عبدولمۆمىن بەروشنى، ناوی شیخ ئهممهدی تهختی لەسەر نووسىووە و لە تاریخ مشاهیر کرد (ب ۲، ل ۲۲۱) یشدا ھەر بە ناوی "شیخ احمد علامه تختوی" يهوه هاتوووە. بە گۆیرەى شیعەریكى فارسىی شیخ ئهممهد، كە لە ھەمان سەرچاوەدا باسى لێوہە کراوہ، نازناوی شیعەرییەكەى " ئهممهد " بووہ.

۲- دیدەم لواوہ، دیدەى من دیا

دیدەم، دیدەش كەرد جەدیدەم جیا (لایەرە ۴۵ ب)

شیخ عبدولمۆمىن لەسەرەتای شیعەرەكەدا نووسىوہ: "شیعەرى شیخ ئهممهدی تهختیە و بۆ مردنى كۆرى خۆى كە بە ناوی باوكیەوہ كراوہ [جەمالەددین؟]، گوتووہیتى."

۳- خوسرو نەزانام

یەك مەحبوبی دیم، وەسفش نەزانام (لایەرە ۴۹ ب)

لە سەرەتای شیعەرەكەدا نووسراوہ: "شیخ ئهممهدی مومى دەرئوال" واتە شیخ ئهممهدی ناوبراو پەرسىار دەكات. ئەو شیخ ئهممەدەش كە پێشتر لە ھەمان لایەرەدا ناوی براوہ، دەبى شیخ ئهممهدی تهختی بیت. بەلام مینۆرسكى بە كەسیكى سەر بەخۆى داناوہ و بە "شیخ ئهممهدی موویى (؟)" خويندۆتەوہ. عەلانەددین سەجادی نیشانەى پەرسىارەكەى لەسەر لا بردووہ و ناوی لە "باخچەى شاعیران" دا ھىناوہ. "بۆرمەى" ش بە ھەمان شێوہ لە سەجادی وەرگرتووہ و لە میژومەكى خۆیدا "موویى" ی نووسىوہ (بەشى "گۆلزارى ھۆنەرانى كورد").

مەكەنزى ھەلەى مینۆرسكى راست كردووتەوہ و لە پەرواىزى لایەرە ۹۴ ى وتارەكەیدا، ئەم "موویى" يە بە "جندۆكە" واتە شتیكى خەيالى داناوہ كە بە ھۆى تێنەگەشتوویى لە واتای كردارەكە (واتە "مومى" عەربى) يەوہ بۆ مینۆرسكى ھاتبوہ پێشى. من لەگەڵ بۆچوونەكەى مەكەنزىدا بەلام ناوی ئەو

شیخ ئەحمەدەش کە (اسم مفعول) ی فیعلەکە- واتە "مومی" بگەڕیتەوه بۆ ئەو، لە کەشکۆڵەکەدا بە باشی ناخوینریتەوه و ھەر بۆیەش، نیشانەیەکی پرسیار لە بەرانبەریدا دادەنێم.

بە گۆڕەوی قسەی شیخ محەمەد مەردۆخ (ھەمان)، دوو شیخ ئەحمەد لە بنەمאלەی شیخانێ مەردۆخیدا ھەبوون: یەکەمیان شیخ ئەحمەدی عەللامیە (ژمارە ١٣ ی لیستەی مەردۆخ) و دووھەمیان شیخ ئەحمەدی دووھەمە (ژمارە ١٤). مەردۆخ لە نووسینی سالی لەدایکبوون و مردنی ئەو دوو زاتەدا، تووشی ھەلە ھاتوو و بۆ ھەردوکیان، سالانی ١١٠٦ و ١١٨١ ی نووسیوە کە تەنیا یەکەمیان واتە ئەحمەدی عەللامە دەگەڕیتەوه. ناوبراو، کوری شیخ مستەفای تەختیی بوو (ئەویش خۆی لە نیوان سالانی ٩٥١ و ١٠٤٧ دا ژیاوە). بابا مەردۆخ روحانی، ھەمان تاریخی بۆ شیخ ئەحمەدی عەللامە ھیناوئەتەوه گوتوووەتی "مادە تاریخ" بۆ مەردنەکە، عیبارەتی "غەمین دل" ە کە دەکاتە ١١٣٤ بەلام ئەویش تووشی ھەمان ھەلە ھاتوو و لە عەینی کاتدا، ئەو سالانە ی بۆ شیخ ئەحمەدی دووھەم (کۆڕمزی ئەحمەدی یەکەم) یش ھیناوئەتەوه (تاریخ مشاہیر کرد، ب ١، ل ٢٢١ و ٢٤٤). بە روایەت، دەبی سەرچاوەی بەردەستی ئەو، واتە "تاریخچە مشایخ مردوخ"، ئەو ھەلەیی کردبێت و ھەمان سەرچاوە، لەلایەن شیخ محەمەد مەردۆخیشەوه کەلکی لی وەرگیرا.بیت.

كەشكۆلكە ژياوۋە ۋە ئەگەر بزانىن زۆرىيە ئۇ شاعىرانەى شىخ عبدولمومىن شىعرەكانى نووسىۋەتتە، لەسەردەمى خۇيدا ژياوۋن، گومانمان بۇ ئۇ زاتە، لاوازتر دەيت.

سى پارچە شىعرى "مىرزا ئىبراھىم" لە كەشكۆلكەدا ھاتون:

۱- زولخام تەتار

دوۋ دېدەش وېنەى ۋەلەدى تەتار، لاپەرە ۲۶ ب

۲- سېى سەنگ شناس !

ھەى پىر خەرف! لال بە سەنگ شناس!، لاپەرە ۳۰ ب

۴- شەمال! جەرى دا،

خەلتانى خاك، جەى سەرمىدا . لاپەرە ۴۰ ئا

لەى سى پارچە شىعرە، يەكەمىان لە دىۋانى دەستۋوسى بېسارانىدا بە ژمارەى ۱۵۲ دەيتىرى. دوۋ ھەمىان، روۋى پىرسىارى لە "مەرزوۋنى" (بېسارانى) يە ۋ بە پىرىكى خەرفاۋى ناۋ دەبات كە "لەل" لە بەردى سېى جيا ناكاتە. پارچە شىعرى پېش ئۇ شىعرەش، ھى مەرزوۋنىيە ۋ بەم فەردانە دەست پى دەكات:

خالدەران! خالەن

خالى پىم ياۋا، نەمز چ خالەن

سەرم داخ كەردەن، يەكام خەيالەن؟

سېى سەنگى دىم، واتم يە، لالەن، لاپەرە ۳۰ ب

دەى مىرزا ئىبراھىم، شىعرەكەى خۇى لە ۋەلامى ھەلەستى مەرزوۋنى (بېسارانى) دا ھۆندىتە، يا لەژىر تەئسىرى شىعرى ئۇيدا گوتىت. شىعرى مەرزوۋنى لە سەردەمىكدا گوتراۋە كە پىر ۋ بەسالدچوۋ بوۋە ۋ زۆر ۋا ھەيە "مىرزا ئىبراھىم" ىش ھاۋتەمەنى ئۇ بوۋىت، دنا گەنجىك لە كۆمەلگەى ئۇسەردەمانەدا ئىجازەى بە خۇى نەداۋە پىرىكى بەتەمەن بە شىۋە سوك بكات ۋ بە خەرفاۋى دابىت.

شيعر مکهى محزونى له ديوانى چاپکراوى بيسارانى (ب ۱، ل ۱۵۴) و
همروه ها ژماره ۱۰۲ ى دستنويسى ديوانى بيسارانيدا، دهينرى و گومانىک
ناهيلىتهوه که هى بيسارانى بيت.

۴. نهلىاس بهگ

ميتورسكى، مکهنزى، سهجادی و بۆرمکهيى، ناويان هيناوه، بهلام هيچ
زانيار يبهکيان له سهر ژيانى نهداوه به دهستهوه.

دوو یارچه شیعر به ناوی ئه‌لیاس به‌گه‌وه له که‌شکو له‌که‌دا هاتووه:

به شوق دیده‌ی ویت، سا که‌ی مہو؟ کہی؟ لایمرہ ۳۳ ب

سهوگند به زولفان، جهمین جامت لایره ۴۰ ب

يارچهي يهڪم و ههروها شيعريڪي "مهلا فضل الله":

ساقی! نالہی نہی

نالهم زگار دمن، وینهی نالهی نهی لایره ۳۳ ب

هەر دوکیان، له رمذیفی شیعریکی دیکه دا گوتراون که بهم شیومیه دست پی دمکات و سهر مرای ئهوی هیچی له سهر نهنووسراوه، به لام چۆن له دریزهی شیعر مکانی مه عز و نندابه، دمی هی ئه بیت:

ساقی! مہی داریم

نارمزووی نوشای جام مهی داریم (لایه ۳۲ ب)

دشمنایانی با سه نژاد دو پارچه شیعرش همر به هی بیسارانی زانراون و له دیوانی نژودا تومار کراون (ژماره ۱۶۰ و ۱۵۹ ی نوسخه ی/س).

ئىستامبولدىكى مەسلىھەتچىلەر دېتە گۆرى:

به ناشكرا، نهو سى شيعره لهسهر يهك بابته گوتراون. يهكميان "ساقى! مهى داريم" هى مهزوونى (بييسارانى)يه و دوانهكمى ديكه لهلايين ئهلياس بهگ و مهلا فلهزوللآوه، به چاوليكمرى يا له رهديفى شيعرى نهودا گوتراون. بهم پييه، نوسخه ههلگرانى ديوانى بييسارنى به ههلهدا چوون كه ههسسيكى نهو شيعرانهميان به هى يهك كهمس (بييسارانى) زانپوه. هه يهكى مهنتقيش ههيه

دهتوانی پښتگيریې ئه بۆچوونه بکات: کهشکۆلی شیخ عبدالموئمن، له بنهرهتدا دیوانی بیسارانی (محرزونی) یه و له موناسهپهتی جیوازدا شیعری کهسانیکي دیکهشی هیناوتوه که له باری فورم یا ناوهرؤکوه، له شیعری ئه دمهچن یا وهلامی شیعریکی ئهون یا بیسارانی وهلامی ئهوانی داوتهوه.

کهوابوو، بۆچوونیکي لاوازه نهگس ئیمه جهخت لهسر ئهوه بکهین و بلینن ئهو شیعراڼه، هی بیسارانین. بهم کاره، نرخي بیسارانیمان نهبردووته سر، بهلکوو شیعری تهزویرمان بۆ تاشیوه، لهکاتیکدا بیسارانی و رادهی هونهرهکهی پیوښتیان بهم تهزویرانه نییه. ئهو کاره لهگهل شیعری شاعیرانی ناسراوی گهلانی دیکهش کراوه. بۆ نمونه لهو ۶۰۰ چوارینهیهی والیره ولهوی به ناوی عومری خهیماموه چاپ کراون و وهرگهراونتهوه سر ۷۰ زمانی جیواز، پسپوران تنیا ۶۰یان به دلنیاپیهوه به هی ئهو دمرانن!

ئهو مهسلهپه، له زور شوینی دیکهی کهشکۆلهکهدا دمیڼری و به بروای من نوسخهپهکی کون و برواپیکراوی وک نم کهشکۆله دمرهتانیکي باشمان بۆ دمخولقینی تا بتوانین دیوانیکي پاکرده و بی خهوشی بیسارانی پیک بینین و له ههله و پهلمی نوسخه ههلهگرانی تازهتر، بیپالئوین.

۵. ئوهیس بهگ

مینورسکی ناوی له لیستهکهی خویدا هیناوه، عهلاڼهددین سهجادی دووپاتی کردووتهوه و بۆرمکهیش له سهجادی وهرگرتوه. بهلام هچکامیان زانیاریهکیان لهسر ژبانی نهداوه بهدهستهوه.

يەك پارچە شيعرى ئۇ شاعىرە، لە كەشكۆلەكەدا ھاتتوۋە:

چراخم بە عەرش !

بەھ كەلامانە نازل بى جە عەرش لاپەرە ۴۰ ب

شيعرەكە، لەسەر شىۋەى "چراخيات" ى بيسارانى گوتراۋە و ۶ فەردە.

بييسارانى

بۆ بيسارانى، بروانە "مەھزوونى" (ژمارە ۲۹)

۶. پەشتىۋ

جگە لە سەجادی و مەكەنزى، ئۇۋانى تر باسيان لىۋە نەكردوۋە.

تەنیا يەك پارچە شیعەر بە ناوی پەشتو موه له كەشكۆلكەدا هاتووه:

مەولام! پیم هالی

دوورجەتو مەولام! پیم یوان هالی لاپەرە ۲۸ نا

له دیوانی دەستتووسی بیسارانیدا شیعەرەکه به ناوی "مەولانا دەر دین" موه هاتووه: "مەولانا دەر دین در سئوال".

دیاره، دەر دین شاعیریکی دیکه بووه و له ژماره ۱۲ ی ئەم یادداشتەدا، باسی لیوه دەکری، بەلام به پپی تۆمار کرانی کەشکۆل، پرسیار مکه له لایەن "پەشتو" ی شاعیر موه دامەزراوه. بی هیچ گومانیک ئەو بۆچوونه، راسته، چون له کۆتایی شیعەرەکهدا، وهلامی مەحزونی هاتووه، که به راشکاوی باسی "پەشتو" دەکات: مەحزونی در جواب:

پەشتو! جه پیکای ناوک ئەندازان

جه جای تۆنه من دەروم ئازان (حاشیە ی لاپەرە ۲۹ نا)

له دیوانی دەستتووسی بیسارانیدا پرسیار و وهلامەکه، هەردوکیان لەژیر ژمارە ی ۲۱۰ دا تۆمار کران. به حیسابی ئەو وتووێژە شیعەرییە پەشتو لەگەڵ مەحزونی (بیسارانی) کردوویەتی، دەبی پەشتویش له سەدهی حەفده هەم یا هەژده هەمدا ژیا بیت.

۷. شیخ جمالەددینی یەکەمی مەردۆخی

شیخ جمالەددین باوکی شیخ عبدولمومنین- کۆکەر موهی کەشکۆلەکیه. آیت الله مەردۆخ (مێژوو، ۲، ۲۰) و مامۆستا مەلا عبدولکەریمی مودەرریس

(بنه‌ماله‌ی زانیاران، ۱۲۴) له‌سهر ئه‌و خاله، هاو‌دهنگن كه ئيمامي جومعه بووه و له زانستى زمانى خويدا شويينيكي به‌رزى بووه. "مدرس" به ئيمام جومعه‌ي شارى حه‌سهن ئاواى ده‌زاني و بابا مه‌ردوخى رو‌حاني (تاريخ مشاهير، ۱، ۲۳۶) به ئيمامي جومعه‌ي شارى سنه. ئيمه ده‌زاني كه شارى سنه له سالي ۱۰۴۶ = ۱۶۳۶/۷ز دا ئاو‌دهان كراو‌مه‌وه و كراوه به شار (تحفه ناصري، ۴۲۳). قه‌لاى حه‌سهن ئاوا دوو سال دواتر، ويران كراوه (تحفه ناصري، ۴۴۴). بهم پييه، دوور نيهه شيخ جه‌ماله‌دهدين له هه‌ردوو شاره‌كه‌دا، ئيمامه‌تيي جومعه‌ي كردبیت. گه‌رچي شيخ محممه‌دي مه‌ردوخ له مي‌ژمه‌كه‌ي خويدا، باسي هيچكام له‌و خالانه‌ي نه‌كردوه (ب ۱، ل ۲۰)، به‌لام ده‌نووسي سالي ۱۱۰۸ له‌دايك بووه و له ۱۱۶۹دا مردوه (۶/ ۱۷۵۵ - ۱۶۹۶/۷ز) كه نه‌گه‌ر ساله‌كان به راست و مرېگرين ئه‌و حيساباته هه‌نديك ټيكنه‌چن.

يه‌ك پارچه شيعري ئه‌م زاته، له كه‌شكو‌لي شيخ عه‌بدولموئميندا هاتووه و ټييدا شاعير به شيوه‌ي خواره‌وه ناسينراوه:

"جناب جلالت مآب خطابت آداب ابويم دام ظلّه:"

طاف ديو زما

بولعه‌جېب طافين طاف ديو زما، لاپه‌ره ۳۴ ب

ئه‌م شيعره، له ديواني ده‌ستنووسي بيسارانيدا (ژماره ۱۸۹) به ناوي بيسارانيمه‌وه تو‌مار كراوه. ليرمه‌دا، به برواي من، نوسه‌هه‌نگري ديواني بيساراني هه‌لمه‌يان كردوه. بو‌چي؟

له هه‌مان لاپه‌ره‌ي كه‌شكو‌له‌كه‌دا، پارچه شيعريكي مه‌زووني (بيساراني) هه‌يه، كه بهم شيوه‌يه ده‌ست پي ده‌كات:

وله، حرف الطاء:

طاف ديوانه!

طاف شهيداي عشق، ويل ديوانه، لاپه‌ره ۳۴ ب

ئه‌و غه‌زله، له ده‌ستنووسي ديواني بيساراني (ژماره ۱۸۸) شدا ده‌بينريت. به شوين غه‌زله‌كه‌دا، سي پارچه شيعري مولانا فه‌رروخ پلنگاني و مه‌زووني

(قیل ملا حافظ فەرهاد) و شیخ جهمالهددین مەردۆخی ھاتون که به ھەمان شیوە، باسی "طافی دیوانە"یان کردووە:

۱- مەولانا فەرۆخ پلنگانی در ردیف:

مەولام! بێ قەرار

سپی طافی دیم، بێحەد بێقەرار

۲- محزونی و قیل الملا حافظ فەرهاد:

مەولام! دەر دێشەن

طاف دیو زەنا عەجەب دەر دێشەن.

۳- ئەو شیعەری شیخ جهمالهددین که لەسەر ھەوە باسمان لیوێ کرد.

ئاشکراوە، ئەو شاعیرانە، واتە فرخ پلنگانی، حافظ فەرهاد و شیخ جهمالهددین، شیعەری خۆیان لەژێر تەسئیر، یا ھەلەمی مەحزونی (بیسارانی)دا ھۆندووتمووە و ئەوێ که شیعەرەکان ھەر چواریان بە ناوی بیسارانی و لە دیوانی ئەودا ھاتبێت، ھەلە نەبێت ھێچێ تر نییە (دەستنووسی دیوانی بیسارانی، بە تەرتیب، ژمارە ۱۸۸ (مەحزونی)، ۲۱۲ (فرخ پلنگانی)، ۲۱۳ (محزونی قیل ملا حافظ فەرهاد) و ۱۸۹ (شیخ جهمالهددین).

دیوانی بیسارانی، پێویستی بە چاویلکردنیکێ جێددی ھەیە. ئەوێ ئیستا بە ناوی دیوانی بیسارانێو دەناسری، لە راستیدا کەشکۆلە شیعەری کەسانیکی زۆرە و دەبی لێک ھەلاوێردین!

لەمەر "طاف"یش روونکردنەوێکم ھەیە: بە بروای من، ھەموو ئەو چەند شاعیرە، خەلکی یەک ناو چەبوون. ناو ھەلەدیری دیوزەناو (بەگوێرە ی قسە ی کاک ئەسەدی سراج الدینی)، کەوتۆتە شوینیەک کە تەنیا یەکدوو سەعاتەری لە بیسارانێو دوورە. کەواو بوو بیسارانی و ئەوانی دیکەش، لە مەسەلە ی باسی "طاف"کردندا، نیازیان "طافی دیوزەناو" بوو.

مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی لە وتارەکی گۆڤاری گزینگدا دەنووسیت: "دەر بە ی شیخ جهمالهددین لە دەستخەتی ژمارە ۱۲۴۶۷ ی دار صدام للمخطوطاتدا پارچە یەک شیعەر دۆزیوتمووە کە لەسەری نووسراوە "محەمەد جهمالهددین

فرمايد". پارچه شيعر مکه شيونه يو زهلاميك، بهلام نازانري شيومن يوکراومکه
کنييه. پارچه شيعر مکه ۱۱ بهيته و ئهمه سهرهتاي شيعر مکه:

"مهر خهبر جه مهرگ ميرزام نهداشتی؟

نيمسال چون سالان وهرين پنداشتی

پهردهی شهرم جه رووی گالان هور داشتی"

یا شیخ کبار، ره‌نمای ره‌هبر، لایره ۴۹ ئا

بۆ ریزگرتن له "شیخ مسته‌فای ته‌ختی" هۆنراوته‌وه:

"مولانا حافظ فرهاد، درفوت و مدح معظم الیه"

له‌مه‌ر عبارته‌ی "وقیل الملا حافظ فرهاد" که له‌سه‌ر پارچه‌ی شیعری "مولام! دهر‌دشه‌ن" نووسراوه و له‌سه‌رموه‌ی ناماژم پی کرد، ده‌بی بلیم شیعره‌کانی مه‌حزونی به‌گوێزهی پیتی ئه‌لف و بی نووسراوته‌وه و ئه‌و شوینه، واته‌ لایره ۳۴ ی چه‌پ، جیگه‌ی پیتی /گ/یه. له‌کاتیکدا، ئه‌م شیعره‌ی له‌پیتی /م/ ده‌ست پی ده‌کات و به‌م پیه‌ی، نابی هی مه‌حزونی (بیسارانی) بیت- ئه‌وه‌ش سه‌رمای ئه‌و راستیه‌یه‌ که شیعره‌که، له‌ دیوانی ده‌ست‌ووسی بیسارانیدا (ژماره ۲۱۳) ده‌بینریت!

له‌ مه‌ر ژبانی مه‌لا حافظ فرهاد هیچ زانیارییه‌کم ده‌ست نه‌که‌وت. به‌لام سه‌ره هه‌وایه‌ک به‌یارمه‌تی که‌شکۆله‌که‌ ده‌دۆزیه‌وه: پارچه‌ی شیعری چوارم بۆ مردنی شیخ مسته‌فای ته‌خته‌یی گوتراوه. شیخ مسته‌فای له‌ سالی ۱۰۴۷ ک = ۱۶۳۷/۸ ز، دا کۆچی دواایی کردوه. به‌م پیه‌ی، مه‌لا حافظ فرهاد، ده‌بی سالی ۱۶۳۷/۸ له‌ ژبانه‌ی بووبیت.

مینۆرسکی: "دەرره هەردی"؛ تحفه ناصری: "هروی" [ئاوایی] و سهجادی و
بۆرمکەیی به "دەرره هەردی" یان نووسیوه.

یهك پارچه شیعی ٧ فەردی شیخ حەسەن لە کەشکۆلە کەدایە:

مەر، جان فدات بۆ

مەر جان شیرین، مەر، جان فدات بۆ، لایەرە ٤٥ ب

شیعەرە کە، گەلیک رازاوە و جوانە و دارمائی "سەنعەتی وێژەیی وەلک جیناس و
مراعات النظیرە.

لەمەر ژبان و بەسەر هاتی شیخ حەسەن، بەداخەوێ زانیارییەکم دەست نەکەوت.

بەختەمەرانە، لەمەر ژيانى خانە- بە نىسبەت شاعىرانى دىكەى ناو كەشكۆلى شىخ "عەبدولمۆمىن" مو، زانىارىيەكى زياترمان ھەيە. لەگەل ئومەشدا، گەلەك لايمەنى ژيانى ئەو شاعىرە مەزنە، لە بوومەلەيلى گوماندا ماوتەموە و ناتوانىن بە راشكاوى لەسەر زۆر خالى وەك سالى ژيان، سالى ھۆندەمەوى شىعەرەكان و... برىارىكى تەواو بەدين. تەنەت ئەو بى برىارىيە، داوينى شاكارە مەزنەكەى واتە "خوسەرە و شىرىن" یش دەگریتەو، كە دەگوترى بەشىكى شىعەرى ئەو نىيە و ھى شاعىرىكى دىكەى گۆرانىيە.

مامۆستا سەيد تاهىر ھاشمى دەنووسى: "ناوى خانايە و "خانەبەگ" یشى پى دەلەين. لە تۆرمەى قوباد بەگى حاكەمى 'دەرنى' و 'دەرمەنگ' و لە بنەمالەي پاشايانى باجەلان بوو. " (مامۆستا سەيد تاهىر، پروانە محەممەد عەلى سەلطانى، سەرەتاي كەتەبى ۳ ھەفت بەند).

كاك محەممەد عەلى سولتەنى، خانە بە "كرماشانى" ناو دەبات، كە جياوازىيەكى ئەوتوى لەگەل بۆچوونى "ھاشمى" دا نىيە، چون ئەو ناوچەيەى باسى لىوہ دەكات، سەر بە شارى كرماشانە (حەقىقە سولتەنى، ۱، ۲۱۷).

لەلايەكى ترمە، ھاشمى لە درىزەى ھەر ئەو وتارەدا، خانە بە دانىشتوى شارى سەنە دەزانى، ئەويش بە ھوى دۆزرانەوى ژمارمەك دەستنووسى شىعەرەكانىوہ لە سەنە. بۆچوونىكى ئەوتو، لاوازە و ئاشكرايە سەنەى ئەرەلان و ديومەخانى ئەرەلانەكان مەكوى شاعىرانىكى زۆر بوو و دۆزرانەوى دەستنووس، نابىتە ھوى نىشتەجىبوونى شاعىرىش لە شارەكەدا، خۆ ئەگەر واش بىت، دوور نىيە خانە بۆ ماومەك لەوى ژيابىت.

خوالىخوشبوو بابا مەردوخ رۆحانى (۱، ۲۴۱) بە "خانە پاشاي قوبادى" ناو دەبات و دەلى لە ھۆزى كوردى گۆرانە.

كاك صدەيق بۆرمەكەي بە پشت بەستن بە "بەيازىكى كۆن، وا كەوتوتەو دەستمان" و "بەپەي ئەو بەلگەنەى كە لە لامانە"، دەلى: "لە بنەمالەيەكى خوينەوار و مەلای ھۆزى قوبادى بوو و... لاى مەلاكەنى ھەورامان خويندوويەتى پاشان سەرىكى داوہ لە سەنە". (مىژووى وىژەى كوردى، ۱، ۴۳۴).

لەمەر سالانى ژيانى خانە، كاك صدەيق رێكەوتى ۱۰۸۳-۱۱۶۸ى ھىناوتەوہ (= ۱۶۶۹/۷۰ - ۱۷۵۴/۵ز). ئەو تارىخانە لە لاى ھەندى نووسەرى دىكەى كورد، بەم شىوہە راگەيىنراون:

۱۷۵۹ - ۱۷۰۰، علاءالدین سجادی، میژووی ئه‌دهب، باخچه‌ی شاعیران، ل ۵۳۶.

۱۷۷۸ - ۱۷۰۴/۵ (۱۱۹۲ - ۱۱۱۶)، محمد علی سلطانی (حدیقه، ۱، ۲۱۷)

۱۷۵۹ - ۱۷۰۰ دانای همورامی (پیر شالیاری زمردهشتی).

له‌مهر دیاریکردنی سالی ژیان و دانانی "خوسرو و شیرین" ی خانای پیویسته
ناماژه به دوو شیعر یا "ماده تهریخ" بکریت:

تاریخ هجرت ختم المرسلین

موطیع دیوان شهرخ شهرع دین

رووی دوو شه‌مه بی، ذیحه‌ججه الحرام

همزار و په‌نجا، یه‌ک سه‌د سی تمام

که ده‌کاته سالی ۱۱۵۳ و ئه‌م تاریخه، له سه‌ره‌تای (خوسرو و شیرین) که‌شیدا
هاتوو (نهورنگ، ۲۱). له لایه‌کی دیکه‌وه، شیعی

غهمین و قاف و نون، جه‌م که‌ر و محیساب

لیت مه‌بۆ مه‌علوم چون قورص ناقتاب

که به حیسابی ئه‌بجه‌ده‌کاته ۱۱۵۰. ههمان ئه‌و سآله بۆ سالی نووسرانی
"خوسرو و شیرین" ی مه‌لا و مله‌دخانی گوران گیراوته پیش چاو (تاریخ
مشاهیر، ۱، ۲۲۹). نزیکایه‌تی ئه‌و دوو تهریخه، گه‌رای ئه‌و گومانه له میشکدا
ده‌گوروینی که تیکه‌لاویه‌ک له‌مهر ژیانی خانای مه‌لا و مله‌خان یه‌ک هاتیبیت.

محمد علی سلطانی دملی: خانای جگه له خوسرو و شیرین و دیوانی
غهمینات، چیرۆکی یوسف و زولایخا و ئه‌سکه‌نده‌ر نامه‌شی هوندووته‌وه
(مناجاتهای جاویدان، ۷۸) و ئه‌سللی همرسی چیرۆکه‌که، فارسی و هی نیزامی
گه‌نجمیین. هه‌روه‌ها سولتانی دملی: "ئه‌گه‌ر شیعیکی خانای بکه‌ویته ناو سه‌د فه‌رد
شیعی شاعیرانی دیکه‌وه، له به‌ر ریکوپیکی و قورس و قایمی، له‌وان
ده‌ناسریته‌وه". (حدیقه، ۱، ۱۹).

خانای هه‌روه‌ها به هوی موناچاته‌که‌نیه‌وه ده‌ناسری. ناسراوترین موناچاته‌که‌ی،
ئه‌و "حه‌رتبه‌ند" هیه وای به‌م فه‌رده ده‌ست پی ده‌کات:

قەدىم مۆتلەق !

يا قايم به زات، قەدىم مۆتلەق!

" ھەوتبەند "ى خاننا، لاسايى كردنەو يا تەرجەمەى "ھفت بند "ى عبدالرحمان جامى، شاعىرى سەدەى نۆھەمى ئىرانە (۸۹۸- ۸۱۷ك = ۱۴۹۲/۳ - ۴/ ۱۴۱۳ز) و دواى خاننا، شاعىرانى دىكەى كورد، ھەوتبەندىان به چاولىكەرىى ئەو نووسىو: سىد وجىە الدىن ھاشمى، سىد طاھىر ھاشمى (سلطانى، مناجاتھەى جاويدان).

لەو پەموەندىبەدا، پىويستە بگوترى بابا مەردۇخ رۇحانى دووبەند لە ھەوتبەندەكەى به ناوى "مىرزا شەفەى پاومىى "يەو ھىناو و ئاشكرايە دەبى ھەلەمەك لەكاردا بىت (تارىخ مشاھىر ، ۱، ۳۴۲).

كەشكۆلى شىخ عبدولمۆنمىن، سەرجەمى ھەوتبەندەكەى تۆمار كردووە كە ھەندى جىاوازىى لەگەل دەقى چاپكراوى حەدقە سولتانى و "مناجاتھەى جاويدان"دا ھەمەو پىويستە بە وردى بەراورد بكرى. من ئەو جىاوازىيانەم دەست نىشان كردووە و ھىوادارم لە مەجالىكدا بلاوى بكەمەو. دەقى كەشكۆل، سەرجەم ۹۷ فەردە، لل ۵۳-ئا- ۵۴ب، لە كاتىكدا چاپەكانى حەدقە و مناجاتھەى جاويدان، ۱۰۲ فەردن. مینۆرسكى دەقى ئەم "صلوات نامە "يەى وەك نموونەيەكى شىعەرى "تۆرتۆكسىى شىعە " ناو بردووە (بروانە پاشكۆى دووھەمى ئەم كتیبە).

كەشكۆلى شىخ عبدولمۆنمىن، جگە لە "ھەوتبەند"، ئەم شىعەرانەى خاناشى تۆمار كردووە:

- سىد سالار

يا رسول الله، سىد سالار، لاپەرە ۵۱ ب

- دل بىن سەرشار

دل بىن جەجام مەعصىت سەرشار ، لاپەرە ۵۲ب

-عزيز الغفار!

يا عظيم العفو، عزيز الغفار!، لاپەرە ۵۲ ب

لهی سی پارچه شیعره، یه کم و دووهمیان له 'کهشکۆلی کلهپووری ئهدهبی کوردی'ی مامۆستا محمهد علی قهره داغی (ج ۲) دا، هاتوون. قهره داغی له گوڤاری "بهیان" (ژماره ۲۸ و ۱۰۹) و هاوکاریی (۴۱۲، ۴۵۲ و ۱۰۷۷) دا چهند وتاری لهسهر خانا نووسیوه.

یه کم چاپی شیعرهکانی خانا (قهره دا و شیرین) له لایهن مامۆستا حوزنی موکریانیهوه له سالی ۱۹۴۵ هاتوته ئهنجام. ناوبراو، سهرهتا له گوڤاری "دهنگی گیتی تازه" و ئینجا به شیوهیهکی سهر بهخۆ دهقی چیرۆکهکی بڵاو کردووتهوه. ئینجا مورادی ئهوارهنگ (۱۹۶۹) و کاکهحمهه می مهلای کهریم (۱۹۷۵) و صدیق بۆرمکهیی صهفی زاده (۱۹۹۰) سهرجهمی 'خوسره و شیرین'یان چاپ کردووه، بهلام من چاوم بهوی دواایان نهکهوتووه.

کاک محمهد علی سلطانی له نامهیهکدا، نووسیویه و دملی خانا چهند مناجاتی دیکه می ههیه :

- توئتی من تشاء

با مالک الملک توئتی من تشاء

- گونههکاره، ویم

گرانتهر جهسهنگ، گونههکاره، ویم

- دل جه غم خهسته

یا رسول الله! دل جه غم خهسته

د. کهمال فوئاد، له لیستهی دهستنوسه کوردیهکانی بهرلیندا، ژماره ۶، ههوالی دهستنوسیکی جهوتبهندی خانامان دههاتی. ههروهها مامۆستا محمهد علی قهره داغی له 'کهشکۆلی کلهپووری ئهدهبی کوردی' (بههرگی پینجهم، ل ۱۰۵ تا ۱۰۹) دهقی میعراجنامهی خانای هیناوه.

۱۱. لالۆ خوسرهو

سهجادی: خهسرهو

به‌داخهوه، نه‌متوانی شوینی ژیاڤی نه‌و شاعیره به باشی هه‌لبگرم نه‌مونده نه‌بی له
"تاریخ مشاهیر کرد" ی بابا مه‌ردۆخ رۆحانی دا چاوم به ناوی "خوسرهو
سنندجی" کهوت: "خوسرهو به‌گی مونه‌شی باشی، کوری سمایل به‌گ و له

تۆرمەمى خواجه شاومىسە. لە شىئەردا نازناوى "خوسرو"نى بوو و يەككە لە نزيكەنى واليانى ئەرەلەن و "سەركاتىب"نى خوسروخانى گەرە بوو. " [خوسروخان لەنيوان سالانى ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴دا حاكىمى ئەرەلەن بوو] - ئو سالانە، لە راستىدا سالى نووسرانى كەشكۆلەكەشتن.

رۇحانى لە دريژەى باسەكەدا، دەلى "خوسرو بەگ" ئەدىبىكى زانا و ھۆنەرىكى خۇش مرخ و نوكتەزان و خاومنى گەلەك سىفەتى باش و ئەخلاقي رىكوبىك بوو. بۇ ماومەك كوردستانى سەنى بەجى ھىشتوو و چووتە خاكى عوسمانى، بەلام لە ئاخىرى كاردا گەر اوتمەو سە. خوسرو بەگ، باوكى عەبدوللا بەگى راجى- نووسەر و شاعىر بوو و بە قسەى مەستوو (مىژوو ئەرەلەن)، لە سالى ۱۱۴۲=۱۷۲۹/۳۰ لە شەرىكدا كۆزراو. " (بابا مەردوخ رۇحانى، ۱، ۲۲۵).

ئەم خوسرو بەگە، لە "خوسرو بەگى مەسئەف جەھەرى" جىاوازە و مەن بە دوورى نازانم ھەمان لالو خوسروى كەشكۆلەكە بىت. پارچە شىئەرىكى ۱۹ فەردى لالو خوسرو لە كەشكۆلەكەدا تۆمار كراو، كە وەلامى پارچە شىئەرى بىش خۆبەتى. شىئەرمەكەش ھى "شىخ ئەحمەدى مومى" يە و مەكەزى بە شىخ ئەحمەدى تەختى ساغ كرووتەمە مەنىش لەگەل ئەدام.

شىخ ئەحمەد رووى شىئەرمەكى دەكاتە لالو خوسرو و دەلى:

خوسرو! نەزانام

يەك مەحبوبى دىم و مەسئەف نەزانام، لاپەرە ۵۰ ئا

و لە دريژەدا، بە "دانای نوكتەدان" و "رەنگ شەناسى نەقشى ھەردەى ھەردان" ناوى دەبات كە ئاشكرايە رىزگرتتىكى زۆرە بۇ لالو خوسرو. بە گویرەى شىئەرى شىخ ئەحمەد، دەبى لالو خوسرو زانايەكى بلىمەتى سەردەمى خۆى بووبىت.

وەلامى لالو خوسرو بۇ شىخ ئەحمەد، بەم فەردە دەست پى دەكات:

صراف دانا !

عالم علوم، صراف دانا، لاپەرە ۵۰ ئا

شيعرى يەكەم، لە راستىدا مەتەلۆكەيە و لە لالۆ خوسرەو داواکراوە وەلامى
بداتەم. ئەويش ھەر بە شيعر دەلى وەلامى مەتەلۆكەي تو، "خوداوەند"ە.

١٢. دەردىن

مېنۆرسكى ناوى دەردىنى لە لیستەكەي خۆیدا نەهیناوە و بەر ھۆبەرە سەجادی و
پاشان بۆرەكەيش باسیان نەکردووە. مەكەنزی ناوى ھیناوە و جگە لەو، لە
سەرچاوەیەكی دیکەشدا بە ھەرالی دەزانين: دەستنوسی دیوانی بیسارانى (وہك
لە بەشى "پەشيو"ى شاعیردا گۆتم)، شيعریكى تۆمار کردووە کە، لەسەرى

نووسراوه: "مولانا دمردين در سؤال"، واته دهبي دمردين پرسباريكي شيعري له بيساراني كردبيت و ئويش به شيعر وه لامي دابيتوه. ئهوش لهكاتيكدايه ههمان شيعري مهزوني (بيساراني) له كهشكولي كهدا، وه لاميكه بو "پهشيو" شاعير و له سهرمناكهيدا به راشكاوي دهلي: "پهشيو! جه پيكاي.."، به كورتي، شيعر مهكي بيساراني وه لامي دمردين نيبه و له جوابي پهشيو دا گوتراوه.

ناقه شيعريكي دمردين له كهشكولي شيخ عبدولموميندا هاتووه و ئويش رووي قسهي له "مهزوني" (بيساراني)يه: "دمردين در سؤال":

ئەري مهزوني!

هەم ستاره‌ي قەيس، وێڵ مهزوني!

پەي دەر دەرەوان تۆ رانمووني

ماچان تۆ نووشان جام مهجنوني، لاپهه ٣١ ب

پارچه شيعري دواتر، له ههمان لاپهه دا وه لامي مهزونييه و بهم شيوهيه دهست پي دهكات: "محزوني در جواب"

دمردين! دل، بهكام

مەر ئهوسا ويني دهلي ويت بهكام، لاپهه ٣١ ب

ئەو شيعره‌ي دواتر، واته وه لامي مهزوني، له ديواني دهستنووسي بيسارانيدا (ژماره ١١٥) دهبينريت. به حيسابي ئهم شيعره، دهبي دمردين هاوچهرخي بيساراني بووبيت (سهدهي حهفده يا ههژدهههه).

١٣. ره‌زا بهگ

ميئورسكي به ره‌زا بهگ و سهجادي و بۆرمكهي به ره‌زا بهگي ههوارمي ناساندوه‌يانه.

پارچه‌ي شيعري ره‌زا بهگ له كهشكولي شيخ عبدولموميندا هاتووه:

"شەمال غەرضەى دل سەد پارە پارەم

پەركەندەگى بەخت، شوومى ستارەم"، لاپەرە ۳۹ ب

كە شىبەرىكى غەرامىيە و ناومرۆكىكى نزيك بە چوار پارچە شىبەرى دىكەى
"مەلا حافظ فەرھاد" و "مەرزوونى" و "دەردىن" و "مىرزا نىبراھىم"ى
ھەيە كە ھەمويان پىكەوہ لە ھەمان لاپەرە و لاپەرەى پىشتەردا ھاتوون.

بەداخوہ نەمتوانى زانىار يىيەك لەسەر نەم زاتە و دەست بىنم.

۱۴. مەولاتا زەينەلەابدین

سجادی: زین العابدین پالنگانى ۱۷۸۰-۱۷۸۰

بۆرمكەيى: زین العابدین پالنگانى ۱۲۰۰-۱۱۰۰ (=۱۷۸۶-۱۶۸۸)

ئەو دوو رېكەوتە، جياوازىي زۇريان لەگەل يەكتەر نىيە (۸ سال). موشكىلەى
كارى ھەندىك لە نووسەر و ئەدىبىيانى كورد ئەوئە ھەوئى بەدەستەوئەدانى
سەرچاوە و روونکردنەوئە مەسەلە بۇ خوینەر نادەن. دەبىي چۆن بزانرى ئەو
تارىخەى سەجادی و بۆرمكەيى لەكوپوئە ھاتوئە؟

كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆئىن تەنیا يەك پارچە شىعەرى ئەم شاعیرەى تۆمار
کردوئە:

مەولام! سۆسەن گۆل نەشكا وە يانەم

ساواى سېى ساق شۆرباى شەونەم ، لاپەرە ۱۰ ب

ئەو شىعەرە رازاوئە، لە شىوئەى چەند شىعەرى دىكەى ئوستاد مىكائىل و
مەحزوونى (بېيسارانى) دا گوتراوئە كە لە ھەمان لاپەرەدا نووسراونەتەوئە.

مامۆستا محەمەد عەلى قەرداغى لە وتارەكەى گۆفارى "گزينگ" (ژمارە
۲۵) دا دەنووسىت: "ئەم مەولانا زەینولعابدینە دوور نىيە ئەو زەینولعابدینە بى كە
پارچەيەك شىعەرى عەرەبىي (لامىيە) ى ھەيە و من ناوم نا "لامية الكرد" و ینەيم
لە سەرمتای بەرگی دووھەمى بووژاندنەوئە مىژووى زانایانى كورددا بلاو
کردوئەتەوئە.

۱۰. شاكە

مىژۆرسكى: باسى نەكردوئە.

سەجادی: شاكەى گەلآلى

بۆرمكەيى: شاكەي گەللى ۱۲۵۸-۱۱۹۹ (= ۱۸۶۸/۹- ۱۷۸۴/۵)

مامۇستا سەيد تاهىرى ھاشمى، لە پىشەمكىي بەرگى يەكمەيى حەدىقە سۇلتانى دا دەنۇوسى: "تەھمەدى رۇئىن تەن، خەلكى گۇندى 'كانى باغ' ى روانسەر،... ھۆرمچرىكى ناودار بوو و بەشكىكى زۆر لە شىعرى شاكە و مەنسورى لەبەر بوو، كە مەن ئىستا نارمۇومە تەنيا ناويشيان بزانم..." (حەدىقە سۇلتانى، ۱ سەرەتا).

جگە لە بۆچۈنەكمەي مامۇستا سەيد تاهىر، مەن نىشانەيەكى ئەتۇم لە ناو و ژيانى "شاكە" دەست نەكمەت، تا كاڭ مەھمەد على سۇلتانى لە نامەيەكدا (سالى ۱۹۹۳) باسى شاكەي كرديوو: "شاكەرم- ناسراو بە شاكە، لە شاعىران ناودار و "بەبەھە" وىژى ناوچەي كەلھورى لاي ئىلام (مەلبەندى "ناسمان ئاباد") بوو و لەوى لەگەل "منصور خان" ناويك لە گەورەپىاوانى كەلھور ھەلسوكەوت و دۆستىي ھەبەھ و وتووېژ و پىرسىار و ھەلاميان بە شىعر كرديوو. ئەو مەسەلەيە، بۆتە مەتەل و قسەي سەر زمانى خەلك، بە شىوهمەك كە ئەگەر دوو كەس وتووېژيان درىژە بكىشى، پىيان دەلەين بوون بە شاكە و مەسوور!"

كاڭ مەھمەد على نووسىويە: "ھەندى لە شىعرى شاكە و مەنسورم كۆ كرديووتەو. ئەمۇش نمۇنەي شىعرەكانىانە:

مەسوور: شوكرانەم ھە تۆ كەس سەر نەزانا!

شاكە: سەفید بەرگ نەروى سەر زمين شانا!

مەسوور: شوكرانەم ھە تۆ بىنايى بان سەر!

شاكە: زمرە گولالان ناو گرديە وەر

ئەمۇش سەرەتاي غەزەللىكى مەنسور خان:

شاكە! ھەسەردا

بەشق شاي شاھان راس واچە سەردا

ئەمۇش سەرەتاي غەزەللىكى شاكە:

خانە! مەرگەدا

کهم بوورم وه خهوف سهودای مهرگهدا"

کەشکۆلی شیخ عەبدولمۆنەین، پارچە شیعریکی ۳۳ فەردیی شاکەیی تۆمار کردووێه که له ستایشی بیخەمبەری ئیسلامدا گوتراوه و رادهی بەرزای زانستی شاعیرەکهی دهگەینێت:

قیبلەم، مایەیی گشت!

قیبلەم، هەر تۆنی نەسل مایەیی گشت! لاپەرە ۴۷ ب

"میر محمد صالح حسنی نعمت اللہی ماہدہشتی" - پیرو مورشدی تەریقەیی نیعمەتوڵاھی لە پارچە شیعریکی عیرفانیدا، ناوی "شاکە" لەگەڵ گەورەپیاوانی تەریقەت دینی:

ھامسەران! داکی

حەق قاپی رحمت لە رووتان داکی

بشنۆژ "نەجەف"، "شاکە" و "تەزکەمیر"

کەس چون "سەید یەعقوب" نەفس نەکرد نەسیر...

کە وا ھەمە نیاز لە نەجەف، نەجەفقولخانێ بایەندور بیت و سەید یەعقوبیش، سەید یاقوی مایەدەشتییە. (کنز العرفان، ل ۸). مامۆستا محمد علی سولتانی دەلی نیاز لە نەجەف، "مەلا نەجەف شاعیری ناوداری کەلھورە نەک نەجەفی بایەندور". هەر ئەم دەنوسیت ئەم فەردە هی نەجەفی کەلھورە:

"نەجەف نی ماوای زید چوارزەمەر

ناوش نە جەرگەیی نازاران مەمەر"

(نامەیی مامۆستا محمد علی سولتانی بۆ نووسەر).

کاک صدیق پۆرەکهیی (صەفی زادە) لە کتێبی (تەلای دەستەشەر)دا، کاتی باسی مەتەل لە ئەدەبی کوردیدا دەکات، نمونەیک لە شیعری "مەسوروی گەلباخی" دینێتەوه که رووی قەسەیی لە "شاکەیی گەلای"یە:

شاکە! تەیری وەن، براکە! تەیری وەن

نە ئى دىنيادا، عەجەب تەيىرى وەن

چوار بال دارۆ، ھەربال خەيىرى وەن

چوار سەر دارۆ ھەر سەر سەيىرى وەن

ھەر بالى سى پەر بەنەن وە بالاش

ھەر پەرى سى رەنگ مەنما نۆ كالاش (وہ لامي مەتلۇكە: چوار وەرزى سال).

دوای نووسرانى ئەم يادداشتانە، چاوم بە وتارىكى كاڭ "فەرمىدون
فەنبەرومىسى" لە گوڧارى "سروە" ى چاپى ورمىدا كەوت كە لەژىر سەردىرى
"دو شاعىرى كورد-شاكە و خان مەنسور "دا نووسراوہ. گەرچى كاڭ
فەرمىدون پىشتى بە قسە و مەتلۇكى خەلك بەستووە و كەمتر لە دياردەكانى
كۆلىوتمەوہ، بەلام گەلىك زانىارىي لەسەر ئەو دوو شاعىرە بە تايىبەت "خان
مەنسور" خستووتە ڤوو.

كاڭ فەرمىدون دەنووسى: "... زۆرتر لە دوو سەدە لەمەوبەر (۱۱۷۰-
۱۱۰۵) = ۱۷۵۶/۷ - ۱۶۹۳/۴ ، دوو ئەستىرەى گەشى ئاسمانى ئەدەبى
كوردستان... بە ناوى "شاكە و خان مەنسور" لە مەلەبەندى كەلھور دەژيان...
شاكە لە گوندى 'بەولئ' سەر بە ناوچەى 'چەوار' لە پارىزگاي ئىلام لەدایك بووہ
و بە ھۆى ئەوموہ كە كاروانچى بووہ، بە زۆر ناوچەى كوردستانى ئىران و
بەشيك لە كوردستانى عىراقدا گەراوہ و لە خو و رەوشى خەلكى شارەزا
بووہ... خان مەنسور، پىلويكى ژىر و دەولەمەن و خاوەن بىر بووہ... ھەر
چەن خانى كەلھور بووہ، بەلام زولم و زۆرى بەسەر خەلكا، نەكردوہ..."
كاڭ فەرمىدون ھەندى شىعەرى ئەو دوو شاعىرەشى لە وتارەكەيدا ھىناوہ:

مەنسور: بالا بە وینەى نەمامى عەرعر

پىا بەرئوتەوہ، سئوى سەنەوبەر

شاكە: بالا چۆن مەلەك حەوتەمىنى ھەس

لىقاي گشت ئۆمەت سەر زمىنى ھەس

مەنسور: جووتى گوارەى دور لە گۆشى ھەس

ھەزاري وەك من نەمەك پۆشنى ھەس

شاكە: جووتنى گوارەى نوقل و تەلاى ھەس

ھەزار نۆكەرى وەللاو بېللاى ھەس

مەنسور: لووت بە خەزىمى خوش تەماشاي ھەس

ليو پەرەى كاغەز دەستى پاشاي ھەس

شاكە: ليو پەرەى كاغەز، دەم جەزى كەوسەر

پەرە لە بەفراو، خەيلە لە گەوھەر

(گۇفارى "سروە"، ژمارە ۱۱۲-۱۱۱، رەزبەر-خەزەلمەرى ۱۳۷۴
(۱۹۹۵=)

ئەوئەى لە پەيۋەندىي ئەم شەيرانەدا شاينى باس بېت ئەومىيە ھەردو شاعىر- بە
گۈيرەى راگەياندى كاڭ فەرەيدوون و ھەروەھا كاڭ مەھمەد على سولتانى
خەلكى ئىلام و كرماشان بوون، لەكاتىكا شەيرانەكان مۆركى ناوچەكانى
باكوورتريان پىۋە ديارە و كەمتر لە زاراۋەى خەلكى ئەوشوینە تاييەتە دەچن كە
واھەيە نیشانەى دەست تېۋەردانى نوسخەنوسان بېت.

بۇ برواى ئايىنى- فەلسەفى شاكە، بروانە پەراۋىزى شەيرى ژمارە ۳۶۳ .
لاپەرە ۹۷ ب

مامۇستا مەھمەد على قەرداغى لە وتارەكەى گۇفارى "گەزىنگ" دا ئامازە بە
ھەندى سەرچاۋە دەكات كە بابەتيان لەسەر شاكە و خان مەنسور تېدا بلاو
بوۋەتەو:

كەشكۈلى كەلەپۋورى ئەدەبى كوردى (ب، ۲، ۱۰۶)؛ گۇفارى بەيان (ژ ۱۱،
۱۹۷۳)؛ پاشكۆى عىراق (ژ ۴۹، ۱۹۸۳)؛ عىراقى كوردى (ژ ۷، ۲۳، ئاب
۱۹۸۳)؛ كارۋان (ژ ۱۶، ۱۹۸۴)؛ ھاۋكارىي (ژ ۱۹۸۴، ۷۴۲).

۱۶. شیخ شمس‌الدین دهره‌هردی

له بنه‌ماله‌ی مردوخ‌خانه. به گویره‌ی نووسینی شیخ محمد مردوخ (تاریخ، ب۲، ل ۱۷ تا ۲۵) و مه‌لا عبدولکهریمی مودهرریس (بنه‌ماله‌ی زانیاران، ل ۱۲۲ تا ۱۲۴)، دوو کس به ناوی شمس‌الدینه‌وه لهو بنه‌ماله‌ی‌دا هه‌بوون:

۱ - شیخ شەمسەددینی یەكەم (و ملی) كوری شیخ عبدالغفاری یەكەم و باوكی شیخ مصطفی تەختەیی، لە ۹۱۲ ی كۆچی ۱۵۰۶/۷ از ھاوێتە دنیا و لە ۹۸۵/۸ لە گوندی 'دەرهەردی' ناوچەیی 'كەلا تەرزان'ی سنە كۆچی دواایی كردوو.

۲ - شیخ شەمسەددینی دووھەمی مەردۆخی كوری شیخ عەبدولغەفاری دووھەم و باوكی شیخ عەبدولمۆئینی یەكەمە. مەردۆخ و مودەرریس، دوو رێكەوتی جیاوازیان بۆ سالانی لەدايكبوون و مردنی ئەم زاتە نووسیوە: مەردۆخ سالانی ۱۱۱۴-۱۰۲۳ ك = ۱۷۰۲-۱۶۱۴ از و مودەرریس سالانی ۱۱۲۸-۱۰۶۸ ك = ۱۷۱۵/۶-۱۶۵۶/۷ . بابا مەردۆخ رۆحانی بۆچوونی شیخ محەمەد مەردۆخی سەلماندوو.

كەشكۆلەكە، یەك پارچە شیعری شەمسەددینی تۆمار كردوو، بەلام روونی نەكردۆتەو كام یەك لەو دوو كەسەییە و سەرچاوەكانی دیکەش یارمەتیی ئەو خالە تاییبەتەمان نادەن. بەلام شیعەرەكە خۆی دەتوانی دەراویك روون بكاتەو:

شیعری شیخ شەمسەددین لەراستیدا، وەلامی پرسیارە شیعریکی "مولانا یوسف رۆیسە"یە. ناوبراو لە شیعەرەكەیدا روو دەكاتە شیخ شەمسەددین و ملی:

شەمسەددین! گریا

دل ئەمشۆ چون شەم تا بە صوب گریا
"شەمسە" ! ئەر مەدیت ئەمشۆ ماجەرام
پەروانەیی دلەت مەسوفت بە چرام ، لاپەرە ۵۰ ب
لە وەلامی شیعەرەكەدا، شیخ شەمسەددین شیعریکی گوتوووە كە لە ھەمان لاپەرەیی كەشكۆلەكەدا دەبێرنیت:

یوسف! سەنگینەن
دل چون نەسووچۆ، بیللا سەنگینەن، لاپەرە ۵۰ ب

بە شێوەیەك كە لە باسی ژبانی "مولانا یوسف رۆیسە"دا دەبێرنیت (ژمارە ۳۸)، من لام وایە یوسفێك كە رووی شیعری شیخ شەمسەددینی لیبە، ھەمان "یوسف صدیقی شاھویی گۆرانی" لە ھۆزی "رۆیسی"یە. ناوبراو، بەگۆیرەیی نووسینی بابا مەردۆخ رۆحانی (تاریخ مشاہیر، ۱، ۱۵۹)، لە سالی ۱۰۰۰ ی

كۆچى دا مردووه (= ۱۵۹۱ / ۲). نزيكترين تهئريخ لهنيوان ئمو سآله و سآلى
مردنى شيخ شمسهددينى يهكهم و دووههدا، سآلى ۹۱۲ واته سآلى مردنى شيخ
شمسهددينى يهكهمه.

لهگهل هممو ئمو روونکردنهوانهشدا، هيشنا گهليک پرسيارى بى وهلام له
پهيوهندىي مهسللهى شيخ شمسهدديندا دهمينتهوه.

-تو بللى "شيخ شمسهددين"ى كهشكولهكه، كهسيكى جياواز لهو دوو زاته،
نهبيت؟

-بللى بوجوونى من له مهر مهولانا يوسف رويسه راست بيت؟

- و...

داهاتوو دهبي وهلامى پرسيارهكان بداتهوه.

۱۷. مهلا طاهير نهورامى (نهورامانى)

دوو پارچه شيعرى ئمو شاعيره له كهشكولى شيخدا هاتوون:

تهليو جه رهيحان پهرنشان شيوه

لاف مهدا به تو و زولف كهسيوه "نهورامى"، لاپهره ۳۲ ب

جهو مهكانهوه

ئاما ھەوالى جەمە مەكانەوہ "ئەورامانى"، لاپەرە ۳۸ ب

پارچە شیعەرى يەكەم ۱۴ فەردە و مېجەر سۆن وەرى گىراوئە سەر ئىنگلىزى و چاپى كەردووە (بروانە پاشكۆى يەكەم). مەكەنزىش ھەموو غەزەلەكەى تەرجەمە كەردووە و لە وتارەكەى خۇيدا ھىناوېە (پاشكۆى سېھەم).

شەعرەكە، لە "رەدیف"ى شەعرىكى مەحزوونى (بەيسارانى) دا نووسراوہ، كە ھەمان ناوەرۆكى ھەيە:

رەيحان بى گەرد!

رەيحان پەل دىز، قەتەران بېگەرد! (ھەمان لاپەرە ۳۲ ب)

وا ھەيە، بە ھېسابى ئەو مەسەلەيە، مەلا طاھىر و بەيسارانى بە ھاوچەرخ بزەنن. سەجەدى و بۆرەكەيى تەنبا ناوى مەلا تاھىريان ھىناوہ و ھېچيان لەسەر نەنووسىوہ.

۱۸. عەبدى

پروفېسۆر مېنۆرسكى بە "عەبد" و مامۇستا بان سەجەدى و بۆرەكەيى بە "عەبدى كەلا تەرزانى" يان نووسىوہ، بەلام ھېچ زانىار بېھكەيان لەسەر نەداوہ بەدەستەوہ.

ئاقە يەك پارچە شىئىرى ۱۳ فەردى ئەبدى، لە كەشكۆلەكەدا ھاتتوۋە كە لە
ستائىشى خۇدا داياھ و بە ھۆى عەيب ھىنانى لاپەرمكەھ، بەشېك لە فەردەكانى
ساغ ناكرىنەھ:

خوداۋەند تۆنى

... .. نازدار تۆنى، لاپەرە ۴۶ ئا

شىئەرەكە لەگەل شىئىرى مەولانا فەررۇخ پىنگانى، واتە:

پەردەى ئىلاھى! ئىرى سېرر پەردەى ئىلاھى!

و عومەر نەججارى:

ھەى نوور ئەزەل

نوور رەببىنى تەجەللای ئەزەل

پېكەھ لە لاپەرمەكەدا ھاتتوون و ھاونامەروكەن. وا ھەمە شاعىرەكان ھەرسىكىان
ھاۋچەرخىش بوۋىتەن.

۱۹. عومەر نەججارى

عومەر نەززارى (مىنۇرسكى)،

عومەر نزارەبى (سەجەدى و بۆرەكەبى)،

عومەر نەججارى "بوخارى" (مەكەنى)،

یەك پارچه شیعرى صوفى عەلى لە كەشكۆلەكەدا ھاتووە:

رەھنومای رەھبەر! !

یا شیخ کبار، رەھنومای رەھبەر!، لاپەرە ٤٩ نا

لە سەرتای شیعرەكەدا نووسراوە: "در مدح شیخ مصطفى تختی". بەم حیسابە، شاعیر دەبی ھاوچەرخى شیخ مصطفى تەختى بووبیت. مامۆستا مەلا عەبدولکەرىمى مودەررىس دەنووسی: "شیخ مصطفى، کورى شیخ شمس الدینى یەکمە" (بەمەلەى زانیاران، ١٢٢)، لە میژووی شیخ محەمەدى مەردۆخدا دەخویننەو: "شیخ مصطفى لە سالى ٩٥١ ھاتۆتە دنیا و لە ١٠٤٧ کۆچى دوایی کردووە" [١٦٣٧/٨ - ١٥٤٤/٥ ز.]. بۆ شیخ مصطفى، بڕوانە: وتاری ژمارە ٣٢.

بەم پێیە، صوفى عەلى کۆنانی دەبی لە دەورووبەری سالى ٥ / ١٥٤٤ دا ژیايیت.

مامۆستا محەمەد عەلى سولتانی دەنووسیت: گوتراوە کە یەك لە کورانی شیخ مستەفای تەختى کۆچى کردووە بۆ کەندۆلەى کرمانشان (دینەور) و لەوى نیشتهجى بوو. ناوبراو ھەروەھا دەنووسیت 'کۆنان' بۆ ھەبە لە دەورووبەری کرمانشان بیت. وا ھەبە لە ناوچەى سنەش کۆنانیکى دیکە بووبیت (محەمەد عەلى سولتانی، ایلات و طوایف کرمانشاھان، چ ٢، ٢، لاپەرە ٦٤٣).

٢١. شیخ عەبدولمۆنیمى دووھمى مەردۆخى

ھەمان خاومنى کەشکۆلەکەىە و باسى ژيانى لە بەشى سەرتای نەم کتیبەدا ھاتووە.

شیخ دوو پارچه شیعری خوی له کهشکۆلەکه‌دا هیناوه، که له‌لایه‌که‌وه توانای به‌رزى شاعیریی ئهو پیشان ده‌ده‌ن و له‌لایه‌کی دیکه‌وه وەك به‌لگه‌یه‌کی میژوویی بۆ ساغکردنه‌وه‌ی هه‌ندی لایه‌نی تاریکی ژيانی خوی و ئهو سه‌رده‌مه‌ی تێیدا ژیاوه، که‌لکیان لی وهرگیریت.

پارچه شیعری یه‌که‌م، دواى ئهم رسته‌انه ده‌ست پى ده‌کات: "لرافمه، در عزل عالیجاه معلی جـ [ایگاه] معدلت د [ستگاه] خسرو [خان] ابن [احمدخان] واقع [شد]." [شد].

(رسته‌که‌ی سه‌روه، له لایه‌ن منه‌وه ساغ کراوه‌ته‌وه):

میرزام! نه‌مه‌نده‌ن

سه‌یران چارباغ، چاخش نه‌مه‌نده‌ن

په‌ی چی؟ په‌ی نه‌دین خان خوسرو خو

که‌یانی تبع و که‌یخوسرو شو

بی ناز و نیاز، نه‌ موڵك عه‌جهم

جهم غولامش شنیویان وه‌هه‌م، لاپه‌ره ٤٢ ب

که‌ نیشاره‌یه‌که‌ به‌ میژووی ژيانی خوسرو خانى گه‌وره‌ی ئه‌رده‌لآن و سالی ١١٧٦ (= ١٧٦٢ز) که‌ دواى ئه‌وه‌ی خوسرو خان له‌ شه‌ری مه‌ریواندا سوله‌یمان پاشای بابان ده‌شکینی، میری بابان ده‌چی بۆ شیراز و دیاری و پیشکشی زۆر ده‌دا به‌ که‌ریم خانى زه‌ند بۆ ئه‌وه‌ی بکری به‌ حاکمی ئه‌رده‌لآن. که‌ریم خان حوکه‌می ئه‌ماره‌تی ئه‌رده‌لانی بۆ ده‌رده‌کات و له‌ خوسرو خان ده‌خوازی بچینه‌ شیراز. خوسرو خان ماوه‌یه‌ك به‌ ده‌ست به‌ سه‌ری له‌ شیراز ده‌مینینه‌وه‌ و ئینجا سه‌رله‌نوی ده‌نیردریته‌وه‌ خاکی ئه‌رده‌لآن و حکومه‌تی پی ده‌دریته‌وه‌.

به‌م پیه‌، شیعره‌که‌ی شیخ عه‌بدولموئین که‌ باسی ئهم رووداوانه ده‌کات، ده‌بی له‌ سالی ١١٧٦ دا گوته‌راییت، واته‌ بیست سال پیش ئه‌وه‌ی شیخ ده‌ست بکا به‌ کوک‌ردنه‌وه‌ و نووسینی که‌شکۆلەکه‌ی. سه‌باره‌ت به‌و سالانه‌ و ئاژاوه‌ و پاشاگه‌ردانی له‌ ناوچه‌که‌دا، پروانه سه‌رمه‌نای ئهم کتیه‌به‌ به‌شی (چارنووسی میژوویی).

۲۲. حاجی علی محمد بهگی تیله‌کو

مینۆرسکی، سهجادی و بۆرمکهی: تیله‌کو

مه‌که‌نزی: تیلکو یا تیکلو؟

له‌سه‌ر ژیان و به‌سه‌ر هاتی ئهم زاته، زانیارییه‌کی ئه‌وتوم نه‌توانی کو بکه‌مه‌وه.
دوو پارچه شیعری له که‌شکۆله‌که‌دا هاتون:

موتریب! نه‌وای چه‌نگ

سه‌خت بینه‌وانان په‌ریو نه‌وای چه‌نگ. F. ۳۴a

چراخم! ئه‌ر به‌ی

ئه‌ر به‌ی بۆینی ئه‌ی روخسار به‌ی. F. ۴۵b

له‌سه‌ر شیعری یه‌که‌میان نووسراوه: "حاجی علی محمد بهگی تیله‌کو در
ردیف "ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌ی راستیه‌یه‌ که‌ له‌ لایه‌ره‌ی پیشوودا، سی پارچه
شیعری "مه‌حزونی" و ئه‌لیاس به‌گ و مه‌لا فه‌زلولاً تۆمار کراوه که
هه‌ر سیکیان ناوه‌روکیکی هاوچه‌شنیان هه‌یه:

"ساقی! مه‌ی داریم" (مه‌حزونی)، ساقی! سا که‌ی؟ که‌ی؟ (ئه‌لیاس به‌گ) و
ساقی! ئاله‌ی نه‌ی (مه‌لا فضل الله). شیعریکی دیکه‌ی مه‌حزونی ئه‌ی له‌ هه‌مان
لایه‌ره‌دا دهمینریت: شه‌راب گو‌لر‌ه‌نگ

شه‌را بێم ده‌رخوان، یاقووتی و گو‌لر‌ه‌نگ. F. ۳۳b

که‌ له‌ باری ناوه‌روکه‌وه، له‌ شیعری حاجی علی محمد نزیکه و ده‌بی حاجی،
له‌ هۆنده‌وه‌ی شیعره‌که‌دا، چاوی له‌ هه‌له‌به‌سته‌ی مه‌حزونی بووبیت. به‌م بیه،
دووور نییه‌ هاوچه‌رخیش بووبیتن.

۲۳. مه‌ولانا فه‌ر‌روخ پالنگانی

میتۆرسکی: پەلمەنگانی

سەجادی و بۆرمەکیی: پالەنگانی

گوندی پالەنگان لە ناوچەی ژاوەرۆی سنە.

دوو پارچە شیعری لە کەشکۆلی شێخدا تۆمار کراون:

مەولام! بێقەرار

سپی طافی دیم، بێحەد بێقەرار. F. ۳۴b

پەردە ئیلاهی

ئەڕی سیرر بورج [؟] پەردە ئیلاهی. F. ۴۶a

"منجەر سۆن" سی فەرد لە پارچە شیعری یەکمەمی وەرگیراوەتە سەر ئینگلیزی (پاشکۆ یەکمەم، ژمارە ۷)، هەمان پارچە شیعەر، لە دیوانی دەستنوسی بێسارانیدا (ژمارە ۲۱۲) بە ناوی بێساراننێمە، بەرچاو دەکەوی.

لەمەر ئەوەی کە راستە و کە هەڵە کردووە، من بۆچوونیکم هەبە: شیعەرەکە، لە درێژەی شیعەرەکانی مەحزوونی (بێسارانیدا)، لە شۆینیک نووسراوە، کە گەشتنۆتە پیتی /گ/ واتە ئەو شیعەرە بە /گ/ دەست پێ دەکەن، لەپیش ئەو شیعەرە فەررۆخ پالەنگانیشدا شیعری "طایف دیوانە طاف شەیدای عەشق، وێل دیوانە"ی مەحزوونی دەبینرێت، لەکاتیکدا ئەم شیعەرە فەررۆخ بە پیتی /م/ دەست پێ دەکات.

هۆی ئەوەی شیعەرەکە لەو لاپەرەیدا هاتووە، چەشنە دابەشکردنیک بابهتێانەی شیعەرەکانە لەلایەن شێخ "عەبدولمۆئەمین" مە. شیعەرەکە مەحزوونی کە شیعری "فەررۆخ"ی بە شۆیندا هاتووە و دوو پارچەی دواتر کە هەمەلا حافظ فەرهاد و شێخ جەمالەددین باوکی عەبدولمۆئەمین، هەموویان باسی "طاف" و "طاف دیوانە" و "طاف دیوانە" دەکەن. بەم پێیە، من بە دلنایبەکی زۆر مەولام وایە ئەم پارچە شیعەرە هەمەلا فەررۆخ پالەنگانێیە و نۆسخە هەلگرانی شیعری بێسارانێ لە ماوەی دووروو دێژی سالانی دوا ئەودا، بە بێ وردبوونەوە و هەلسەنگاندنی پێویست، هەموو ئەو شیعەرە و لەگەڵ شیعری بێسارانێ لە شۆینیکدا نووسراوە، بە هەمەیان ناساندوون.

پارچه شیعی دووهمیش که له وسفی پیغمبری ئیسلامدا گوتراوه، ۹ فرد
شیعه.

مینۆرسکی: مه‌لا فمزلوللا

سه‌جادی و بۆرمکه‌یی: مه‌لای هه‌ورامی

ته‌نیا، یه‌ك پارچه‌ شیع‌ر له‌ كه‌شكۆله‌كه‌دا به‌ ناوی ئه‌م زاته‌وه‌ هاته‌وه‌:

ساقی! ناڵه‌ی نه‌ی

ناڵه‌م زگارمن وینه‌ی ناڵه‌ی نه‌ی. F. ۳۳b

شیع‌رمکه‌، له‌ دیوانی ده‌ستتووسی بیسارانیدا (ژماره‌ ۱۶۱) ده‌بینریت، به‌لام به‌ پروای من، له‌ راستی دوور ده‌بی ئه‌گه‌ر به‌ هی بیسارانی دا‌بن‌ریت.

له‌ لاپه‌ره‌ ۳۴، ۳۳a ی كه‌شكۆله‌كه‌دا، شیع‌ری مه‌حزوونی (بیسارانی) و ئه‌لیاس به‌گ و مه‌لا فمزلوللا پێكه‌وه‌ تۆمار ك‌راون. ه‌وی ئه‌م پێكه‌وه‌ بوونه‌شیان، نزیکه‌تی بابته‌تانه‌ی شیع‌رمکه‌نه‌، واته‌ هه‌موویان به‌ وشه‌ی "ساقی" ده‌ست پی ده‌کمن و یه‌ك ناوم‌روکیان هه‌یه‌. له‌سه‌ر شیع‌ری ئه‌لیاس به‌گ و مه‌لا فمزلوللاش نووسراوه‌ "در ردیف" واته‌ له‌ هه‌مان بابته‌دا گوته‌راوه‌: ساقی! مه‌ی داریم (یه‌که‌م)، ساقی! سا، که‌ی؟ که‌ی؟ (دووه‌هم)، ساقی! ناڵه‌ی نه‌ی (سیه‌هم).

به‌م پیه‌، من لام وایه‌ مه‌لا فمزلوللا و ئه‌لیاس به‌گ، شیع‌رمکه‌نی خۆیان به‌ چاولیکه‌ری مه‌حزوونی (بیسارانی) و له‌سه‌ر هه‌مان شیوه‌ ه‌وندۆته‌وه‌ و هاته‌نیا له‌ دیوانی بیسارانی دا هه‌له‌یه‌. به‌ گشتی، له‌سه‌ر انسه‌ری كه‌شكۆله‌كه‌دا، شیخ عه‌بدولمومین هه‌ولێ داوه‌ شیع‌ری مه‌حزوونی (بیسارانی) بنووسیته‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر تووشی شیع‌ری که‌سیکی دیکه‌ هاته‌بیت که‌ له‌سه‌ر هه‌مان بابته‌ یا به‌ چاولیکه‌ری ئه‌م گوته‌ر ابیت یا په‌رسیار و وه‌لامی له‌گه‌ل ئه‌م کردبیت، راسته‌وخۆ له‌گه‌ل شیع‌ری ئه‌م هیناوه‌ و به‌ عیبارته‌ی وێك "در ردیف" یا "در سئوال" یا "در جواب" ئاماژه‌ی به‌م جیاوازییه‌ کردوه‌. پێویسته‌ هه‌موو ئه‌م که‌سانه‌ی وا خه‌ریکی ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی بیسارانین ناوم‌روکی ئه‌م كه‌شكۆله‌ به‌ وردی هه‌له‌سه‌نگینن.

۲۵. مهولانا قاسم

شیخ محمد مهد مردوخ ناوی "حاج ملا قاسم پایگهلانی" له لیستهی ناوی "علما و ادبا"ی شاری سنه‌دا هیناوه، به‌لام هیچی دیکه‌ی له‌سەر نه‌نوسیه (تاریخ، ۲، ۴۹). بابا مردوخ رۆحانی باسی "حاجی مه‌لا قاسم کوری عه‌بدول‌حق کوری عه‌بدول‌رحیم" دمکات که خه‌لکی ناوایی "پایگهلان" بووه (له ناوچه‌ی ژاومرۆی سنه) و دملی: "خه‌تی خۆش بووه و له کۆتایی هه‌ندی کتییدا که به ده‌سته‌تی خۆی نووسیه‌یه، تاریخی سالانی ۱۲۱۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۵۰ ده‌بیریت". (تاریخ مشاهیر، ۱، ۳۲۱)

مامۆستا بۆرمکه‌یی سالانی نیوان ۱۱۹۷ و ۱۲۵۹ بۆ ژیا‌نی مه‌لا قاسم دیاری دمکات = ۱۷۸۲/۳ و ۱۸۴۳ ز، به‌لام ته‌نیا دملی له به‌یازیکی کۆنی که‌ک و مرگرتوه و بی نه‌وه‌ی سه‌رچاومه‌که به‌ خۆنه‌ر بناسینی، دوو فهد له شیعرمکانی دینیته‌وه:

هه‌ر من پێکیای پێکیان له‌یل وام

جه بی مه‌یلی له‌یل، وه‌ته‌ن دوجه‌یل وام

چ باک به‌دی به‌دکارانمن

چ په‌روای تانه‌ی نه‌غیارانمن؟ (میژووی وێژه‌ی کوردی، ۱، ۴۹۲)

له‌کاتی‌که‌دا هه‌مان دوو فهد، له په‌راویزی لاپه‌ره ۴۲۱ی دیوانی مه‌وله‌ی تاومگوبزیدا هاتوه و مامۆستا مه‌لا عه‌بدول‌که‌ریمی مودهرریس سه‌باره‌ت به‌ چوارینه‌یه‌کی مه‌وله‌ویی مه‌عدوومی (من که دل دايم نه واو میلمن...) نووسیه‌یه‌تی: "مه‌وله‌وی به‌م دوو شیعره، به‌ر به‌رمکانیی دوو شیعری "مه‌لا قاسم" ناویکی کردوه". (دیوانی مه‌وله‌وی، کۆتایی پیتی /م/، ل ۴۲۱).

ئهو "مه‌لا قاسم"ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدول‌که‌ریم نه‌بناسیه، به‌ گۆیه‌ی نووسینی کاک محمد عه‌لی سلطانی، هه‌مان "مه‌ولانا قاسم"ی مامۆستا و خه‌زووری بی‌سارانی بووه، که مه‌وله‌وی لای ئهو دهرسی خۆینه‌وه.

نیستا نه‌گه‌ر له‌لایه‌که‌وه سالی له‌دایکه‌بون و مردنی تاومگوبزی به ۱۲۲۱ و ۱۳۰۰ی کۆچی بزانی ۱۸۰۶/۷ و ۱۸۸۲/۳ی زایینی و له‌لایه‌کی دیکه‌وه رێکه‌وته‌که‌ی بۆرمکه‌یی بۆ مه‌لا قاسم به‌ راست و مرگه‌رین، ده‌توانین ب‌بین له

سالی مردنی مه‌لا قاسمدا، مه‌لهمی ۳۸ سالان بووه و بهم پییه، ده‌کری له لای
ئهو دهرسی خویندیت.

که‌شکولی شیخ عبدولمؤمنین، دوو پارچه شیعری ئهو زاته‌ی تو‌مار کردوه:
مه‌لام! جه‌سه‌هر

با دنمناکی مه‌یو جه‌سه‌هر (مه‌لانا قاسم F. ۲۸b)

قیلهم جه‌لاتهن

...به که‌لام رۆحم جه‌لاتهن (... قاسم F. ۴۰b)

پارچه شیعری یه‌که‌م به دوا‌ی شیعریکی مه‌حزونی (بی‌سارانی) دا هاتوه و
همان ناو‌روکی هه‌یه:

باد هه‌ر جایی !

باد هیچ مه‌کان، هه‌زهری هه‌ر جایی! (همان لاپه‌ره)

سه‌مه‌ره ئه‌ه‌یه، شیعره‌که‌ی مه‌حزونی (بی‌سارانی) نه‌ له دیوانی چاپکراوی
بی‌سارانی (نیکر هفتار) و نه‌ له ده‌ست‌نوسی دیوانی بی‌سارانی (نوسخه‌ی مه‌لا سه‌ید
تاهیر هاشمی) دا نه‌هاتوه، به‌لام شیعری مه‌لانا قاسم به‌ ناوی بی‌سارانیه‌وه له
دیوانی ده‌ست‌نوس (ژماره ۲۰۹) دا ده‌بینیت!

پارچه شیعری دوو هه‌میش به‌ همان شیوه، له باری ناو‌روکه‌وه له‌و شیعرا‌نه‌ی
وا پیش و دوا‌ی ئهو، له که‌شکوله‌که‌دا هاتوون نزیکه، به‌لام ده‌بینین له دیوانی
ده‌ست‌نوسی بی‌سارانیدا (ژماره ۱۹۸) به‌ ناوی بی‌سارانیه‌وه نووسراوه.

دوا‌ی نووسرانی ئهم بابه‌ته چاو‌م به‌ کتییی 'دانشمندان کرد در خدمت علم و دین'
نووسراوی ماموستا عبدولکه‌ریمی مودهریس، ته‌ر جومه‌ی فارسیی
خوالیخ‌شبوو "نه‌حمه‌دی حه‌واری نه‌سه‌ب" که‌وت. و مرگه‌ر له به‌شی "تعلیقات
مترجم" (لاپه‌ره ۵۵۸) دا، با‌سی ژبانی "حاج مه‌لا قاسمی پایگه‌لان"ی کردوه
و سی فه‌رد شیعری عه‌ره‌بی مه‌لا قاسمی هه‌ناوه‌ته‌وه.

ماموستا محمد علي قهره داغي له رۆژنامهي "هاوكاري" دا وتاريكي به
ناونيشاني 'له نيوان مهولهي و مهلا قاسم دا' بلاو كردو و تهوه كه هه ندي شيعري
"مهلا قاسم" يش دهگريته بهر (ژماره ٣٤٦، ٢٥/٩/١٩٧٨).

شيخ عبدولمؤمنين دوو پارچه شيعرى له كەشكۆلكەدا ھېناوہ كە ناوى
شاعيرەكەيانى نەزائيوہ و بە رسمى سەردەم، بە "لا اەلم"ى ناوبردوون.
شيعرەكان تام و بەرامەى جياوازيان ھەيە و بە بۆچوونى مە ھى دوو شاعيرى
جياوازن. ھەر ھەر بۆنەيشەشەوہ ليرەدا بە دوو ژمارەى جياواز دياريم كردون.

پارچەى يەكەم پينج فەردە شيعرە و بەم مەتلەعە دەست پى دەكات:

بەرەنگەمەن

نەقش مەبنەتان بەرەنگەمەن F. ٤٣ a

كە ناومرۆكى شيعرەكە، وەك بېروبوچوونى كەسيكى "جەبرى" و "قەدرى"
دەچيت.

شيعرەى دوو ھەم:

چراخ! ئىحرام

بەستەم پەى كەعەبەى جەمىنت ئىحرام F. ٤٨ a

شيعرى سۆفییەكى 'وحدت وجودى'یە و مە ناوى مەلا پەريشانى دینەمەرى، لە
ئەدەبى كوردیدا نمونەنەم نەدیوہ. شيعرەكە دارمالى بېر سۆفایەتیی سەدەكانى
ناومراستە و بە پیاوانەى ناينیە وشكەكان، بۆنى كوفرى لى دیت. كارتیکەری
گەورە پیاوانى وەك "حەلاج" و "شيبلى" و "ئومیس" بە شيعرەكەوہ ديارە.

حجر الاسود، سوجدەگای ئۆممەت

بەندەن وە جەمین صاحیب خال و خەت

ھەر كەسى جۆیای دین دلەبەرەن

بى پەرەى تەواف حەج ئەكبەرەن

بە داخوہ، دیوانى مەلا پەريشانم لە بەر دەستدا نییە، دەنا دەباوہ بەراوردیكى
شيعرەكە لەگەل "پەريشان نامە" بەكم. دوور نییە شيعرى ئەو یاخود، ھى
شاعيرەيكى ھاوچەرخى شيخ عبدولمؤمنين بيت، كە بە گۆرەى ناومرۆكەكەى و
لە ترسى ویشكە مەلاى سەردەم، یا شاعيرەكە نەبۆیراوە ناوى خۆى بیات، یا
شيخ نەبۆیستووہ ناشرای بەكات.

٢٨. شيخ لوتفوللا

تاقە شىعەرىكى ئۇ شاعىرە لە كەشكۆلى شىخ عبدولمۆمىندا ھاتوۋە و ھەمان پارچە شىعەر، لە دىۋانى بېيسارانى (دەستئوس، ژمارە ۱۴۱) دا بە ناۋى بېيسارانىيە تۆمار كراۋە:

ئارۋ كفرى دىم روۋى ئىمان مەگرت

دل جە دىن بەرشى، دىن تەرسا گرت F. ۳۲a

من لەسەر ئۇ باۋەرم كە شىعەر مەكە، ھى بېيسارانى نىيە، بەلام بە ناۋى ئۇمۇ لە دىۋانەكەيدا نووسراۋەتەمۇ. بەلگەم بۇ ئۇ بۆچۈنەش ئۇمۇ: لە ھەمان لاپەردا كە ئۇ شىعەرە شىخ لطف الله ھاتوۋە، سەرتا، شىعەرىكى يۈسەف ياسكە و ئىنجا شىعەرىكى مەھزۇنى (بېيسارانى) و دواتر، ئەم شىعەرە شىخ لوتفوللا نووسراۋەتەمۇ، ھەرسى ئۇ شىعەرەش شىۋاز و ناۋەزۈكىكى ھاۋچەشنىان ھەيە:

ئارۋ كفرى دىم ئىمان مەپۇشا (يۈسەف ياسكە)،

روى سپاى كفر دىم نە دەور دىن (مەھزۇنى بېيسارانى)،

ئارۋ كفرى دىم روۋى ئىمان مەگرت (شىخ لوتفوللا).

شىخ عبدولمۆمىن لە نووسىنەمۇ شىعەر مەكاندا، سەرتا شىعەرى يۈسەف ياسكە و ئىنجا شىعەر مەكى مەھزۇنى و پاشان شىخ لوتفوللاى نووسىۋە و گوتۇۋىتى: "در ردیف" واتە لە شىۋە ئۇمۇ دىكەدا ھۆنراۋەنەتەمۇ واتە روۋى كەدۋەتەمۇ كە ئۇ دوو كەسەى دۋاى، لەسەر شىۋازى شاعىرى يەكەم، شىعەرى خۇيان ھۆندۋتەمۇ. بەم پىيە، پىۋىست ناكات ھەرسى شىعەر مەكان ھى يەك تاقە كەس بىن، لەكاتىكدا دەبىن شىعەر مەكان لە دىۋانى دەستئوسى بېيسارانىدا بە ناۋى ئۇمۇ تۆمار كراۋ (ژمارە ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱) تەنەت ئۇمۇ سى ژمارە نەزىك بەيەكەش لە پەيۋەندىيەدا، جىگەى وردىۋەنەمۇ.

لەسەر ژبەنى شىخ لوتفوللا ھىچ زانىار بىيەك بۇ كۆ نەكرايەمۇ. مېنۇرسكى و سەجەدى و مەكەزى و بۆرەكەى تەنبا ناۋيان ھىناۋە و ھىچى تر، بەلام كاڭ ئەسەدى سراج الدىنى پىي گوتەم ئۇمۇ زاتە، لە بىنەمالەى شىخولئىسلامى سەنەيە، كە ئىستاش ھەرسى ناۋمۇ دەناسرىن.

۲۹. مەھزۇنى (= بېيسارانى)

مەحزۇنى كىيە؟ ئەمە پەرسىيە سەركى لە مەسەلەى ساغەردنەمەى ئەمە
كەشكۆلەدەپە. مینۆرسكى دەلى: "نوسەرى دیومەخانى والى ئەردەلان- خوسەرو
خانى يەكەم بوو، كە لەنیوان سالانى ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴ / ۱۷۵۴ و ۱۷۸۹ى
زاینیدا حكوومەتى كەردوو.^{۸۶}

عەلەددینی سەجادی لە میژووی ئەدەبى كوردیدا (باخچەى شاعیران)، ەمان
ژیننامەى بۆ مەحزۇنى ەیناوتەو و دیارە سەرچاوەى زانیاریەكەى، ەس
مینۆرسكى بوو، بەلام بۆ میژووی خوسەرو خانى ئەردەلان، تاریخی
جیاوازی داناو: "تەلین نوسەر بوو لە دیومەخانى خوسەرو خانى يەكەم- والی
ئەردەلان، كە لە سالانى ۱۷۵۴ - ۱۷۱۹ دا حوكمی كەردوو".^{۸۷}

مێچەر سۆن، دوو پارچە شیعەرى بە ناوی مەحزۇونیەو و مگیراوتە سەر
ئینگلیزی^{۸۸} و لە ۱۲ پارچە ەلەبەستى تەرجەمەكراوی مەكەزى، یازدەیان بە
ناوی مەحزۇونین "یاخود بە ەوى عیبارەتى 'ولە' ى عەمەبیەو دەگەریتەو بۆ
ئەو"^{۸۹}.

بە شێوەیەك كە لە سەرەتای ئە كەتیبەدا باسی كراو، مە بە ەوى چەند نیشانە و
بەلگەو لەم وایە مەحزۇونی كەسایەتییەكى سەر بەخۆ نەبوو كە بتوانین باسی
ژیان و بەر ەمەكانى جیاواز لە ژیان و بەر ەمەى بیسارانى بكەین گەرچی
مینۆرسكى ئەم كەرەى كەردوو و لە وتارەكیدا (گۆران)، ژیننامەى بۆ ەردوو
ئەو كەسانە پێك ەیناوە.

بە بروای مە، مەحزۇونی نازناوی شیعەرى مەلا مستەفاى بیساران بوو و جیا
لەو كەسانەى كە لە قەولى مامۆستای كۆچكەردو سەید تاهیری ەاشمییەو
دەگیرنەو، لای كەم یەك پارچە شیعەرى ناو دیوانى بیسارانى، نازناوی
"مەحزۇونی" بەروونی تێدا بەرچاوەكەو:

"مەحزۇونی" عاشق بێ یار نەبو

^{۸۶} بروانە پاشكۆى دوو ەمە

^{۸۷} جیاوازی لە نووسینی رێكەوتى ئەمارەتى خوسەروخاندا لەو راستییەو سەرى
ەلەداو كە ناوبراو دوو جارى حكوومەت كەردوو و لە نیوان سالانى ۱۱۷۶ و ۱۱۷۹
دا لەسەر كار لابراو و ەمەيسان گەراوتەو سەر حوكم. رێكەوتى ناماز ەپێكراوى
مینۆرسكى راستنەو.

^{۸۸} بروانە پاشكۆى يەكەم

^{۸۹} بروانە پاشكۆى سێ ەمە

۳۰. محمەدئەمین بەگی ئەورامی

مەكەنزی و مینۆرسکی: "محمەدئەمین بەگ ئەورامی"

سەجادی و بۆرەكییی: "حمەومین بەگی ئەورامی"

دوو پارچە شیعری ئەو شاعیرە لە كەشكۆلەكدە دمیترین:

شەمال صوب خیز!

شەمال شوگەر، شەیدایی صوب خیز! B۳۹ F.

چراخ! بێمانەند

بە تاي بى هەمتای بى میسل و مانەند. B۴۰ F.

پارچە شیعری یەكەم لەسەر شیوازی چەند شیعری دیکە گوتراوە كە لە هەمان
لاپەردا ھاتوون:

بزانی ھالم

شەمال بيمروەت! بزانی ھالم (مەحزونی؟)

شەمال! جەوجیوھ

شەمال ھوألئ جەو ماواو جیوھ (مەلا حافظ فەرھاد)

شەمال! عەرضەى دل سەد پارە پارەم (رەزا بەگ)

پارچە شیعری دوو ھەم، لە راستیدا "قەسەنامە"یە و لەگەڵ چەند شیعەری دیکە،
لە هەمان لاپەردا ھاتووە كە ئەوانیش بە هەمان شیوھ ھونراونەتەوھ:

قەیلەم، جەلاتەن!

قەسەم بە كەلام، رۆحم جەلاتەن (مەولانا قاسم)

چراخم بە عەرش!

بەو كەلامانەى نازل بى جەعەرش! (نومیس بەگ)

زولځا، جامت

سهوگند به زولځان جهمين جامت! (نهلپاس بهگ)

من لهسهر ژيان و بهسهر هاتي نهم شاعيره، نهمتواني زانيار بيهك به دهست بينم،
بهلام دووري نازانم لهگهل بيساراني و مهولانا قاسم و نهواني ديكدا هاوچرخ
بووبيت واته له دهوړووبهري نيوهراسني سدهي ههژده همدا، ژيا بيب.

۳۱. محمەد قولی سولەیمان

مینۆرسکی و مەکهەزی: ھەمان ناو. سەجادی ناوی نەھیناوە و بۆر مەبیش کە
سەرچاوەی زانیاریەکی سەجادی بوو، لە باسی ئەم شاعیردا بێدەنگە.

کەشکۆلەکە، سی پارچە شیعری ئەو شاعیرە ی تۆمار کردووە:

ئارۆ، شیان دیم رەنگ خەزانان

ھالیشان بێن، ئیمە نەزانان. b۱۲ F

دلە، تۆ جەتەوق

مەترسە جابر، خەوف مەکەر جەتەوق. b۲۱ F

دلە، خەیلان

دەبیسە، وەس کەرە ھەبلە خەیلان! b۴۸ F

پارچە شیعری بەکەم لە شیوەی ھەندی شیعری "خەزانیات" ی مەحزوونی
(بێسارانی) دا گۆتراوە، کە لەو لاپەرمیە و لاپەرمەکانی بێشتەردا ھاتوون:

ئارۆ خەزانی زەرد بام وینا. b۱۲ F

ئارۆ دیم خەزان دور جەپای نەمام! b۱۲ F

گەرچی شیعەرەکی محمەد قولی سولەیمان لە لاپەرمەکانی دیوانی چاپی (ل ۶۴)
و دەستتووس (ژمارە ۴) ی بێسارانیدا بە ناوی بێسارانیمو دەبێژێت.
سەرەرای ئەوە، لام وایە ھی "محمەد قولی سولەیمان" بیت. مێجر سۆن ئەم
پارچە شیعەرە بە ھی ئەو شاعیرە ناسیووە، دوو پارچە شیعری دوا ئەویش کە
نیشانەی "ولە" یان لەسەر دانراوە، ھەر بە ھی ئەو زانیون و شەش فەرد لە
شیعری دوو ھەمیانی وەرگیراوەتە سەر ئینگلیزی (بروانە: پاشکۆی ژمارە یەك،
نموونە سیھەم).

پارچە شیعری دوو ھەمیش لەگەڵ ھەندی شیعری دیکەدا، پێکەو ھاتوون کە
ھەموویان بە "دلە" دەست پێ دەکەن:

دلّه زاریش کەرد

دلّه کەمتەر ویر!

دلّه، بی نازەن

دلّه بەشق حەق مەبە سەر گەردان!

و ھەموویان ھی مەحزونی (بێساران)ن. بەلام چۆن ئەوان لە دیوانی بێساران (چاپی و دەستنوس)دا تۆمار کراون، ئەم پارچە شیعەرە ھی محەممەد قوڵی سولەیمانی بە ناوی بێساراننێوە لە دیوانی چاپی (١٦٢٧) و نوسخە ھی دەستنوس (ژمارە ١٢٣)دا ھاتوو. بە بروای من، شیخ عەبدولمۆمین ئەم کارە ھی بێھوودە نەکردوو. واتە دەرکرا وەک چۆن بۆ پارچە شیعەرەکانی دیکە عیبارەتی "ولە"ی داناو، بۆ ئەویشی دانئ و بێگەرینیتەو بۆ مەحزونی (بێساران)، بەلام چۆن ئەو کارە ھی نەکردوو، دەتوانین شیعەرەکە بە ھی محەممەد قوڵی سولەیمان بزانین.

پارچە ھی سێھەمیش بە ھەمان شیوە، لەو شیعەرەنێە کە بە "دلّه" دەست پی دەکات و لەگەڵ دوو پارچە شیعەری دیکەدا، پێکەو ھاتوون:

دلّه! شۆ نەدەور دنیا کەرگوزەر (مەولانا حافظ فەرھاد)

دلّه! ھاڤ و یرەد (شیخ مستەفای تەختی)

ھیچکام لەو سێ شیعەرەنە، لە دیوانی بێسارانیدا (دەستنوس و چاپی) نەھاتوون.

۳۲. شیخ مستهفای تهختی

"حاجی شیخ مستهفای تهخته- کوری شیخ شهمسددینی بهکم و قوتایی شیخ "ابن الحجر" بووه. له سنه‌ی ۹۵۱ / ۵ / ۱۵۴۴ ز له‌ایک بووه و له ۱۰۴۷ = ۸ / ۱۶۳۷ ز دا، له ئاوایی تهخته- نزیك شاری حه‌سه‌ن ناوا، كۆچی دوا‌یی کردووه. له زانست و كه‌مآلدا بی وینه و له ته‌ریقه‌ت و ئیرشاددا، تاقانه‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه". (مه‌ردۆخ. تاریخ مه‌ردۆخ، ۲، ۲۳). "دیوانی شیعی ری به‌ری سۆفیا‌نه و غه‌رامی مه‌عه‌وی هه‌یه و زۆریه‌ی ئه‌و دیوانه، لای ئیمه ماوه و له به‌ر كه‌شكۆلی خوالیخۆشیو مه‌حمود پاشای جافه‌ه، روونوسمان کردووه". (مه‌رس، به‌مه‌له‌ی زانیاران، ۱۲۹). "له زیدی خۆی ده‌رسی خو‌ب‌نده‌وه و پاشان چووته عیراق و شام و حیجاز. له مه‌كه‌كه ئیجازه‌ی مه‌رگرتووه و پاش چهنده‌ها سال ده‌رس گوتنه‌وه، مه‌ردووه و له ئاوایی تهخته‌ی ده‌روبه‌ری سه‌نه نیژراوه". (بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، تاریخ مشاهیر کرد، ۱، ۱۷۹).

شیخ مسته‌فا، باوکی "شیخ ئه‌حمه‌دی تهختی"یه كه‌ به‌شتر له‌م یادداشته‌ها باسمان لیوه کرد. تاقه‌ یه‌ك پا‌رچه شیعی‌شی له كه‌شكۆله‌كه‌دا تۆمار كراوه كه ۶ فه‌رد زیاتر نییه:

دله! هاك و به‌رد

قام ئه‌وه كه‌ره دنیا هاك و به‌رد. b 48 F

شیعه‌كه، به شوین پا‌رچه‌یه‌ك هه‌لبه‌ستی "مه‌ولانا حافظ فه‌ره‌اد" دا هاتووه كه‌ ئه‌ویش به "دله" ده‌ست پی ده‌كات: "دله! شو نه‌ ده‌ور دنیا كه‌ر گوزمه‌"، پا‌رچه هه‌لبه‌ستیکی "مه‌مه‌د قولی سوله‌یمان" یش به شوینی‌دا هاتووه كه‌ ئه‌ویش به هه‌مان شیوه ده‌ست پی ده‌كات: "دله! خه‌یالان" ...

له دوو لاپه‌ره دواتردا، دوو پا‌رچه شیعی‌ری شاعیرانی دیكه تۆمار كراون كه به شیخ مسته‌فاوه پینوه‌ندیی په‌یدا ده‌كه‌ن:

(ب) شیعی‌ری صۆفی عه‌لی کیوانی "در مدح شیخ مصطفی تهختی. a 49 F

(ب) شیعی‌ری مه‌ولانا حافظ فه‌ره‌اد، له‌و شیعه‌رانه‌دا، شیخ مصطفی به "ره‌هنوما‌ی ره‌به‌ر" و "شیخی کوببار" و خولاسه‌ی بیخه‌وشی باوکی (واته شیخ

شمسه‌ددینی یه‌که‌م) و "صاحب فهراسات" و "خاو‌من که‌شف و که‌رامات" ناوده‌به‌ن و ده‌لین: "جه عیلم ته‌حقیق ته‌مام دانایی" (حافظ فهرهاد).
 مینۆرسکی و مه‌که‌نزی به "ته‌ختی" و سه‌جادی به بۆر مه‌کی به "ته‌ختیی" ناوبرده‌یان کردووه، که جیازازییه‌کی نه‌وتویان نییه .

یه‌که‌م شاعیره که دوی مه‌زونی ناوی له که‌شکۆ‌له‌که‌دا هاتیبیت. مامۆستا سه‌جادی، به "و‌ستا مکایلی زمانای" ی نووسیوه. دوو پارچه شیعری له که‌شکۆ‌له‌که‌دا هاتوووه:

مه‌ولام! گول غونچه‌ی ساوای نه‌شکوفته

سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته. b۱۰F

میرزام! سه‌رزمین

بی تو نه‌سه‌ندنه‌ن فەرر سه‌رزمین. a۵۱ F

پارچه شیعری یه‌که‌م له که‌شکۆ‌لی که‌له‌پووری کوردیدا (ب ۲، ۲۲۷) به ناوی "مه‌لا مکایل" مه‌وه چاپ کراوه، به‌لام زانیارییه‌ک له‌سه‌ر ژيانی نه‌دراوه به ده‌سته‌وه.

كاك محمد علي سلطانی ده‌لی: "استاد میکائیل یا مه‌لا میکائیل خه‌لکی ناوچه‌ی بيله‌واره و شیعهره‌کانی زۆر له شیعری "میرزا شه‌فیع مامیزه‌کی" ده‌چن. هاوچه‌رخي ئه‌مۆش بووه و له زۆر به‌یازی ناوچه‌ی بيله‌واردا، له‌گه‌ل شیعری میرزا شه‌فیع، غه‌زلی ئه‌مۆش ده‌بینرین". سولتانی هه‌روه‌ها ده‌نووسی: "له ناو یادداشته‌کانه‌دا، ئه‌م شیعهرانه‌ی میرزا شه‌فیع به‌رچاو ده‌که‌ون:

- مه‌ولام! گول غونچه‌ی ساوای نه‌شکوفته (که بریتی بیت هه‌ر له‌م شیعهری ئوستاد میکائیل)

-قیبيله‌م! جه‌ی دنیا

-قیبيله‌م! نه‌مانا

-قیبيله‌م! هه‌مه‌ردم

-قیبيله‌م! وه‌فام بۆ

"شونیککی زۆری شیوه‌ی ساکاری "بێسارانی" له‌سه‌ر شیعهره‌کانی دیاره". (محمد علی سولتانی، نامه‌یه‌ک بۆ نووسه‌ر، ۱۹۹۲).

هه‌روه‌ها "سولتانی" له‌ که‌تیبی 'مناجاته‌های جاویدان ادب کردی' دا، کاتی ده‌چینه سه‌ر باسی "میرزا شه‌فیع کولیاپی"، ده‌نووسی: "هاوچه‌رخي خوسره‌وخانی

یهکهم بووه و له سالانی دهوروبه‌ری ۱۲۱۰ی کۆچی ۱۷۹۵/۶ز شیعری به خوسر موخاند هه‌لگوتوه". (مناجات‌های....، ۹۲)

ماموستای نهمر سه‌ید تاهیری هاشمی ده‌یسه‌لمننی که میرزا شەفیعی "مستەوفی" دیوانی خوسر مو خانی یه‌کهم بووه (حدیقه سلطانی، ۱، ۳۴۸) و کاک سه‌دیقی بۆره‌که‌بیش، سالانی ژبانی میرزا شەفیعی به ۱۲۳۸-۱۱۶۹ زانیوه د= ۳/ ۱۸۲۲- ۱۷۵۵/۶ز. هه‌موو ئهو ته‌ئریخانه ده‌توانن روانگه‌یه‌کی گشتیمان له مهر ژبانی ئوستاد میکائیل بدن به ده‌سته‌وه: شاعیر ده‌بی، له ده‌وروبه‌ری کۆتایی سه‌ده‌ی دوازه و سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی سیزده‌هه‌می کۆچی به‌رانبه‌ری نیوه‌ی دووه‌هه‌می سه‌ده‌ی هه‌ژده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می زاینیدا، ژیا‌بیت.

ماموستا محمد عه‌لی قه‌ره‌داغی له کتییی 'که‌شکۆلی که‌له‌پووری کوردی' دا، جگه له‌ی شیعره، پینچه پارچه شیعری دیکه‌ی ئهو زاته‌ی چاپ کردوه:

-قیبیه‌م! بۆ نامای

-جه‌ی دونیا

-هامه‌رمدم

-نه‌که‌یشۆ،

-واتا بۆ (ب ۲، ل ۲۳۰ به‌دواوه) که، وی ده‌چی زۆربه‌یان، هه‌ر ئهو شیعرا نه‌ بن وا کاک محمد عه‌لی سلطانی به‌ هی میرزا شەفیعی مامیزه‌کی داناون.

له‌مه‌ر پارچه شیعری دووه‌هه‌می که‌شکۆله‌که (میرزام! سه‌ره‌زمین)، ده‌بی بێم شیعره‌که بۆ شیخ شمس الدینی دکانشیری (؟) گوتراوه، که نه‌متوانی بزانه‌م کییه:

"استاد میکائیل، به شیخ شمس الدین دکانشیری (؟)"

له شیعره‌که‌دا، باسی "مه‌حمود جان" یک ده‌کریت. به‌ بروای من، ده‌بی ئهو "مه‌حمود" ه‌ کوری شیخ شمس‌الدین بووبیت و ئوستاد میکائیل، دوا‌ی مرده‌ی "مه‌حمود جان" ئهو شیعره‌ی بۆ دلدانه‌وه‌ی باوکی گوتییت.

بۆیسته‌ بگوتری هه‌ندێ له‌ی شیعرا نه‌ی وا له‌ کتییه‌که‌ی ماموستا "محمد عه‌لی قه‌ره‌داغی" (که‌شکۆلی...) به‌ ناوی مه‌لا مکایله‌وه‌ تومار کراون (ل ۲۲۹ تا ۲۳۱)، له‌ دیوانی بێسارا نیدا به‌ شیعری بێسارانی زانراون:

قبیلهم دیم نه‌دیم:

همان لاپره‌ی کَشکۆلی کله‌پوور و ژماره ۱۹۹ ی دستنوو سی دیوانی
بیسارانی.

قبیلهم جه‌فای تو: همان لاپره‌ی کَشکۆلی کله‌پوور و ژماره ۲۱۰ ی
دستنوو سی دیوانی بیسارانی.

ئهم پارچه شیعره‌ی دووهم له کَشکۆلی شیخیشدا ده‌بینری و نیشانه‌ی 'وله‌ی'
به‌سه‌ره‌وه‌یه F. ۳۵ a که وا هه‌یه بگه‌ریته‌وه بۆ مه‌زوونی (بیسارانی). همان
شت له مهر شیعره‌ی "قبیلهم نمانا..." راسته، وا کَشکۆلی شیخ F. ۳۵ b به‌هی
مه‌زوونی (بیسارانی) و کَشکۆلی کله‌پوور (همان لاپره)، به‌هیی
بیسارانیان داناوه.

ناوی "ناظر" ی شاعیرم یهکم جار له 'حدیقه امان اللهی' ی میرزا عبدالله منشی باشی (رونق) دا بینووه. رومنهق، و مک شاعیریکی فارسی ویز ی دهناسینی و ناویک له شیعره کوردییهکانی نابات: "ناظر خه لکی ناوایی بست لهزیک ی سنیه" (حدیقه ی نهمانوللاه ی، نوسخه ی دهستنووسی کتبخانه ی بریتانیا MS.or. ۲۹۴۳).

ئینجا شونی "ناظر" م له "تاریخ مشاهیر کرد" ی بابا مهردوخ روحانی دا، هه لگرت: "شیخ زین العابدین، نازناوی شاعیری "ناظر"، خه لکی ناوایی بست له مهحالی خورخوره ی دیواندهر و مروقیکی زانا و عارف و بهپاریز بووه. هاوچرخه ی نهمانوللاهانی گهره ی نهرده لان و شاعیریکی باش بووه که شیعری زور گوتوون، به لام ژماریهکی که میان ماون." (۱، ۳۱۹)

بهه پینه، ناظر بستی، هه مان شیخ زهینه لعهابدینی بستیه و نهگهر بزانی نهمانوللاهانی نهرده لان له نیوان سالانی ۱۲۱۴ و ۱۲۴۰ ی کوچی ۹/ ۱۸۲۸- ۱۷۹۹/۱۸۰۰ ز دا نهمارته کردووه، دهی شیخ زهینه لعهابدینی له هه مان سالان، واته ناخر و نوخری سهده ی ههژده و نیوه ی یهکه می سهده ی نوژده هه مان، ژیا بیتی.

کهشکولی شیخ عهبدولموئمین یهک پارچه شیعری "ناظر ی بستی" تو مار کردووه:

رو ی کهلبه لامه

یاران رهستاخیز رو ی کهلبه لامه F. ۳۴a

که شیعریکی ۸ فهردی رازاوه و جوانه. به شوین شیعره کهدا، دوو پارچه شیعری دیکه هاتوون که عیبارته ی 'وله' یان له سه نووسراوه، ئینجا شیعریکی دیکه هاتووه که، له سهمری نووسراوه: "وله در بیان عدالت معدلت دهستگاه عالیجاه معلی جایگاه خسروخان واقع شده". شیعره کان بریتین له:

یهک دور مهزل !

نهسیم صوب خیز، باد دور مهزل F. ۴۳a

ره مان بی راهی

قیلهم! جهرای زید، ره مان بی راهی F. ۴۳a

میرزام! نەمەندەن

روکن زلالەت پایش نەمەندەن F. ۴۳b

پارچە شیعری سیئەم سەبارەت بە خوسرموخانی ناکام، کوری ئەمانوڵڵاخانە و ئەگەر بە ھۆنراوەی ناظر بزانریت، دەبی شاعیر تا سەردەمی ئەمارەتی خوسرمو خانیش ژیاپیت (۱۲۵۰-۱۲۴۰ی کۆچی، ۵/۱۸۳۴-۵/۱۸۲۴ز).

لە مەر ناوی گوندی بست لە پەرەویزی 'تحفە'ی ناصری 'دا، ھاتووہ: "بست بە فتح بای موحد و سکون سین مەھل" (ذیل صفحە ۶۰)، بەلام 'حەقیقە...' لە شیبوہی "بست" دا تۆماری کردووہ (ھەمان) ئەوانەش لەکاتی کدان، کە خەلکی گوند و ناوچەکە، وەک "بست" ی حونجە دەکەن: بست و کانیمەت دوو گوندی خورخورە و تیلەکو- سەر بە شاری دیواندەرەن.

لیستە ی مینۆرسکی ناوی ناظری بست ی تیدا نییە و لە ناکامدا، سەجادی و پۆرمکەبیش ناویان نەھیناوە.

"يوسف ياسكه، پياو و شاعيري خان ئمحمد خاني ئمردەلان بوو. ئم واليبه له ۱۵۹۲ ھاتووتە دنيا و له ۱۹۳۶دا له مووسل مردوو" (سەجادی، میژوو، ۵۳۶) "... خان، شکی تی کردوو که گوايه لهگهڵ ژنهکيا (کلۆز مه خانم کچی شا عەباس)، کهین و بەینی ههیه و خەریکی رابواردنه، هەر بۆیهش زبەدانی کردوو". (مینۆرسکی، وتاری 'گۆران' - له زمان "دوکتۆر سەعید خانی کوردستانی "یهوه). "باسی خەیانەتی کلۆز مه خانم (زربین کلاه) به خان ئمحمد خان و چۆنیتی ئیعدامکردنی "یوسو یاسکا" - وەرگیری تایبەکاری خانی ئمردەلان، هیشتا هەر به سەرزاری خەلکی کوردستانهوه دهگهڕێ و پیر و ردین سپیانیش ئهو شیعرا نهیان لهبیر ماوه که لهم بارهوه گوتراون. " (پەراویزی میژووی مەستوورە، ل ۲۴۱ی دەقی کوردی).

"سەیدە بەگم ناسراو به زیر کلاو ... لهگهڵ هەرزەکاریکی یوسف ناو، که به دەنگخۆشی و جوانیی سیمای ناوی دەرکردبوو، نیوانی ساز کرد و ئهگەر دەرمانی دەست کهوتایه، قسەیهکی لهگهڵ دەرکرد. ئهم کۆره لاهوه، يەك له مۆتریب و گۆرانیبێژەکانی مەجلیسی خان بوو و جارجاره دمجوه حەرمەسەرا. کەم کەم داستانێ ئهویی سەیدە بەگم به گۆیی ژن و پیاو گهیشته و بوو به بەیت و باوی کووچه و کۆلانان. له ئەنجاما گهیشته گویی خان، یوسف که چەند شیعریکی به کلۆزیردا هه‌لگوتبوو، له بهر بێعه‌قلی و زال‌بوونی ئه‌وین، جارجاره بۆ دۆست و برادەری خۆی ده‌گوتەوه. شه‌ویکیان له حالی سه‌رخوشیدا، له به‌رده‌می خان ئمحمد خان، به ده‌نگێک که عه‌قل بۆی حەیران ده‌بوو، شیعەرەکی به گۆرانی گوت. لێره‌دا، گومانی خان ئمحمد خان به یه‌قین گه‌راو گه‌رچی هه‌له‌ده‌ای جوانیی سیمای و هه‌لسۆکه‌وتی ریکوپینکی یوسف بوو، به‌لام مه‌زنایه‌تیی ئه‌میری، چاوی خۆشه‌ویستی لی به‌ست، نیو‌شه‌و بانگی کرد و هەر ئه‌وه‌کاته، فه‌رمانی دا له‌قه‌لاهه هه‌لیان واسی و له‌شبان خسته ناو چینی دیواره‌وه. " (سیر الاکراد، ۴۵ ده‌قی فارسی. ئهم کتێبه له‌لایهن مامۆستا که‌ریمی حیسام‌دیوه و مرگه‌راوته سه‌ر کوردی، به‌لام من چاوم پیی نه‌که‌وتوه).

بۆرەکی له (میژووی وێژه‌ی کوردی) (ل ۵۵۹)دا ناوی "یوسف یاسکه" دینی و ته‌ریخی ۹۹۵-۱۰۴۲ی بۆ دیاری ده‌کات. سه‌رچاوه‌ی وڵک تاربخ مشاهیر و تحفه ناصری و حدیقه ناصری و تاریخ مردوخ له باسی رووداوێکی سەردەمی خان ئمحمد خاند، کلاو زیرخانم به خوشکی شا عەباس دەدەنه قەلەم، بەلام باسیک له یوسو یاسکه ناهیننه گۆری.

كاك محمد علي سولتانی له وه‌لامی په‌رسیاری مندا، به نامه بۆی نووسیم: "یوسف یاسه‌که، له شاعیرانی ناوچه‌ی جافی جوانزویه. یاسه‌که ناوی دایکیه‌تی

که له ئەسلدا یاسمە بوو و /ك/ی تەحییب و /ه/ی تەخفیی پی دراو و بە دابی ناوچەکە، چون لە منداڵییەوه، باوکی لەدەست داوو، بە ناوی دایکیمووە بانگ دەکرا. دەلێن لەگەڵ دایکی لەنجو هۆزە کوردەکان و دیومخانی گەوره و مەزناندا هاتوچۆی هەبوو. دایک و کور هەردوو، مرخی شیعریان بوو و ئاغا یوسف لە هۆنەرانی گەوره و ناودارانی "گۆران"ی بیژە. لەبەر ئەوەی لە منداڵییەوه خووی بە گەران گرتبوو، شیعەرەکانی لێرمولەوی لە ناو کورددا بلأو بوونەتەوه. لە سەردەمی قاجار و دەرەوی ناسرەددینشادا ژیاو و لەناو یادداشتەکانی مندا، موناچاتیکی بەم مەسلەحە دەبینری: (رەسوولی رەهەبەر، یا رسول الله، رەسوول رەهەبەر). "(نامەیک بۆ نووسەر، ۱۹۹۳).

نامەیکە کاک محمد علی، چەند خالی گەرنگی تێدا: (۱) ناوی، یاسەکیە نە یاسکە (۲) خۆی و دایکی هەردوکیان شاعیر بوون (۳) لە سەردەمی ناسرەددینشاهی قاجاردا ژیاو. لەبەر یاسکە و یاسەکەن مەن دانیایم و ناتوانم بریاری تەواو بەلام ئەوەندە لە خەڵکی ناوچەی هەورامانم بیستتی، ئەو ناو لە ناوچەکاندا وەک یاسکە و یاسکا حونجە دەکریت. سەردەمی ناسرەددینشاهی قاجاریش گەلیک جیاوازه لە سەردەمی نووسرانی کەشکۆلەکە. ناسرەددینشا، لە سالی ۱۳۱۳ی کۆچی ۱۲۹۵/۶ز دا کوژراو، کە ئەو سالا گەلیک دواتر لە سەردەمی خان ئەحمەدخانی ئەردەلانی و هیچ پەیمەندییەکی بە مەسلەهی خان ئەحمەد خان و کلاوزیر خانمی خوشک (یا کچ) ی شاه عەبباسی سەفەوییەوه نییه.

لێرمدا پێویستە ناماژە بە چەند فاکتی میژوویی بکەیت:

بە ناوی خان ئەحمەد خانەوه، دوو کەس لە میژوویی ئەردەلانی ناسراون: کوری هەلۆ خان (۱۰۴۸ - ۱۰۲۶ک) و کوری "کەلبەعلی خان" (۱۰۸۲ - ۱۰۶۷ک). زاوای شاه عەبباسی سەفەوی ئەوی یەکمەیانە و سالانی ئەمارەتی بەرانبەرە لەگەڵ سالانی ۱۶۳۸/۹ - ۱۶۱۶/۷ زایینی.

یوسف یاسەکیەک، کە لەو سەردەمدا ژیاویی، دەبی بە تەواوەتی لە یاسەکی سەردەمی ناسرەددینشا جیاوازیی. بەم پێیە، یا دەبی دوو یاسکە لە دوو سەردەمی جیاوازا دا هەبوون. کە مەن هیچ نیشانیەیکم بۆ سەلمانندی ئەو ئەگەرە بەدەستەوه نییه، یا کاک محمد علی سلطانی سەرچاوێکی بەردەستی تووشی هەلە هاتییە. هەلە و اش لەسەر کەسایەتی میژوویی، لە کوردستاندا شتیکی نااسایی نییه.

نهم شيعرانہی له كهشكو له كهدا به ناوی ياسكه (ياسكه) وه تۆمار كراون، ٦ پارچه شيعرن. له پيوهندی ئهو باسهدا دمی بگوتري كه چند شيعری ديكهش به نيشانهی 'وله' دیاری كراون و به شوین ئهو شيعرانهدا هاتوون كه دوور نییه ههی "مهزونی" (بیسارانی) یا ياسكه بن. شیوهی بهیانی شيعر مكان له ههی بیسارانی ناچن، به لام له گهل ئهوشدا بۆچونهكه جیی دلنایایی نییه. شمش پارچه شيعر مکه، بریتین لهوانهی خوار موه كه ههندیکیان به ناوی ياسكه و ههندیکی دیکهیان به ناوی یوسف ياسكهوه دیاری كراون، هه له بهر ئهوه هۆیه و مهسهلهی شاعیر بوونی دایکی یوسفیش، كه ریزدار محهممهدهلی سولتانی له سهروهتر دهست نیشانی کردبوو، من ياسكه و یوسف ياسكه به دوو كهس داناوه:

١ - یوسف ياسكه:

ئارو و كفری دیم ئیمان مهپوشا

دل، ئیمان به بت كوففار فرؤشا. F. ٣٢a

٢ - یوسف ياسكه در جواب:

مهولام پر جهدمرد

نهوازش مپیو، پر جهداخ دمرد. F. ٣٧b

٣ - ياسكه در سئوال ياسكه پسر یوسف:

یا شا! رههابق

میرزام جهی بهنده به زور رههابق. F. ٤١a

٤ - یوسف ياسكه در جواب:

ياسكه یاوا

بای شهمال نامهت یاونا و یاوا. F. ٤١a

٥ - یوسف ياسكه:

چراخم قایل

بە جەمرو جەفات ئەرۆ بيم قايل F. ۴۵ a

۶-يوسف ياسكە:

رەسول رەھبەر

يا رەسول الله، رەھنومای رەھبەر F. ۴۶ b

لەم شەش پارچە، پىنجىان بە ناوى يوسف ياسكەدە و يەكيان (ژمارە ۳) بە شىۋەكە ناسىنراۋە كە تەۋا ساغ ناكىتەۋە. رستەى فارسىي سەر شىعەرەكە، دەتوانرئ بە دوو شىۋە بخوئىرئەۋە:

ئ) "ياسكە در سئوال، ياسكە پسر يوسف"، كە بەشى يەكەم راگەياندنى ناوى شاعىرە و بەشى دووهم روونكردەۋەى چۆنىەتى و چىيەتتى ناوى ياسكە، واتە: ياسكە پرسىارى كردوۋە- ھەر ئەر ياسكەدەى وا كورى يوسف.

ب) "ياسكە در سئوال ياسكە پسر يوسف"، واتە ياسكە لە ياسكەى كورى يوسف دەپرسى.

ھەر دوو ئەر شىۋە خوئىندەۋانە، تەنگوچەلمەمان بۇ پىك دىنن: لە شىۋەى دوو ھەمدە ياسكە چۆن لە ياسكەى پرسىار كردوۋە؟ لە شىۋەى يەكەمىشدا كە بە برواى من زۆر وئىچووترە، ياسكە دەبى بە كور و دەشېن بە كورى يوسف! بەم پىيە، ياسكە دەبى دوو كەس بن. بەلام چۆن؟

ناۋەرۋكى شىعەرى "ياشا! رەھابۆ... " دوعا و پارانەۋەى كەسكە بۇ رەھابى و ئازادىي گەۋرە و غەزىزىكى خۇى لە زىندانى خان ئەحمەدخان. شاعىر، كابراى زىندانى بە "مىرزەم" بانگ دەكات و ئاۋاتى ئەۋە دەخۋازى 'بەزۆر' ئازاد بىكرئ و بىيەتەۋە "ھامرازى شاى سۆسەن خالان". كەسكى ئەۋتۆ، دەتوانى كەسوكار، يا ژن يا دايك، يا مندالى يوسف بىت، بەلام زىندانىيەكە- بى ھىچ گومانىك "يوسف"ە.

شىعەرى دواى ئەۋ، ۋەلامى يوسف و پاكانەكردن بۇ خۇى:

ئەر خودا مازۆ، خان نامور

چون يوسف جە چا ماۋەرۆم ۋەبەر [دەر؟]

ئەۋسە، بە كورى رەقىبان رەد،

من ئەو يۇسۇف، خان ئەو خان ئەحمەد. F. ۱۴۱b

لېرىدا شاعىر ۋەلامى شاعىرى شىئىرى پېشوو دەداتتە ۋە بە 'نورى دېدە' و
'مايە زىندەگى' و 'بىر گوزىدە' ۋە 'خۇ ناۋى لېدەبات'.

سەرەراي گېزىگومبىيەكى زۆر لەسەر ناۋ، ژيان و شىئىرى يۇسۇف ياسكە و ئەو
موشكىلەيە بە ھۇى عىبارەتى ياسكە و يۇسۇف ياسكە و ياسكەى كورى يۇسۇفە
لە كەشكۆلەكەدا دروست بوۋە و ساغردنەۋەى مەسلەكە، بەى سەرچاۋەى
برۋاپىكراۋ لە گونجان نابىت، من لەسەر ئەو باۋىرم كە شىئىرى "ياشا
رەھابۇ... " ھى ياسكەى كورى يۇسۇف ياسكەى، كە ئەۋىش ھەر دەبى شاعىر
بوۋىت، پېنج شىئىرەكەى دىكەش ھى يۇسۇف ياسكەى، واتە "ياسكە" دوو
كەسەن.

شايانى باسە، لەو ۶ پارچە شىئىرە، يەكەمىيان واتە (ئارۋ كفى دىم. ۳۲۴a لە
دىۋانى دەستۋوسى بېسارانى (ژمارە ۱۳۹)دا، بە ناۋى بېسارانىيە ھاتتوۋە.
ناۋەروكى پارچە شىئىرى پېنجەم و بە تايىت شەشم، شاعىرەكەى بە مەۋقىكى
لەخواترس و ئاينى دەنۋىن كە گەلىك بەئىمان بوۋە و دور نىيە لە سەردەمى
پېرىدا ئەو شىئىرانەى ھۆندىتتەۋە. ئەۋىش لەگەل روخسارىك كە لە يۇسۇف
ياسكەى دىۋەخانى خان ئەحمەد خانى دەپكىشەۋە، گەلىك جىاۋازە.

بە برواى من روۋداۋى دىۋەخانى خان ئەحمەد خان يا ھەر لە بىرەتدا
دروستكراۋى خەيالى ھونەر مەندىكە، يا خەلك ئەو داستانىان لەبەر ھەر
ھۆيەك و يەك كەلەۋان، نازەبى لە دام و دەزگەى ھۆۋمەتى، ھەلبەستوۋە، يا
ئەگەرىش بوۋىت، شاخ و بالى زۆرى پىۋە نراۋە و بە كورتى، ھەمۋىيان
بەشنىك لەو شىئىرە ھەجۋانەى ۋا لە زمان يۇسۇف ياسكەى دەگىررىنەۋە،
دەرەنگەر ھەلبەستراۋن.

كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى (ب ۲، ۹-۱۵۶) خاۋەنى شىئىرى "جە
بېساران مال". F. ۳۲۷b بە "يۇسۇف ناۋىك" دەزانى و شىئىرى دۋاى ئەو، واتە
"يۇسۇف! كەم نىيەن / بالە جە بارگەم ھىمەت كەم نىيەن". F. ۳۲۸a، بە ۋەلامى
"بابا شىخى بېساران" بۇ ئەو يۇسۇفە دادەنىت. تۋ بلىي ئەو يۇسۇفە، كى بىت؟
يۇسۇفە ياسكە؟ نازانم.

مامۇستا مەمەد عەلى سولتانى لە وتارەكەى گۇفارى "ئاۋىنە"دا دەنۋوسىت:
"ئەۋەى لە سەردەمى ژيانى يۇسۇف ياسكە ئاشكرايە، ناۋىراۋ لە سەردەمى

سەفەییەکان- سەدەى شازدەهەمى زاینیدا ژیاوه". بۆ روونکردنەوهى زیاتر
لەمەر شیعرەکه، پروانه پەراویزی پارچە شیعرى ژمارە ۳۶۷ F. ۴۱ a و
پەراویزی شیعرى ۳۶۲ F. ۴۷ a

ماموستا محەمەد عەلى قەرمداغى لە وتارى گوڤارى "گزينگ"دا دەنوسنیت:
"جگە لەوهى لە کەشکۆلى کەلەپوورى ئەدمى کوردیدا ناو و بەر هەمى یوسف
یاسکە هەیه، لە ژمارە ۱۲۹۰ ی "ژین"یشدا لەسەرى نووسراوه.

۳۷. مەلا یوسف، براى مەلا حەبیبى گلان

لەپەرەى b۴۱ ی کەشکۆلەکه، پارچە شیعرىكى تێدا تۆمار کراوه کە ئەم
عیبارەتەى لەسەر نووسراوه: "ولە قیل ملا یوسف برادر ملا حبيب گلان".
چۆنیەتیی نووسرانى عیبارەتەکه، هەندى پرسىار دیننیتە پێشئ:

۱ ئايا ئىم پارچە ھەلبەستەش وىك زۆرىيى ئىم شىئىرانە نىشانەي 'ولە'يان
لەسەر دانراو، ھىي مەرزوونى (بىسارانى)يە؟

۲ ئايا دىتوانىن بە شىئىرى يۇسۇف ياسكەي بزانىن؟ (ئىم شىئىرە و پىنج پارچە
ھەلبەستى پىش ئىم، نىشانەي 'ولە'يان لەسەرە و ھەلبەستى پىشتىران، بە ناوى
"يۇسۇف ياسكەو" ھاتوۋە).

۳ ئەگەر وانىيە، دىبى ھى مەلا يۇسۇف بىت. پىشتىرىش لە ھەندى شوبىندا
دىومانە ئەگەر شىئىخ عەبدولمۇنىم شىئىرىكى بە ناوى مەرزوونىيە ھىنابىت،
عىبارەتى "ولە مەرزوونى" لەسەر نووسىوۋە.

من زياتر، لەگەل بۆچوونى سىيەمەدام، واتە لام واىە شىئىرەكە، ھى مەلا يۇسۇف
بىت. بە برواي من، شىئىخ عەبدولمۇنىم بۆ ئىمەي سەر لە خوئىنەر نەشتىوئىت و
ئىم مەلا يۇسۇفەي لەگەل شاعىرى پىشتىر- واتە يۇسۇف ياسكە- بە جىاواز
دانابىت، بە شوين نووسىنى ناومەيدا زياترى ناساندوۋە و گوتوويەتى 'براى
مەلا جىيىيى گىلانە'. لەمەر ئىم مەلا جىيىيەش، ھىچ نازانىن تەمانەت بە
دلىيايىيەو نائوانىن وشەي "گىلان" لە بىچمى كىلان، كەلان، كىلان، كىولان،
كىلان، گەلان يا گىلاندا ساغ بىمەنەو.

مىنۇرسكى، سەجەدى، مەكەزى و بۆرەكەيى لە شىوۋەي 'كەلان'ياندا ھىناوۋە.
بەلام سەجەدى بە "مەلانا"ى ناو دەبات و بۆرەكەيىش ھەمان شتى دووپات
كردۇئىم. بەداخەو نەستوانى شوئىنى بە سەرھاتى ئىم زاتە ھەلبىگرم و
زانىيارىيەك لەسەر ژيانى و دەست بىنم.

تەنبايەك پارچە شىئىرى كەشكۆلەكە، بە ناوى مەلا يۇسۇفە تومار كراوۋە:

ئىم پايز وىيەرد

فەسل رەنگار رەنگ ئىم پايز وىيەرد F. ۶۱b

شىئىرەكە ۱۹ فەردە و باسى سەرھاتى سەرما و سۆل و كۆكرانەوۋە سىمال و
گىرانەوۋەيان بۆ 'زەھاو' دەكات. بۆ بلىي مەلا يۇسۇف خۆي، لە جافەكان
نەبووبىت؟ لام واىە وردبوونەو لە شىوۋە زمانى شىئىرەكە و شىوۋەي بەيانى
شاعىر دىتوانى لەم بارىيەو يارمەتيدەرمان بىت، بەلام ئىم بۆ كەسنىك دەبىت كە
شارمىيى تىمىوۋە لە بن لەھجەكانى شىوۋەي گورانى ھىبىت. بە داخەو، من
ئىم تىوانىم نىيە.

۳۸. مەلايۇسەف رۇيسە/ دۇيسە

يەك پارچە شىعەرى ئەم شاعىرە لە كەشكۈلى شىخدا تۆمار كراۋە:

شەمسەددىن! گرىيا

دل، ئېمشىمۇ چۈن شەم تا بە صوب گريا b۵۰ F.

لەمەر خويندەنمەي وشەي گريا، پېويستە ديارده بە يەك خال بکەم: شېخ
عەبدولمۆمىن بۇ جياکردنمەي پېتى /ر/ لە /ر/، لە سەر ھەموو /ر/ يەك قەلەم
نېشانەي شەددى داناو: گريا، خريا، برىا و...

سەبارەت بە ناوى شاعىرىش چەند خالىك دەيى بگوتى:

-مەكەنزى بە "دەويسەي(Dawisai)" ى خويندۆتەم. بە حېسابى ئەمەي
مېنۆرسكى ناوى نەھىناو، سەجادی و بۆرەكەيىش باسيان نەكردو.

-لە كەشكۆلەكەدا، زياتر وەك دەيسە" دەچىت.

بەلام مەن بە ھۆى سەرە ھەمدايەكەم، لام واىە دەيى رۆيسە بىت:

"يوسف صدىقى شاھۆي گوراني، خەلكى ھەورامان و كورى قازى مەحمود
كورى كەمالەددىن نوراني لە عەشیرەتى رۆيسى بوو. لە زانست و ئەدەب و
عیرفانا پایەيەكى بەرزى ھەبوو و لە سال ۱۰۰۰ ى مانگى دا كۆچى دوايى
كردوو." = ۱۵۹۱ / ۲ . (تارىخ مشاھىر كرد، ۱، ۱۵۹).

مەن دەورى نازەم شاعىرى شىعرەكە، ھەمان يوسف صدىقى شاھۆي بىت، بەم
پېيەش ئاشكرايە دەيى ناوەكەي وەك رۆيسى يا رۆيسە بخوينریتەم.

شاعىر، لەم شىعرە ۶ فەردىيەدا كە فەردى بەكەم (مەطلەخ) ى لەسەر مەتر،
ھاتوو، روى پرسيار لە "شەمسەددىن" ناويك، باسى دللى خۇى بۇ كردوو كە
شەونىكيان تا بەسەھەر ناگري گرتوو و لە شوينىكدا، دەلى:

شەمسى! ئەم مەدەيت ئېمشىمە ماچەرام پەرۋانەي دلەت مەسەفەت بە چرام

دوايەدواي ئەم، وەلامى "شېخ شەمسەددىنى دەرەھەردى" ھاتوو و ئەمەش وا
دەگەيىنەيت كە روى قەسە و پرسيارى يوسف لەم بووبىت. (باسى شېخ
شەمسەددىن لە بەشى تايبەت بە خۇيدا- وتارى ژمارە ۱۶، ھاتوو). وا ھەيە
يوسف رۆيسە و شېخ شەمسەددىنى دەرەھەردى، ھەچەرخ بووبىت. دواي
ھەموو ئەوانەش پېويستە بلىم گوندەك بە ناوى "دۆيسە" لە ناوچەي كەلاتەرزان
(نيوان سەنە و مەريوان) ھەيە و ھېچ دەور نېيە شاعىر خەلكى ئەم گوندە بووبىت
و بەم پېيە، دەكرەيت ناوى بە مەلا يوسف دۆيسەيى بخوينریتەم. ھەر بۆيەش مەن

باسه‌که‌م یه‌کلایی نه‌کردوه و به هیوای زانیاریی زیاتری دوارۆژ، باسه‌که‌م
ئواله هیشتۆته‌وه.

۳۹. شیخ یه‌عقوب جان

مینۆرسکی و مه‌که‌نزی و مامۆستا سه‌جادی له شیوه‌ی "یه‌عقوب خان" دا
نوو سیوانه، به‌لام هیچ زانیارییه‌کیان له‌سه‌ر ژیان و شوینه‌واری نه‌داوه

بەدەستەمە. كاڭ مەھمەد عەلى سولتانى سەبارەت بەر زاتە، دەنوسى: "شىخ يەعقوب جان، شىخ يەعقوب خان، مەلا يەعقوب خان، سەيد يەعقوب، ھەموويان ھەمان سەيد يەعقوبى ماھىدە شىن... كە بە پىچەوانەى روالەتى شىعرەكانى، كەسپكى لە خواترس و جىي برواى خەلگ بوو. لە زانستى عەرەبى و مۇسقىقادا شارەزا بوو و ئەحمەد بەگى كۆماسى، فەردىگ لە شىعرەكانى شىخ يەعقوبى لە تېھەلكنىشكى شىعرى خۇيدا ھىناوئەتە:

دەى رەمەت وە قەبر گشت سىنە سافان

مەخسوسەن يەعقوب، مەلا كەى جافان

چەرخ چەپ، چەنەم راس بەستەن كەلەك

مەر مەن سەنگە دان و مەينى فەلەك؟ (سلطانى، نامەيەك بۆ نووسەر، ۱۹۹۳).
بەيتى يەكەمى ئەو شىعرە لە ديوانى مەولەوى تاوگۆيزيشدا ھاتوو.

ھەر وەھا كاڭ مەھمەد عەلى دەنوسى: "مەن كۆمەلەك لە شىعرەكانەم بە ژىننامە و باسپكى دوورودرىژ لەمەر شوپنەوارەكانى ھە چاچ كەردوو و شىو و كەلامى سەيد ياقوب لەگەل شىو و قەسەى مەلا ياقوبى قاضى- باپىرە گەرەى مەوالىي كوردستان و ھەرچەرخى خان ئەحمەد خانى ئەرەلان، كە رووداوى شىت بوونى خان ئەحمەد خانى بە شىعرى فارسى ھۆندووئەتە، تەوا جىاوازە". (سلطانى، ھەمان).

ئەو مەلا يەعقوبى قازى يەى كاڭ مەھمەد عەلى باسى لىو ھەكەت، كورى مەلا عەبدول ئەتىف و قازى ھەسەن ئاواى سەنە بوو كە بە گۆزەى تاريخ مەردوخ لە سەدەى يازدەھەمى كۆچىدا، مەردوو (ب، ۲، ل، ۲۶).

مەسەلەى يەعقوب جان بۆ كەسپكى كە خۆى بە كەشكۆلەكەو خەرىك كەردىت، ھەمىشە جىي پەرسىارە، بە تايبەت كە سەرچاومەكى برواپىكراو لەمەر كەسايەتتى شاعىر بەدەستەو نىيە و بۆ نمونە مامۇستا صدىق بۆرەكەى لە لىستەى كۆتايىي بەرگى يەكەمى 'مىژووى وىژەى كوردى' دا، ناوى "شىخ يەعقوب خان" ى لە لاپەرە ۱۵۵۹ ھىناو و لاپەرەمەك دواتر، باسى مىرزا ياقووى مايدەشتى كەردوو، واتە ئەو دوو زاتەى لەمەك جىا كەردووئەتە و مەنىش لەگەل بۆچونەكەيدام.

ناقه شيعريکى ۴ فەردىي ئەر شاعىره له كەشكۆلى شىخ عەبدولمۆمىندا تۆمار
كراوه:

چراخ! شكاوان

فەداى دوورىت بام، دەرۆون شكاوان F. ۴۰a

بەلەم غەزەلىكى ۸ فەردى دىكه بە شوين ئەر شيعەر دا ھاتووه كه بە نىشانەى
'وله' ديارى كراوه و ھىچ روون نىيە ئايا ھى ئەرە يا ھى مەحزوونى
(بىسارانى)؟

چراخ لوامەن

بە ھىمەت يار عەزم لوامەن (ھەمان لاپەرە، بەشى حاشىيە).

"سۆران سەبىي" له باسى رشتەى بىنەمالەى مەولەى ئاومگۆزىدا دەنووسى:
"مەلا سەعیدى ئاومگۆزى (باوكى مەولەى)، نەوہى یوسف جان، كورى مەلا
ئەبو بەكرى مەصف چۆرى، كورى سەعید ھىدايەت، كورى مەلا یەعقوب جان،
له رشتەى سەیدەكانى پىرخدرى له نەتەوہى سەعید مەمەد زاھىدى مەشھور بە
پىرخدرى شاھۆ- سەرئالەى سەیدەكانى چۆر له ساداتى حوسەینی یە."
(رىسالەى عىشق...، ل ۲۴). ئايا ئەر یەعقوب جانەى كاڭ سۆران باسى
دەكات، ھەمان یەعقوب جانی كەشكۆلكەى عەبدولمۆمىنە؟ نازانم.

بەروردى شەیر مەكیم لەگەل دیوانى سەید یاقوى ماھىدەشتى كرد، بەلەم
نەمدۆزىیەو.

مامۆستا مەمەد عەلى قەرداغى له وتارى "گەزىنگ" دا دەنووسىت: لەناو ئەر
پەرە پەرە و پارچە پارچە شەیرانە دا كۆم كردو نەتەوہ، پەرەپەكى كۆنم دەست
كەوتووه كه پارچە شەیرى "مىرزا یەعقوب جان" ى تىدايە...

"بە ئەمرى خالىقى ئەكسەر مېتقالكەش بان كۆھان یەكسەر... " قەرداغى له
پەرەپەزى وتارەكەدا دەنووسىت: ناو كە له دەستخەتەكەدا زیاتر له "یەعقوب
جاف" دەچیت تا یەعقوب جان.

مامۆستا مەمەد عەلى سولتانی له وتارەكەى گۆڤارى "ئاوینە" دا دەنووسىت:

"من له نامەپەكدا جیاوازیوونى كەسابەتیی سەید یەعقوب ماھىدەشتى و مەلا
یەعقوب جانم بە كار بە دەستان و ھەر و ھا بە ساغەر موہى بەرێزى كەشكۆلكە

راگمیان، بە لām نازانم بۆچی سەرنجیان ئەدایە. کاتی نووسرانی کەشکۆلەکش
 واتە ١١٩٦ و ١١٩٨ی مانگییە و بەم پێیە تیکەلکرانی باسی سەید یەعقوب
 مایدەشتی کە واهەییە نزیکەیی ٣٠ تا ٤٠ سال دواى ئەو تاریخە هاتنیتە جیهان،
 مەسەلەییەکی زیادییە". بەکورتی: دوا بۆچوونی ماموستا سولتانی ئەو یە کە مەلا
 یەعقوب جان لە سەید یەعقوب مایدەشتی جیاوازه و منیش لەگەڵ ئەو
 بۆچوونەدام.

سەرچاوەی زیاتر لە مەر میرزا یەعقوب جان:

محەممەد عەلی قەرەداغی، وتاری "میرزا یەعقوب"، ژمارە ١٠٨٨ی ژین؛
 شیعیریکی میرزا یەعقوب، لاپەرە ٢٧٨ی کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی
 کوردی.

بۆ باسی ژیان و هەندى جار بۆ ساگردنەوێ شیعیری ئەو شاعیرانە، کەلک لە
 چەند سەرچاوەی سەرەکی وەرگیراوه:

۱) Major E.B. Soane, "A Short Anthology of Guran Portry, Journal of the Royal Asiatic Society, January ۱۹۲۱, pp ۵۷-۱.

بۆ ترجمه‌ی کوردیی وتارمه‌که، بروانه پاشکوی یه‌که‌م.

۲) Minorsky, "The Guran", B S.O. A.S., vol XI, V. ۱۹۴۳, pp ۸۷-۱۰۳.

ترجمه‌ی کوردیی به‌شیک لهما وتاره، که پیوندیی به کشکول‌که‌مه هه‌یه کراوته پاشکوی دووهمی نهم کتیه.

۳) D.N. Mackenzie, "Some Gorani Lyric Versrs", B S. O.A.S., Vol XXVIII, pts, ۱۹۶۵, pp. ۲۵۳-۲۸۳.

بۆ ترجمه‌ی کوردیی وتارمه‌که، بروانه پاشکوی سیه‌می نهم کتیه.

۴) علا‌الدین سجادی، "میژووی نهدبی کوردی"، به‌غدا، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، سالی ۱۹۵۳ (به‌شی پاخچی شاعیران).

۵) صدیق بۆرمه‌یی (صفی زاده): "میژووی وێژه‌ی کوردی"، انتشارات ناجی، بانه، کردستان، به‌رگی ۱ و ۲، ۱۳۷۰ = ۱۹۹۱.

- ته‌لای ده‌سته‌وشار، یا میژووی بوژانی هه‌وشار، چاپخانه‌ی حیدی، تهران، ۱۳۶۹ = ۱۹۹۰.

۶) مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی مدرس، "بنه‌ماله‌ی زانیاران"، چ، به‌غدا، ۱۹۸۴.

--- دانشمندان کرد در خدمت علم و دین، ترجمه احمد حواری نسب، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۹ = ۱۹۹۰، (فارسی).

---، دیوانی مه‌ولموی، به‌غدا، النجاج، ۱۳۸۰-۱۹۶۱م.

۷) شیخ محمهد مه‌ردوخ کوردستانی، "تاریخ کرد و کردستان" (وتابع)، چاپ سوم (؟)، ج ۲، تهران (؟)، ۱۳۵۱-۱۹۷۲ (؟).

۸ (مه‌لا مسته‌فای بیسارانی، "دیوانی بیسارانی"، کۆکردنه‌وه‌ی کیومرث نیک رفتار، ۱، ئهمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۲. من، له نووسینه‌وه‌ی شیعەر مێکاندا، ئهم نوسخه‌یه‌م "ن" ناساندوه.

۹ (دیوانی بیسارانی، نوسخه‌ی ماموستای سەید طاهر هاشمی کرمانشانی، کاک محمد علی سلطانی کرمانشانی نوسخه‌ی له بهر هه‌لگرتوو و هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی من به نوسخه‌ی ده‌ستنوو‌سی دیوانی بیسارانی یا نوسخه‌ی "س"، ئهم ده‌ستنوو‌سه ده‌گرێته‌وه.

۱۰ (بابا مه‌ردۆخ رۆحانی، "تاریخ مشاهیر کرد"، ج ۱ و ۲ و ۳، انتشارات سروش، تهران (به کوشش ماجد روحانی) ۱۳۶۴، ۱۳۶۶، ۱۳۷۱ = سالانی ۱۹۸۵، ۱۹۸۷ و ۱۹۹۲ ز.

۱۱) Kamal Fuad, "Kurdische Handschriften", Franz Steiner, Wirsbaden, ۱۹۷۰.

۱۲ (محمد علی قه‌رده‌اغی: "کەشکۆلی کەلمەپووری ئێدەبی کوردی"، ۱، ۲ و ۳، به‌غدا، ۶- ۱۹۸۲.

۱۳ (محمد علی سلطانی کرمانشانی، "حقیقه سلطانی"، (به سهرمه‌تای سید محمد طاهر هاشمی یه‌وه)، ج ۱ و ۲، تهران (؟)، ۱۳۶۴، ۱۳۶۹ = ۱۹۸۴.

---- "دیوان سید یه‌عقوب ماهیده‌شتی"، به خط فریبا مقصودی، ناشر محمد علی سلطانی، تهران (؟)، ۱۳۶۳ = ۱۹۸۴.

---- "مناجاتهای جاویدان ادب کردی"، چاپ زیبان تهران (؟)، ۱۳۶۲ = ۱۹۸۳.

---- "کنز العرفان"، (دیوان حضرت میر محمد صالح الحسنی النعمه‌ اللهی الماهیدشتی، جهان نما، تهران، ۱۳۶۸ = ۱۹۸۹.

- نامه بۆ نووسەر (۱۹۹۲ و ۱۹۹۳)

۱۴ (میرزا الماس خان کهنده‌وله‌ای، "حکایت شیرین و فرهاد"، تصحیح امین گجری "شاهو"، انتشارات سینا، قم (ایران)، ۱۳۷۳ = ۱۹۹۴.

۱۵) خانای قوبادی، "خوسرو شیرین"، محمدهدی مهلا کهریم نامادهی کردووه، کۆری زانیاری، ۱۳۴۸ (؟) = ۱۹۹۶، (چاپی دووباره‌ی "انتشارات صلاح ایوبی"، ورمی).

۱۷) گیوی موکریانی، "کەشکۆلی گیو"، بهرگی یه‌که‌م پیتی آ، پیداچوونه‌وه و ناماده کردنی د. کوردستان گیو موکریانی

۱۸) سۆران سنهیی، "رساله‌ی عشق له مه‌وله‌وی ناسیدا"، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ورمی، ۱۳۷۰ ۱۹۹۱.

۱۹) سید محمدهد فاتح سید زاده هاشمی، "سه‌هفت بند"، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۵ ۱۹۸۶.

۲۰) عبدالقادر بن رستم بابائی، تاریخ و جغرافیای کردستان- موسوم به سیر الاکراد، به اهتمام محمدهد ره‌وف توکلی، تهران (؟)، ۱۳۶۶ (۱۹۸۷).

۲۱) علی اکبر وقایع نگار کردستانی، حقیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان، به تصحیح محمدهد ره‌وف توکلی، تهران (؟)، ۱۳۶۶ (۱۹۸۷).

۲۲) میرزا شکر الله سنندجی (فخر الکتاب)، تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان، مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طبیبی، امیر کبیر، تهران، ۱۳۶۴ (۱۹۸۷).

۲۳) محمدهد بها الدین مهلا صاحب، دیوانی پیر شالیاری زمردهشتی، به‌غدا، ۱۹۶۸.

۲۴) عه‌یدولکهریم مدرس، "دانشمندان کرد در خدمت علم و دین" ترجمه احمد حواری نسب، انتشارات اطلاعات، تهران ۱۳۶۹ ۱۹۹۰.

به‌شه‌کانی دیکه‌ی کتێبه‌که دواتر براده‌گه‌یه‌نرین

